

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 97 / II Legislatura / Setè període

Dimecres, 13 de maig de 1987

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 72

Segona reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i nou minuts.

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Successió Intestada i de les esmenes reservades (Continuació.)

Explicació de vot : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 4440), I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 4440), I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4442), I. Sr. Casares (S) (p. 4442), I. Sr. Albiol (CiU) (p. 4443).*

Intervenció del Govern : *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 4444).*

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehicles de Motor, les esmenes reservades i les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 4444).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4445).*

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 4447).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Vila i Foncuberta (CiU) (p. 4449).*

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Garriga (M) (p. 4451) i I. Sr. Veray (P) (p. 4451).*

Votació de les esmenes núms. 1 i 2 : *rebutjades per 19 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4451).*

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)*, juntament amb l'esmena núm. 5 (p. 4452).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4452).

Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 4452).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4452).

Article 2

Vot particular del G. Socialista (núm. 4, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 4452).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4453).

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Votació del vot particular núm. 4 i de l'esmena núm. 5 : *rebutjats per 20 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 4453).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció* (p. 4453).

Article 3

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)*, juntament amb les esmenes núms. 9, 61 i 62 (p. 4453).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4453).

Esmena del G. Socialista (núm. 7, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 4453).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, de modificació)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada (p. 4453).

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 10, de modificació)

El M. H. Sr. President anuncia que aquesta esmena ha estat retirada (p. 4454).

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)*, juntament amb el vot particular núm. 50 (p. 4454).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4454).

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)*, juntament amb l'esmena núm. 13 (p. 4454).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4455).

Esmena del G. Socialista (núm. 14, d'addició)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia la presentació d'una esmena transaccional a l'esmena núm. 14. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4455).

Votació de l'esmena núm. 6 : *rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 4455).

Votació de l'esmena núm. 7 : *aprovada per unanimitat* (p. 4455).

Votació de l'esmena núm. 9 : *rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 4455).

Votació de l'esmena núm. 11 : *rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 4455).

Votació de les esmenes núms. 12 i 13 : *rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i 6 abstencions* (p. 4455).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions* (p. 4455).

Esmena del G. Socialista (núm. 15, d'addició)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a l'esmena núm. 15. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4456).

Votació de l'esmena transaccional a la núm. 14 : *aprovada per unanimitat* (p. 4456).

Votació de l'esmena transaccional a la núm. 15 : *aprovada per 82 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 4456).

Article 4

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4456).

Títol Primer**Capítol Segon**

Esmena del G. Socialista (núm. 16, de supressió)

L'I. Sr. Casares (S) n'anuncia la retirada (p. 4456).

Article 5

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 17, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4456).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4456).*

Votació : *rebutjada per 2 vots a favor, 57 en contra i 23 abstencions (p. 4457).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, 2 en contra i 23 abstencions (p. 4457).*

Article 6

Esmena del G. Socialista (núm. 18, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia la presentació d'una esmena transaccional a l'esmena núm. 18. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4457).

Votació de l'esmena transaccional (apartat 3) : *aprovada per 79 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4457).*

Text del Dictamen

Votació dels apartats 1 i 2 : *aprovat per unanimitat (p. 4457).*

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 19, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S) (p. 4457).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4457).*

Votació : *rebutjada per 31 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4457).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4457).*

Article 8

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4457).*

Article 9

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 4457).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4458).*

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de supressió)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a l'esmena núm. 21. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4458).

Votació de l'esmena núm. 20 : *rebutjada per 21 vots a favor, 57 en contra i 2 abstencions (p. 4458).*

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per 79 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4458).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4458).*

Article 10

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de supressió)

L'I. Sr. Rísquez (S) n'anuncia la retirada (p. 4458).

Text del Dictamen

Votació dels apartats 1, 3, 4 i 5 : *aprovat per unanimitat (p. 4458).*

Votació de l'apartat 2 : *aprovat per 58 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 4458).*

Addició d'un nou article

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 23, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4458).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4458).*

Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions (p. 4459).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 24, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 44, 52, 66 i 103 (p. 4459).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4459).*

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions (p. 4459).*

Article 11

Text del Dictamen

Votació dels articles 11 i 13 : *aprovat per unanimitat (p. 4459).*

Article 12

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4459).*

Article 13

Text del Dictamen

Votat abans (article 11).

Article 14

Esmenes del G. Socialista (núms. 25, de modificació, i 26, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S), juntament amb l'esmena núm. 26 (p. 4459).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4459).*

Votació de les esmenes n.ºs. 25 i 26 : *rebutjades per 22 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4459).*

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 1 : *aprovat per unanimitat (p. 4459).*

Votació de l'apartat 2 : *aprovat per 60 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció (p. 4459).*

Article 15

Esmena del G. p. Popular (núm. 27, de modificació i d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Veray (P) (p. 4459).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4461).*

Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 4461).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4461).*

Article 16

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S) (p. 4461).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4461).*

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions (p. 4461).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4461).*

Article 17

Votat després (article 18).

Article 18

Esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del G. Socialista (núm. 29, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 4461).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4461).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4462).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4462).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 31, d'addició)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a l'esmena núm. 31. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4462).

Esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del G. p. de Convergència i Unió (núm. 32, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4462).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 33, de modificació i 34, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 4462).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4463).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 17 : *aprovat per unanimitat (p. 4463).*

Votació de l'esmena núm. 29 : *rebutjada per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4463).*

Votació de l'esmena núm. 30 : *rebutjada per 28 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció (p. 4463).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 31 : *aprovada per 55 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 4463).*

Votació de l'esmena núm. 32 : *aprovada per unanimitat (p. 4463).*

Votació de l'esmena núm. 33 : *aprovada per unanimitat (p. 4463).*

Votació de l'esmena núm. 34 : *rebutjada per 25 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 4463).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 19 : *aprovat per unanimitat (p. 4463).*

Votació de l'article 18 : *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 4463).*

Article 19

Votat abans (article 18).

Article 20

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha una esmena transaccional presentada a l'esmena núm. 35. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4463).

Votació de l'esmena transaccional (a tot l'article) : *aprovada per unanimitat (p. 4463).*

Article 21

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 4464).*

Esmena del G. Socialista (núm. 37, de supressió)Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4464).Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4464).Votació de l'esmena núm. 36 : *aprovada per unanimitat* (p. 4464).Votació de l'esmena núm. 37 : *rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions* (p. 4464).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4464).**Article 22***Esmenes del G. Socialista* (núms. 38 i 39, de modificació)Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4464).Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4464).*Esmena del G. Socialista* (núm. 40, d'addició i de modificació)Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 4465).Votació de les esmenes núms. 38 i 39 : *rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 4465).Votació de l'esmena núm. 40 : *aprovada per unanimitat* (p. 4465).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 4465).**Article 23***Esmena del G. Socialista* (núm. 41, de modificació)*L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada* (p. 4465).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4465).**Article 24***Esmena del G. Socialista* (núm. 42, de modificació)Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 4465).Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4465).Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 4466).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per 62 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció* (p. 4466).**Article 25***Esmena del G. Socialista* (núm. 43, d'addició)*L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a l'esmena núm. 43. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text* (p. 4466).*Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 44, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 24).**Esmena del G. Socialista* (núm. 45, de modificació)Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4466).Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4466).*Esmena del G. Socialista* (núm. 46, d'addició)Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 4466).Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4466).Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 43 : *aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 4467).Votació de l'esmena núm. 44 : *rebutjada per 2 vots a favor, 60 en contra i 27 abstencions* (p. 4467).Votació de l'esmena núm. 45 : *rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 4467).Votació de l'esmena núm. 46 : *rebutjada per 23 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 4467).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 4467).**Article 26***Esmena del G. Socialista* (núm. 47, de modificació)*L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada* (p. 4467).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4467).**Article 27***Esmena del G. Socialista* (núm. 48, de modificació)Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4467).Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4467).Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 4467).*Text del Dictamen*Votació : *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions* (p. 4467).

Article 28

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)*, juntament amb les esmenes núms. 51 i 53 (p. 4467).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4468).

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 49).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 52, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Votació de les esmenes núms. 49, 50 i 51 : *rebutjades per 24 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció* (p. 4468).

Votació de l'esmena núm. 52 : *rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 4468).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció* (p. 4468).

Article 29

Vot particular del G. Socialista (núm. 53, de supressió)

Debatut abans (esmena núm. 49).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 54, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4470).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4470).

Esmena del G. Socialista (núm. 55, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que no hi ha defensa d'aquesta esmena (p. 4470).

Votació del vot particular núm. 53 : *rebutjat per 25 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció* (p. 4470).

Votació de l'esmena núm. 54 : *rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions* (p. 4470).

Votació de l'esmena núm. 55 : *rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions* (p. 4470).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció* (p. 4470).

Article 30

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4470).

Se suspèn la sessió a tres quarts de dues del migdia i quatre minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda.

Article 31

Esmenes del G. Socialista (núms. 56, de supressió, i 57, d'addició)

L'I. Sr. Risqueu (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 57, 59 i 60 (p. 4470).

Esmena del G. Socialista (núm. 58, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Risqueu (S)* (p. 4470).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4470).

Votació : *rebutjada per 15 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 4470).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4470).

Article 32

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4470).

Article 33

Esmena del G. Socialista (núm. 59, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 56).

Esmena del G. Socialista (núm. 60, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 56).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions* (p. 4470).

Esmena del G. Socialista (núm. 61, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació : *rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 4470).

Article 34

Esmena del G. Socialista (núm. 62, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació : *rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 4470).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 4470).

Article 35

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 63, d'addició)

El M. H. Sr. President anuncia que ha estat retirada (p. 4470).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 64, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4470).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4471).

L'I. Sr. Vives (PSUC) anuncia que retira la primera part de l'esmena núm. 64 (p. 4471).

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. García i Sáez (S), juntament amb l'esmena núm. 68* (p. 4471).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4471).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 66, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Esmena del G. Socialista (núm. 67, de modificació)

L'I. Sr. García i Sáez (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de l'esmena núm. 69 (p. 4471).

Esmena del G. Socialista (núm. 68, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 65).

Esmena del G. Socialista (núm. 69, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 67).

Votació de l'esmena núm. 64 : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 4471).

Votació de l'esmena núm. 65 : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 4471).

Votació de l'esmena núm. 66 : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 4471).

Votació de l'esmena núm. 68 : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 4471).

Text del Dictamen

Votació dels apartats 1, 3 i 4 : *aprovats per unanimitat* (p. 4471).

Votació de l'apartat 2 : *aprobat per 60 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció* (p. 4471).

Article 36

Esmena del G. Socialista (núm. 70, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4472).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4472).

Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions* (p. 4472).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4472).

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i sis minuts i es reprèn a les cinc i setze minuts.

Article 37

Esmena del G. Socialista (núm. 71, d'addició, de modificació i de supressió)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a l'esmena núm. 71, la qual és llegida per l'I. Sr. Secretari Quart (p. 4472).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat* (p. 4472).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4472).

Addició d'un nou article

Esmena del G. Socialista (núm. 72, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4472).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4473).

Votació : *rebutjada per 26 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 4473).

Secció Tercera

Esmena del G. Socialista (núm. 73, de supressió)

L'I. Sr. García i Sáez (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 75 i 77 (p. 4473).

Article 38

Esmena del G. p. Popular (núm. 74, de modificació)

L'I. Sr. Veray (P) n'anuncia la retirada (p. 4473).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4473).

Article 39

Vot particular del G. Socialista (núm. 75, d'addició)

Retirat abans (esmena núm. 73).

Article 40

Text del Dictamen

Votació dels articles 39 i 40 : *aprovats per unanimitat* (p. 4473).

Article 41

Esmena del G. Socialista (núm. 76, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)*, juntament amb l'esmena núm. 78 (p. 4473).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4473).

Votació de les esmenes núms. 76 i 78 : *rebutjades per 24 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions* (p. 4474).

Esmena del G. Socialista (núm. 77, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 73).

Esmena del G. Socialista (núm. 78, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 76).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions* (p. 4474).

Article 42

Esmenes del G. Socialista (núms. 79, de modificació i 80 i 81, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 4474).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4474).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 82, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4474).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4475).

Votació de les esmenes núms. 79, 80 i 81 : *rebutjades per 24 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 4475).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 53 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció* (p. 4475).

Articles 43 i 44

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4475).

Article 45

Esmenes del G. Socialista (núms. 83, de modificació, i 84, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)*, juntament amb l'esmena núm. 85 (p. 4475).

Votació de les esmenes núms. 83 i 84 : *rebutjades per 27 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions* (p. 4476).

Esmena del G. Socialista (núm. 85, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 4476).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 54 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció* (p. 4476).

Article 46

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 58 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció* (p. 4476).

Article 47

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4476).

Addició d'un nou article

Esmena del G. Socialista (núm. 86, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 4476).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 4476).

Votació de l'esmena núm. 86 : *rebutjada per 23 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions* (p. 4476).

Article 48

Esmena del G. Socialista (núm. 87, d'addició)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 88 i 89 (p. 4476).

Article 49

El M. H. Sr. President anuncia una esmena tècnica a aquest article. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4476).

Articles 50, 51 i 52

Esmena del G. Socialista (núm. 88, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 87).

Text del Dictamen

Votació dels articles 48, 49, 50, 51 i 52 : *aprovat per unanimitat* (p. 4476).

Article 53

Esmena del G. Socialista (núm. 89, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 87).

Esmena del G. Socialista (núm. 90, d'addició)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) dona per defensades les esmenes núms. 90, 91 i 92 (p. 4477).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 4477).*

Articles 54 i 55

Text del Dictamen

Votació dels articles 53, 54 i 55 : *aprovat per unanimitat (p. 4477).*

Article 56

Esmena del G. Socialista (núm. 91, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 90).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 4477).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4477).*

Article 57

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4477).*

Article 58

Esmena del G. Socialista (núm. 92, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 90).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 4477).*

Articles 59 i 60

Text del Dictamen

Votació dels articles 58, 59 i 60 : *aprovat per unanimitat (p. 4477).*

Article 61

Esmena del G. Socialista (núm. 93, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S) (p. 4477).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Foncuberta (CiU) (p. 4477).*

Esmena del G. Socialista (núm. 94, d'addició)

L'I. Sr. Rísquez (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de l'esmena núm. 96 (p. 4478).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 95, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 97 (p. 4478).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4478).*

Esmena del G. Socialista (núm. 96, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 94).

Esmena del G. Socialista (núm. 97, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 95).

Esmena del G. Socialista (núm. 98, de modificació)

L'I. Sr. García i Sáez (S) anuncia que hi ha una esmena transaccional a l'esmena núm. 98. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4478).

Votació de l'esmena núm. 93 : *rebutjada per 20 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4478).*

Votació de l'esmena núm. 95 : *rebutjada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4478).*

Votació de l'esmena núm. 97 : *rebutjada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4478).*

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 4478).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 60 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció (p. 4478).*

Article 62

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4479).*

El M. H. Sr. President fa avinent que hi ha presentada una esmena tècnica a l'article 18. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4479).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 4479).*

Disposicions addicionals

Primera

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 4479).*

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 99, de modificació)

L'I. Sr. García i Sáez (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 100, 101 i 102 (p. 4479).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 4479).*

Addició de noves disposicions

Esmena del G. Socialista (núm. 100, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 99).

Esmena del G. Socialista (núm. 101, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 99).

Esmena del G. Socialista (núm. 102, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 99).

Disposicions Transitòries

Primera

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 103, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Esmena del G. p. Popular (núm. 104, de modificació)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena transaccional per a aquesta esmena. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4479).

Votació de l'esmena núm. 103 : rebutjada per 18 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 4479).

Votació de l'esmena transaccional : aprovada per 63 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció (p. 4479).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 4480).

Segona

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 4480).

Tercera

Esmena del G. p. Popular (núm. 105, de modificació)

L'I. Sr. Veray (P) n'anuncia la retirada (p. 4480).

Quarta

Text del Dictamen

Votació de les Disposicions Transitòries Tercera i Quarta : aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 4480).

Cinquena

Esmena del G. p. Popular (núm. 106, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P) (p. 4480).

Votació : aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 4480).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 4480).

Sisena

Vot particular de l'I. Sr. Veray (P) (núm. 107, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P) (p. 4480).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4480).

Votació : rebutjada per 4 vots a favor, 63 en contra i 18 abstencions (p. 4481).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 4481).

Setena, Vuitena, Novena

Text del Dictamen

Votació : aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 4481).

Addició d'una nova Disposició Transitòria

Esmena tècnica del G. p. de Convergència i Unió (núm. 108, d'addició)

Votació : aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 4481).

Exposició de Motius

El M. H. Sr. President fa avinent que hi ha una esmena tècnica, la qual és llegida per l'I. Sr. Secretari Quart i aprovada per assentiment (p. 4481).

Títol de la Llei

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 108, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4481).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 4481).

Disposicions Derogatòria i Final, i Preàmbul

Text del Dictamen

Votació : aprovats per 66 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 4481).

Votació de l'esmena núm. 108 : rebutjada per 30 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4481).

Text del Dictamen

Votació del Títol i els subtítols de la Llei : aprovats per 59 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 4482).

Designació dels diputats que hauran de defensar en el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei sobre Incentius Fiscals per a les Activitats Culturals (Punt sisè de l'ordre del dia.)

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i deu minuts i es reprèn a tres quarts de set.

Votació de la proposta del nombre de diputats : *aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 4482).*

Votació : *És elegit l'I. Sr. Sanclimens (CiU) per 63 vots (p. 4482).*

Interpehlació al Consell Executiu sobre l'associacionisme estudiantil (Punt setè de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 4482).*

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 4484).*

Rèplica : *I. Sr. Soto (S) (p. 4486).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 4487).*

Interpehlació al Consell Executiu sobre la compra de sang i la venda de plasma per als centres hospitalaris concertats amb l'ICS i que en depenen (Punt vuitè de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 4485).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4489).*

Rèplica : *I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 4490).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4491).*

La sessió se suspèn a les vuit del vespre i deu minuts.

La sessió es reprèn a les deu del matí i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. de Alfonso i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i de Justícia.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Ens pertoca ara donar pas a les explicacions de vot del text legal aprovat, en principi, ja, en la sessió anterior.

Aquesta presidència està a disposició dels representants dels grups que vulguin intervenir. L'Illustre senyor Marc-Aureli Vila té la paraula.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Moltes gràcies, President. Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, vostès es van adonar ahir que el nostre Grup no va intervenir en cap moment, per reservar-se per explicar el vot, i crec que va ser el més prudent, el més positiu, car ens va permetre a tots assistir a una dissertació jurídica, en la qual juristes d'aquesta Sala, d'alta qualitat, van, podríem dir, intervenir d'una manera molt qualificada, convertint, quasi diria jo —suposo que ells no es molestaran per dir-ho, ni molt menys— en un seminari la sessió d'ahir, en el qual es discutien uns aspectes que a tots ens interessaven en la vida ciutadana, però que als advocats els han d'interessar encara més per raons professionals.

Ens trobem a Catalunya que en la història recent del país hi ha hagut diversos intents molt seriosos per tal d'anar a codificar el dret civil català. Vull recordar ara el magnífic treball d'en Borrell, editat per la Mancomunitat de Catalunya el 1923, en aquella sèrie de volums, i que encara avui dia serveix per cercar sobretot doctrines, criteris en aquestes matèries del nostre dret.

Una vegada, fa molts anys, parlant amb un gran jurista català, especialista en dret civil nostre, en Maspons i Anglès, ja aleshores home de certa edat, ens comentava a uns joves acabats de sortir de la facultat i, per tant, molt poc madurs en el camp professional, indubtablement, que el que necessitava Catalunya era el seu propi codi civil, i no simplement lleis aïllades, recopilacions, sinó que fos un veritable codi civil, en el qual hi hagués, juntament amb aquell dret d'aplicació general a tot el territori, aquell altre tradicional de certes comarques de Catalunya, de certs ambients geogràfics determinats, però que tenen molta importància perquè tenen relació directa amb la realitat ja històrica d'aquests territoris. Em direu que surto potser del camp, però és, tot això que dic, una espècie de preàmbul a l'explicació, ja, del vot.

Aquestes tres Lleis —i em refereixo a les tres que vam aprovar ahir— estan estretament interrelacionades, i ho van dir els companys diputats i juristes que van parlar ahir, per tal com n'hi ha una de principal, perquè les altres quasi podríem dir en certa manera que són accessòries, per tal que la principal pugui exercir la seva funció, que és de la successió intestada. Diríem, primer, que quasi la Sala s'hauria de pronunciar conjuntament per recomanar a tots els ciutadans de Catalunya que el primer que han de fer és testament, i, aleshores, indubtablement, aquesta Llei tindria una aplicació més limitada; millor dit, tot advocat aconsella els seus clients que facin testament, i quasi s'hauria d'aprendre a l'escola, per evitar molts problemes.

Però hi ha un punt d'aquesta Llei que vam aprovar, i que la Sala va poder —la Sala, perdó, la Cambra, es va poder adonar que el nostre Grup s'abstenia, que era quan es tractava de la posició i qualificació, quasi diria jo, de company o companya, perquè la raó és simple : nosaltres som partidaris, i en som partidaris quasi per raó històrica, ja des del temps que s'intentava la codificació del dret civil català, en el temps de la Generalitat que, no sé per què, se'n diu «republicana», si la Generalitat era de Catalunya; el règim republicà o monàrquic és una cosa de cap allà, de l'altre cantó —aquest és el meu criteri—, aleshores ja se'n va parlar, però avui dia, dintre el món que vivim, la societat que vivim, no solament de Catalunya, sinó d'arreu del món, el matrimoni, indubtablement, com en diríem quasi la seva persistència està moltes vegades en crisi, i vull aclarir que el que diem «company» i «companya» avui dia, la unió sense requisits legals de cap mena, és l'origen del matrimoni, perquè, a les velles societats, simplement, les parelles es formaven per acord mutu —més o menys forçats, de vegades, això és una altra cosa—, i va ser la societat, i especialment les esglésies —i ho dic amb plural, perquè ocupa tota la superfície del nostre planeta—, que van intervenir per les raons socials del moment, lògiques, per tal de convertir —en el cas nostre, de la nostra àrea— en sagrament i, després, donar-li la societat formes civils, que tots sabem quines són.

Però vull recordar que primer va ser company i companya el que en deíem —almenys en el nostre temps, i ho explicaven els nostres professors de la facultat—, el que se'n deia el «matrimoni natural». Però avui dia aquell matrimoni, sorgit d'unes legislacions complexes, hem d'acceptar que en molts casos està en crisi. I està en crisi arreu del món. Motius, no entrarem en això, seria sociologia, i el legislador ha de cercar —és el nostre criteri— una sortida a les situacions de crisi per donar una forma a aquesta problemàtica més substancial, més vàlida per a la convivència, precisament, de la societat.

Ara bé, nosaltres, que defensem que el company o la companya hauria de merèixer el mateix tractament que el cònjuge, també acceptem que, mentre no es legisli sobre quines són les condicions, la forma de poder demostrar al més justament possible, quan realment s'és company o companya, mentre no hi hagi això, ens trobem en una llacuna del dret, molt difícil de resoldre, i no podem recórrer, potser, al sistema del dret anglosaxó que dona moltes facultats als jutges perquè resolguin el cas segons el seu propi criteri, dintre, és clar, d'unes coordenades determinades.

Per tant, nosaltres, davant d'aquesta situació, i creient que s'hauria de legislar sobre què vol dir «company» i «companya», i com s'han de fer les proves corresponents per demostrar aquesta situació, vam preferir d'abstenir-nos. És això, el que volia explicar a la Cambra, i us agraeixo a tots la vostra atenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) L'Illustre senyor Pujol farà l'oportuna explicació de vot en nom del seu Grup.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, davant d'aquest Projecte de Llei, el Grup Popular ha presentat dinou esmenes, de les quals nou han esdevingut incorporades al Dictamen de Comissió o, millor, a l'Informe de Ponència, ja que en comissió no es va avançar ni un petit esglaó per voluntat tècnica de manteniment

de posició del Grup de la majoria.

De les deu que han arribat al Ple, tres han decaïgut perquè s'havia aprovat la reforma de reserves legals, a causa que es manté la reserva binupcial; de les set restants, exceptuant la número 8, de l'ordre de succeir, que no incorpora al text més que una clarificació de la voluntat del legislador, no aporta més que una millora tècnica, dic, i la resta, creiem que s'ha deixat passar una ocasió que, incorporant-les, no tindríem la necessitat, més endavant, de tornar a revisar la regulació d'aquesta matèria. Em refereixo a la no-acceptació de les esmenes per les quals l'adopció quedava com un nou capítol, i no confondre'l en un ordre de succeir, tesi sobre la qual ja he abundat insistentment durant el debat d'aquest Projecte de Llei.

La successió intestada era, sens dubte, un dels instituts del nostre dret civil més necessitat de desenvolupament legislatiu. Al llarg de tot un segle, i a causa de la interpretació que, per via jurisprudencial, imposà el Tribunal Suprem, les intestades catalanes s'han regit pel Codi Civil, excepció feta de les particularitats que, després de la revisió general a l'article 248, recull l'actual Compilació en els seus articles 249, 50 i 51.

El Grup Popular reconeix que era urgent desenvolupar i actualitzar la regulació de l'associació intestada i per això va rebre amb il·lusió el Projecte del Govern, que pretén regular de manera exhaustiva aquesta important institució del dret civil català.

No és ara el moment de manifestar la nostra preferència per la ponència conjunta en tot el que es refereix al dret civil català, i en la qual ja hem abundat sobrerament quan hem intervingut en el posicionament del nostre Grup en les esmenes de retorn del Projecte al Govern.

El Projecte, des d'un punt de vista tècnic, era millorable, i la Llei encara continua essent millorable. En no incorporar-se esmenes —almenys des del nostre punt de vista— que per a nosaltres eren fonamentals, ens trobem amb una llei de la qual nosaltres volem deixar constància de quines són les mancances que té.

En primer lloc, trobem a faltar un article que esquematitzi l'ordre successori intestat abans d'encetar el capítol II. Segon : creiem que sobren alguns articles dedicats a explicar el sistema de computació del parentiu; són articles que no difereixen gens del sistema de còmput, que, amb caràcter general, estableixen els articles 915 al 919 del Codi Civil, i, per tant, no afegeixen res a l'ordenament jurídic.

Tercer : les qüestions suscitées pel fenomen de l'adopció es regulen en una cinquena secció dins el segon capítol, solució que ens sembla, i encara que sigui amb el risc de ser reiteratiu, dic que ens sembla defectuosa des d'un punt de vista tècnic, perquè no es tracta pas d'un ordre successori, sinó d'una institució jurídica, l'efecte de la qual és crear un parentiu artificial i que, lògicament, planteja qüestions relacionades amb tots els ordres de successió. El tractament d'aquestes qüestions s'hauria de fer dins de la secció respectiva, o bé dins d'un nou capítol.

Quart : des de la nostra òptica, he de dir també que trobem massa restringit el marge que es dona per a la successió en la línia col·lateral. Es posa el límit del quart grau sense dret de representació, i a partir d'aquí l'herència es defereix a l'Estat; en aquest cas, a la Generalitat. És una solució massa estatalista per al nostre gust, i, a més a més, no se'ns han donat raons sòli-

des per rebutjar la nostra proposta d'ampliar el camp de la successió familiar al cinquè i al sisè graus.

Aquesta reducció col·lideix, a més a més, amb el nostre dret històric, ja que és sabut de tothom que, tradicionalment, s'ha considerat rebuda a Catalunya la doctrina de dret comú segons la qual el cònjuge vidu succeïa després dels col·laterals de desè grau i abans que el fisc, i així consta explícitament als *Costums de Tortosa*, que només atribueixen l'herència a la Senyoria en defecte de parents col·laterals fins al grau desè.

Cinquè : hem intentat esmenar també l'article 15, que, al nostre parer, presenta un punt molt discutible, com és la possibilitat que els hereus continuïn les accions de separació i divorci plantejades pel causant. Malgrat que l'article 148 de la Compilació permet continuar aquestes accions als sols efectes de privar el consort supervivent de la quarta vidual, no podem oblidar que, en el cas que ens ocupa, el matrimoni, per hipòtesi vàlida, no arriba a dissoldre's per divorci, sinó per mort. L'article 88, primer, del Codi Civil, és terminant en afirmar que l'acció de divorci s'extingeix per la mort sobrevinguda de qualsevol dels esposos.

Sisè : un altre precepte molt discutible és l'article 22, que regula la successió dels fills adoptius pels ascendents dels pares adoptants, i exigeix el requisit de tracte familiar, que com tot estàndard jurídic és un concepte relatiu i originarà controvèrsies i problemes de prova. A més a més, en el cas que es pogués determinar de manera objectiva, inequívoca i pacífica si hi ha hagut o no tracte familiar, cal tenir en compte que aquesta condició no s'exigeix als fills naturals i, per tant, s'està introduint un principi de discriminació possiblement anticonstitucional.

El fet que la norma no incideixi directament en els drets successoris de l'adoptat, sinó en els dels ascendents adoptius, no resta importància a la discriminació, ja que, a manca de col·laterals, l'herència de l'adoptat passa a l'Estat, ja que l'article 23 nega qualsevol dret als parents per naturalesa.

Amb això resulta que el fill adoptiu, que en teoria té idèntic parentiu i idèntics drets que el natural, queda privat, en alguns casos, de la possibilitat de ser succeït pels ascendents dels pares amb prioritat enfront de l'Estat, dret de què, en canvi, gaudeix el natural.

Malgrat tots aquests punts de discrepància, pensem que la filosofia que inspira el Projecte és força apropiada a la societat catalana actual i garanteix un dilatat període de vigència, no només formal, sinó, el que és més important, també social.

Amb aquest Projecte hem superat, finalment, el criteri culpabilista per a la conservació del dret de l'usdefruit vidual, en desaparèixer la referència a la causa de separació imputable al supervivent i a la declaració d'indignitat amb tota la càrrega de subjectivisme que comportaven. Resten, únicament, com a causes que poden provocar la pèrdua de l'usdefruit, el nou matrimoni o la convivència marital amb tercer, criteris ambdós objectius.

És llàstima, però, que no s'hagi substituït la forma «convivència marital» per una altra de més fàcilment demostrable. L'afany del Projecte per fer equivalents matrimoni i concubinat esdevé una pretensió il·lusòria, puix les normes generals sobre la prova d'estat civil de les persones ens exigiran una doble constatació no sempre assolible, la constatació que és la convivència, que ha de ser mínimament estable, i la del seu caràcter o naturalesa marital.

Finalment, no podem deixar de valorar molt positivament la substancial millora que experimenta el cònjuge vidu. Entenem que l'atribució *ministerio legis* de l'usdefruit universal al supervivent, en qualsevol cas, fins i tot amb concurrència amb els descendents, constitueix la culminació d'un llarg i a voltes tumentat procés que arrenca el 1881 amb la memòria de Duran i Bas i passa per fites tan assenyalades com el Projecte de 1936 i la recent reforma de 1984.

Si bé no podem amagar que la solució usufructuària és una solució arcaica i cada cop menys viable en una societat de classes mitjanes, i en conseqüència ens ha semblat interessant la proposta alternativa d'obrir la possibilitat a una opció entre aquesta fórmula i una quota de l'herència en propietat, el cert és que el reconeixement de l'usdefruit universal és de necessària resposta a la generalització del règim de separació de béns i al cada cop més infreqüent atorgament de capítols matrimonials.

En aquests paràmetres d'experiència social cal buscar, i no tant en hipotètics precedents històrics sovint invocats, com ara l'usatge vídua, la *ratio* última d'una innovació legislativa important i que trobem força encertada per al moment actual.

En conseqüència, considerant que el quadre de conjunt és positiu, i salvant aquells articles que n'hem fet qüestió de gabinet, i que corresponen a les esmenes més insistentment matingudes, el nostre vot favorable al Dictamen de la Comissió s'ha fet amb totes les seves conseqüències.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció d'explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup parlamentari, com va ja anunciar en el seu torn d'esmena a la totalitat, ha votat en contra de la totalitat de les dues primeres Lleis, la de Modificació de l'Article 6 i la de les Reserves Legals, i ha votat en contra de la major part dels articles de la Llei de Successió Intestada.

Hem votat en aquest sentit entenent que després del debat res canviava de les posicions predeterminades; hem escoltat en aquest Ple un reguitzell de respostes, algunes ben documentades —val a dir-ho—, però absolutament academicistes davant d'arguments de tipus social; és a dir, això ha estat un debat entre el fons i la forma, en el qual el grup majoritari, a partir de manifestacions de forma, ha impedit la discussió sobre els problemes de fons, i això vol dir, des de la nostra concepció, que es dona un toc de pintura a una part de la Compilació, però saben les senyores i els senyors diputats que les pintures difícilment fan desaparèixer les escletxes, i això que avui només són escletxes —que en tot cas ara queden més ben pintades i és possible que durant quinze dies no estiguin a la vista d'aquells que vulguin contemplar aquest edifici—, el que esperem —ho repeteixo— és que la suma d'escletxes no porti a l'enrunament d'un text legal que, per no estar ajustat a la realitat social de casa nostra, pot esdevenir això, un text absolutament inútil, no utilitzat dintre de molt poc temps.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? *(Pausa.)* L'Illustre Diputat senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors diputats, després del debat d'ahir, en el qual estava en discussió un projecte de llei que regula institucions de dret civil, institu-

cions complexes plenes de relacions a vegades difícils de captar, es fa no solament necessari, sinó que es converteix en indispensable l'explicació del vot, per tal que cadascú pugui expressar quin és el sentit polític que, a través de les votacions, volia manifestar.

Per tant, és des d'aquesta voluntat que jo pujo aquí en aquesta Tribuna, en nom del Grup Socialista, per fer aquesta explicació i per dir anticipadament, ja, com a resum, que el nostre vot ha expressat en el seu conjunt una disconformitat sobre una gran part dels resultats obtinguts en aquestes Lleis. I dic «en gran part» i no dic «en la seva totalitat», perquè les Lleis aprovades contenen una sèrie de preceptes de contingut polític neutre, és a dir, preceptes merament tècnics i jurídics que són correctes i que nosaltres, des del nostre grup, hem contribuït a redactar mitjançant esmenes que vàrem presentar a l'articulat de la Llei i que varen ser acceptades a través del treball de la Ponència i de la Comissió. I amb això volem dir que nosaltres ens congratulem d'aquesta part de la Llei, i amb això volem posar de manifest que les nostres discrepàncies, les nostres posicions contradictòries no exclouen, i per tant no han exclòs, una conducta positiva de participació en la millora de la Llei.

I també dic que estem disconformes en gran part i no en la seva totalitat, perquè cal reconèixer que aquestes Lleis —em refereixo, òbviament, a les dues importants, la primera és una llei instrumental; per tant : fins i tot la de Reserves Legals i la de Successió Intestada— vénen a millorar la situació legal fins ara vigent, fins ara vigent en matèria intestada.

Aquests preceptes, els que incorporen aquestes millores, nosaltres o bé els hem votat favorablement o bé ens hem abstingut si era el cas que no incorporaven d'una manera suficient, o no incorporaven gens, unes millores que nosaltres entenem possibles i necessàries. En aquests casos, nosaltres, evidentment, ens hem abstingut.

La disconformitat, però, nosaltres l'hem expressat en altres dos nivells que considero fonamentals : d'una banda, ens hem negat a votar aquells preceptes que encara avui contenen i contenen mostres del tradicional tracte discriminatori que s'havia donat sempre en contra dels fills adoptius o dels nascuts fora del matrimoni, i aquestes mostres hi són, hi ha preceptes que encara els emparen. I els haig de dir que nosaltres no comprem aquesta obstinació del grup de la majoria d'aferrar-se en la defensa d'aquestes mostres de mentalitats obscures avui superades i que la Constitució ha esborrat definitivament.

D'altra banda, la nostra discrepància s'ha manifestat en el moment en què el grup de la majoria es negava a introduir en la Llei innovacions per anar més enllà de les que nosaltres proposàvem, innovacions que consideràvem que eren necessàries per a satisfer les necessitats i la voluntat de la nostra societat catalana d'avui.

Per tant, nosaltres denunciem ara que s'hagi perdut una gran ocasió de realitzar una veritable obra de modernització del dret civil català en aquesta matèria de la successió intestada i que s'hagi perdut tant de temps i tants esforços per portar a terme només unes modificacions tímides i del tot insuficients.

Per aquest motiu, nosaltres, davant d'aquells preceptes que, tot i introduir algunes millores, no acullien les altres innovacions que creïem indispensables, ens hem hagut d'abstenir; però jo crec que en compensació d'aquests escassos resultats,

aquest debat haurà tingut almenys un avantatge, un avantatge que és el d'haver deixat les coses políticament prou clarificades.

Vostès, el grup de la majoria, que amb els seus vots ha barrat el pas a totes aquelles iniciatives de modernització que el nostre Grup i altres grups havien volgut aportar més enllà d'aquella ratlla que definitivament vostès han traçat del *non plus ultra*, de no anem més enllà d'on nosaltres creiem que és convenient, han mostrat així —com corresponia— que eren una força conservadora, una força, com totes les forces conservadores, que si dona un pas ho fa només a contracor i amb un lamentable esperit de regateig; aquest tipus d'expressions del dret que el concebeixen com un instrument de fre del progrés social, en lloc de deixar-lo com un estimulants company de les transformacions que la societat va demanar. Són partits que no tenen la sensibilitat necessària per seguir el ritme dels temps.

I voldria citar, si m'ho permeten, aquí, en relació amb aquesta reflexió, unes paraules pronunciades ara fa 51 anys aquí mateix, en aquesta Cambra, probablement en aquesta mateixa tribuna; les pronunciava el que aleshores era segurament el diputat més jove de tots, el senyor Josep Andreu i Abelló —sortosament viu encara i testimoni de la nostra vida política—; era en ocasió del debat sobre la Llei de Successió Intestada, també, que es va aprovar pel Parlament de l'època republicana al juny i començaments de juliol de 1936 —dit sigui entre parèntesis, una llei que va esmerçar ni més ni menys que set sessions fins a la seva aprovació definitiva.

Les paraules d'Andreu i Abelló, que aleshores parlava —cal fer-ho notar— en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, van ser aquestes: «una de les causes d'aquesta aversió instintiva que molta gent té contra el dret i contra les lleis és deguda al fet que els legisladors, en aquesta matèria, no han seguit el ritme polític dels temps». Em sembla que és una apreciació exacta. I, amb aquest esperit, el seu Grup va poder aleshores fer aprovar una llei que en relació amb el seu temps —ho vull subratllar— representava, aquella sí, un gran pas de modernitat i de progrés. Per exemple, s'atrevia —dic s'atrevia— a equiparar en drets hereditaris fills nascuts dins o fora del matrimoni, un pas que després va ser esborrat i que ha tardat cinquanta anys a tornar-se a donar. I això ho va haver de fer en contra de la voluntat del grup de la Lliga, que era aleshores l'expressió dels sectors conservadors de la societat catalana. Aquests sectors, per boca de les seves figures més prestigioses, Don Raimon d'Abadal, els Vallès i Pujals, els Duran i Ventosa, s'hi van oposar amb arguments —vostès ho poden llegir— que avui ens semblen troglodites.

Però el que és trist i el que cal lamentar és que avui, després de 51 anys, la situació en aquest Parlament és la contrària de 1936. Aleshores, una majoria de progrés va saber ser sensible a les palpitations del seu temps i va saber aprovar una llei suficientment moderna.

Avui succeeix justament el contrari: la majoria de Convergència i Unió és incapaç de connectar amb la realitat social catalana, a la qual no vol escoltar perquè li té por, i s'obstina a barrar el pas a les propostes de les forces polítiques que representen el progrés i l'anticipació del futur. Aleshores la Lliga, i Don Raimon d'Abadal, amb tot el seu prestigi venerable, s'equivocava, i el temps ho ha confirmat.

Avui, senyores i senyors diputats, el grup de la majoria, Con-

vergència i Unió i el seu govern, des de la majoria, s'equivoca, i el temps —no en dubtin— ho demostrarà.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra intervenció? (Pausa.) L'Il·lustre Diputat senyor Albiol té la paraula.

El Sr. ALBIOL: Moltes gràcies, senyor President. Senyores diputades, senyors diputats, la Llei de Successió Intestada que vàrem aprovar ahir és no ja solament la més important i principal de les tres en matèria de dret civil català que han vingut en el Ple d'aquest Parlament en aquesta Segona Legislatura, sinó que és una de les més essencials del nostre dret civil de Catalunya.

Constitueix l'arc de volta tant de la Llei de Reforma de les Reserves com de la que ha modificat l'article sisè de la Compilació, de tal manera que sense aquesta Llei no tindrien sentit aquelles, i és una Llei que suposa el pilar on es recolza una part molt important del nostre dret successori, que, a la seva vegada, és, juntament amb el dret de família, l'àmbit principal del dret civil propi de Catalunya.

Hem votat a favor de la Llei, doncs, per la seva importància, incorporant-hi tota la sensibilitat possible, incorporant-hi una sensibilitat pràctica, perquè, és clar, quan se'ns acusa a nosaltres de troglodites, què podríem dir, senyor Casares, dels seus companys del PSOE a Madrid? Ahir li vaig demostrar a bastament que estan totalment en contra del que vostè proposava, i li ho vaig demostrar no amb paraules, sinó amb fets; li vaig aportar el butlletí oficial de les Corts, que premiaven el matrimoni, i estaven en contra totalment del que vostè proposava. Aleshores, jo segueixo sense entendre alguna de les seves expressions, o potser les entenc massa.

I ho hem fet també perquè és una bona Llei; ho era el Projecte, que va comptar amb la col·laboració de prestigioses corporacions i organismes; ho és, encara més, el text definitiu que ahir vàrem aprovar, que s'ha vist enriquit en el transcurs del debat parlamentari, especialment en el torn de Ponència, amb les aportacions de tots els grups parlamentaris. Han estat les esmenes acceptades, transgides o retirades perquè s'ha arribat a acords en les matèries a què es referien.

En alguns aspectes importants de la Llei no ha pogut obtenir-se l'acord; no hi insistiré perquè ahir ja ho vàrem fer en contestar l'esmena a la totalitat amb text alternatiu del Grup Socialista, respecte a la qual les discrepàncies han estat més grans. Em referiré només en aquest tràmit als aspectes més positius de la Llei, entorn dels quals precisament és on hi ha hagut més coincidència de criteris. En primer terme, es tracta d'una llei que enllaça i confirma la tradició jurídica catalana, recuperant-ne una bona part. Enllaça amb la tradició jurídica, que és una constant en tot desenvolupament del nostre dret civil al llarg de la història, confirmació d'allò que va proclamar, d'una forma que ha merescut l'aprovació general, el nou redactat de l'article primer, paràgraf segon, de la Llei d'aquest Parlament de 1984, i recuperació d'aquesta tradició jurídica, la que té per protagonista la Generalitat republicana —malgrat que això no hagi agradat al senyor Marc Aureli Vila, i no ho dic, evidentment, amb cap to despectiu, sinó ans al contrari—, que de vegades ha restat enfosquida.

La Llei de Successió Intestada que es va aprovar ahir parteix de la regulació que, de la successió intestada, feia el dret romà, com no podia ser d'altra manera si no es volia fer trontollar tot

el sistema successori. I en aquest sentit, enllaça i confirma la tradició romanista, però al mateix temps es recolza i es desplega a partir de la Llei de 1936, i així enllaça, confirma i recupera aquesta part tan important del que també és, sens dubte, tradició jurídica catalana.

En segon lloc, és una llei moderna i de progrés. En podríem destacar molts aspectes, però em referiré només a dos : la millora de la condició jurídica del cònjuge en la successió intestada, i una regulació dels efectes de l'adopció en la successió intestada en la línia més avançada que coneix el dret comparat. El cònjuge vidu passa a ocupar el segon lloc en l'ordre successori, immediatament després dels descendents, i, fins i tot, en concurrència amb ells, rep en la successió intestada del seu consort l'usdefruit de la totalitat de l'herència. Aquesta darrera atribució, d'estricta justícia, coincideix, a més a més, amb el que ha estat usual a Catalunya, d'atribuir al cònjuge vidu la condició de regent del patrimoni familiar abans de la normal atribució definitiva als fills. L'ascens del cònjuge al segon grau dels ordres successoris, immediatament després dels descendents i abans dels ascendents, col·loca el dret de Catalunya en la posició més avançada dintre del conjunt dels ordenaments civils coexistents en el territori espanyol, que, en la línia que estableix el Codi Civil —i fins i tot després de la reforma de 1981—, crida el cònjuge després dels ascendents i només abans dels col·laterals, que anteriorment a l'any 1981 precedien igualment al consort —article 246 anterior i actual 943. Aquesta millora substancial en la posició jurídica del cònjuge vidu ens sembla d'estricta justícia, i és un dels motius de major satisfacció i orgull que ens dona la Llei que vàrem aprovar.

L'altre gran aspecte de modernitat i de progrés de la Llei el tenim en la regulació que fa dels efectes successoris intestats de la successió d'adopció plena. Creiem sincerament que la Llei, en aquest punt, ha assolit un gran resultat final : ha incorporat solucions que en gran mesura encara no han arribat als textos legals comparats, i que només es troben en la doctrina civil més avançada, com és ara l'alemanya, sobretot en aquells punts en què el principi general que l'adopció plena suposa un trencament amb la família, per naturalesa, de l'adoptat, no pot arribar a les seves darreres conseqüències sense detriment de la justícia del cas.

En aquest, com en qualsevol altre cas previst per la Llei, la recerca de l'ideal de la justícia ha estat el nord que ha guiat la seva presentació i la nostra actitud al llarg de la discussió parlamentària. Creiem haver-ho aconseguit en la mesura que els ideals són assumibles. Per això hem votat favorablement la Llei i creiem que aquesta serà una eina útil al servei de tots els ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Podem passar ara ja al punt següent de l'ordre del dia, que és... (Pausa.) Ah, perdó, sí, el senyor Conseller de Justícia té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Joaquim Xicoy) : Gràcies, senyor President. I sense ànim, en absolut, de tornar a obrir el debat, però com a Conseller de Justícia, jo no em quedaria tranquil, després de finalitzar aquest debat d'aquestes tres lleis, si no expressés les gràcies a tots aquells senyores i senyors diputats que han intervingut en la tramitació parlamentària d'aquests tres projectes de llei, tant en els treballs de Ponèn-

cia, com de Comissió, com de Ple.

Tinguin la seguretat que, hagin prosperat o no els seus punts vista, han estat protagonistes d'un gran esdeveniment històric : un pas endavant en l'actualització del nostre estimat dret civil català.

Moltes gràcies.

Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehicles de Motor

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem doncs, ara, a passar al punt següent de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehicles de Motor, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Aquesta Presidència té l'honor d'informar que la Comissió de Política Territorial ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Voldria demanar si hi ha algun membre del Consell Executiu que faci la presentació de la iniciativa de la Llei. L'Honorable senyor Bigatà té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, el Consell Executiu de la Generalitat, conscient de la necessitat inajornable de renovar el marc jurídic regulador del transport de viatgers a Catalunya, va elaborar el Projecte de Llei que avui es presenta a la consideració del Ple d'aquesta Cambra, amb la voluntat que mereixi la seva aprovació.

Esdevé un fet a bastament provat que l'articulació dels serveis de transport condiona i, fins i tot, determina, d'una banda, la política territorial, element bàsic per a la configuració d'un país, i d'altra banda, les relacions d'intercanvi social, vital no tan sols pel que fa a la interconnexió del conjunt dels ciutadans, sinó, fins i tot, d'adaptació al sistema de desenvolupament econòmic. La història dels transports és tributària també del procés d'avenç tecnològic que caracteritza el nostre segle, i que ha produït el creixement vertiginós de l'oferta i un gran desenvolupament dels mitjans i de les modalitats de servei. Les necessitats, doncs, de dotar el territori de Catalunya amb una xarxa de transports potenciadora del procés d'integració social i econòmica, capaç d'assegurar el progrés del conjunt de la població, i en la qual s'articulin, de manera harmònica i funcional, el conjunt d'interessos i de responsabilitats dels diferents agents actuants, ha estat una de les motivacions que ha mogut el Govern català a presentar, sense demores però amb la reflexió convenient, aquest Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehicles de Motor.

La Llei dona resposta a una doble exigència : d'una banda, constitueix el desplegament de les competències legislatives de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria, reconegudes en l'article 9.15 de l'Estatut, superant l'obsoleta normativa vigent, anterior a la Constitució i a l'Estatut, davant la ineludible necessitat d'adequar el marc jurídic regulador del transport de viatgers a l'evolució pròpia d'un sector caracteritzat per la seva dinamicitat, i en el qual Catalunya constitueix, per si ma-

teixa, una àrea geogràfica singularitzada dins del territori de l'Estat espanyol. Per altre lloc, el progressiu desplegament de les competències autonòmiques en matèria de règim local, arran de l'aprovació de la Llei de Bases, comporta la necessitat de definir i precisar el nucli competencial dels municipis i les entitats locals en matèria de transport de viatgers, coordinant l'exercici d'aquestes competències amb les d'instàncies territorials d'àmbit superior, per tal d'harmonitzar i fer cooperatiu el conjunt del sistema de transports.

El Projecte de Llei recull, com una de les innovacions més destacables, la implantació del sistema de concessions zonals. Les zones de transport es concebeixen com a unitats d'explotació dinàmiques i funcionals en el si de les quals pugui aconseguir-se el màxim nivell d'equilibri entre les necessitats dels usuaris i els recursos humans i materials de les empreses de transport. El seu funcionament requerirà com a presupòsit inexcusable l'elaboració d'uns plans d'explotació en què s'hauran de ponderar tots els elements necessaris per tal que l'oferta de transports cobreixi de manera racional els mínims exigits per l'interès col·lectiu.

El tractament del transport urbà en el Projecte de Llei parteix del reconeixement de la competència municipal per a l'ordenació i gestió del transport de viatgers en les zones urbanes i urbanitzables. D'aquesta forma es produeix una extensió en l'àmbit d'actuació municipal, en abandonar-se l'anterior sistema, que supeditava l'actuació local a la fixació d'un àmbit específic, a aquests efectes, del casc urbà, la determinació del qual quedava, en gran part, a l'arbitri de l'administració competent en matèria de transports.

El Projecte de Llei reconeix també els indispensables instruments planificadors, i reserva, en tot cas, a la Generalitat l'aprovació dels plans i la coordinació entre els transports urbans i interurbans. En el nou tractament que la Llei reserva a l'activitat del transport, centra la seva actuació en l'empresa de transport com a autèntic protagonista del sistema, deixant de banda la regulació basada en el vehicle. S'introdueix la nova figura de l'operador, organitzador i prestador de transport públic en els serveis zonals i es reforça, en general, la política tendencial de disposar d'una xarxa de prestadors que, amb les degudes garanties, assegurin en tot moment, a través d'explotacions sòlides i mitjans suficients, el desplaçament de persones arreu del territori de Catalunya.

Es tracta d'establir un sistema de transport de viatgers al nostre país capaç, amb el màxim d'aprofitament dels recursos disponibles i el mínim cost econòmic per a la col·lectivitat, d'oferir uns estàndards de qualitat i extensió, freqüència i seguretat, que s'adiguin amb les exigències d'una societat moderna i progressiva. Amb aquesta mateixa finalitat, el Projecte de Llei no ha oblidat l'important tema de la coordinació entre les diferents modalitats de transport, per mitjà de diversos instruments que, tot respectant la competència de cadascun dels agents implicats, assegurin un resultat final coherent amb les necessitats i exigències esmentades anteriorment.

També el mateix Projecte de Llei estableix el sistema de llicències de qualitat, tendents a verificar els requisits d'honorabilitat i d'aptitud professional dels interessats, d'acord amb els principis que inspiren la normativa de la Comunitat Econòmica Europea.

Senyores i senyors diputats, no vull estendre'm més amb co-

mentaris i particularitzacions sobre el Projecte de Llei. Crec que tots vostès, sens dubte, ja en coneixen també altres aspectes, a través de la lectura de la seva Exposició de Motius. I per acabar, només, voldria agrair la tasca desplegada pels diferents grups parlamentaris d'aquesta Cambra, tant en la Ponència, com en el debat de Comissió, com també, espero i desitjo, en aquest propi debat d'aquest Plenari, i en tots els que han fet possible, a través de les seves esmenes, suggeriments i noves idees, el text inicialment presentat pel Consell Executiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun Il·lustre parlamentari ha estat encarregat per la Comissió de presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Essent que no, podem entrar, doncs, ja en el debat del Projecte de Llei.

Començarem per les esmenes a la totalitat, de les quals n'hi ha dues. La primera esmena a la totalitat és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar aquesta esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, efectivament, per demanar el retorn d'aquest Projecte de Llei al Govern. Jo crec que seria suficient una raó : aquest és un projecte de llei entrat a la Cambra abans de l'aprovació de les lleis d'ordenació territorial; aquest és un projecte de llei que, quan sigui llei, afectarà seriosament l'ordenació territorial de Catalunya; aquest és un projecte de llei que no ha tingut en compte les lleis d'ordenació territorial, i, per tant, fóra bo que el Govern el refés a la llum d'allò que va aprovar aquesta Cambra ara fa unes setmanes. Encara que només fos per aquesta raó, valdria la pena reelaborar el text que tenim al davant.

I val la pena reelaborar-lo per altres arguments. Jo, ara, quan escoltava l'Honorable senyor Bigatà, tenia la sensació que m'havia equivocat de llei, que avui no anàvem a discutir aquesta Llei que porta el pompós títol de «Regulació del Transport de Viatgers per Carretera», i, això sí, «mitjançant Vehicles de Motor», és a dir, les tartanes i les bicicletes queden excloses d'aquest Projecte de Llei —«mitjançant Vehicles de Motor».

Aquest títol, que no és sinó la reproducció d'un reglament de l'any 1947, explica ja per si mateix quin és el contingut, al nostre parer, d'aquesta Llei : un contingut de caire exclusivament i inequívocament continuista, fins al punt de reproduir, fins i tot, el títol, amb aquest pompós final que diu, això sí, «mitjançant Vehicles de Motor».

El senyor Conseller parlava de planificació; no la veiem enlloc. El senyor Conseller parlava de respecte a les competències municipals, en aquesta Llei; no les veiem enlloc, no veiem enlloc aquest respecte. I m'explicaré. Nosaltres entenem, més enllà del tema de la qüestió territorial, que al llarg d'aquest Projecte de Llei, hi ha un tractament absolutament desafortunat del tema competencial local. Per què? Perquè, l'article 25 de la Llei de Bases de Règim Local, el que preveu és que els ajuntaments tindran competència en matèria de transport terrestre, en el marc de la legislació que s'estableixi des de l'Estat i des de les comunitats autònomes. Doncs bé, aquesta legislació era l'oportunitat de regular què era a Catalunya competència estricta de la Generalitat, què és a Catalunya competència estricta dels ajuntaments. I això no es fa! Això no es fa, en aquesta Llei. Es

parla constantment d'administració, i no es diu —gairebé mai es diu— quina; en algun cas es diu «administració competent», però tampoc s'aclareix quina és l'administració competent, i quan apareix la paraula «ajuntament» és en tres o quatre articles, en els quals diu que, això sí, es requerirà, per tal cosa o tal altra, informe previ de l'ajuntament —en cap cas vinculant, simplement informe previ.

Per tant, nosaltres creiem que s'ha perdut l'oportunitat de lligar el que estableix aquest article 25 de la Llei de Bases de Règim Local amb l'article 9.15 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i, més enllà d'això, que s'introdueix de nou aquesta dinàmica en aquest Projecte de Llei, de creure que la Generalitat són vostès, que la Generalitat és el Consell Executiu, i no, com diu l'article 5 de l'Estatut, la Generalitat són aquest Consell Executiu, bàsicament aquest Parlament, però també els ens locals de Catalunya.

I, és clar, ens preguntem que, si això no es fa, en benefici de qui no s'ha fet? És a dir, per què la Llei no entra a regular clarament el que són competències de la Generalitat, competències dels ajuntaments? Doncs bé, arribem a la conclusió que no s'ha fet en benefici de l'ambigüitat —en benefici de l'ambigüitat. I l'ambigüitat, quan s'exerceix des del poder, quan s'exerceix des del Consell Executiu, vol dir donar portes obertes a la discrecionalitat. I vostès saben que, en tema de transports, això és extraordinàriament perillós i, en qualsevol cas, sempre és dolent.

Per tant, naturalment des d'aquesta òptica, nosaltres entenem que fer lleis ambigües, que obren portes a la discrecionalitat, és un mal sistema legislatiu a casa nostra.

El senyor Bigatà deia : «Aquesta és una llei que introdueix instruments planificadors». No els hem vist. És a dir, no sabem on són. Vull dir, és possible que hagin llegit una altra llei —és possible que hagin llegit una altra llei—, i és possible, fins i tot, que en aquest Ple d'avui això pugui canviar, perquè hi ha esmenes que demanen instruments de planificació, si vostès les voten : hi ha esmenes del Grup parlamentari del PSUC, hi ha esmenes del Grup parlamentari Socialista, que parlen d'elaborar el pla de transports de Catalunya, d'elaborar plans de coordinació, d'elaborar plans d'execució... Però això no hi és a la Llei, això no hi és en el Projecte de Llei. I, és clar, el que vostè presentava era el Projecte de Llei; no es pot col·locar en benefici seu esmenes d'altres grups parlamentaris que, en qualsevol cas, no s'han aprovat en Comissió, i, evidentment, no s'han tractat de manera consensuada en Ponència.

Per tant, la Llei, en no introduir aquests instruments planificadors, el que fa és un pur i simple continuisme de la situació que ja teníem fins avui : seguir a l'arbitri de les pressions de sempre —que vostès saben, segurament millor que nosaltres, que en el camp del transport existeixen—, donar via lliure a aquesta mena de *lobbies*, més o menys blancs, més o menys negres, que existeixen en aquest camp, no definir prioritats, no establir, en qualsevol cas, actuacions i definicions de futur, no fer cap previsió. Per tant, naturalment, segon gran argument del nostre Grup parlamentari per demanar el retorn d'aquest Projecte de Llei al Govern : la manca d'instruments de planificació.

Tercer gran argument —i notin que els faig el favor de llegir-los en el mateix ordre en què estan en el *Butlletí Oficial del Par-*

lament de Catalunya, perquè els sigui, segurament, més fàcil la rèplica que deuen portar preparada— : no té en compte la Llei d'Ordenació Territorial, no la té en compte. Jo recordo paraules del nostre Grup parlamentari, en el debat sobre la Llei de comarques, quan vostès ens deien : «A través de les lleis sectorials omplirem les comarques catalanes de contingut, i serà...», el senyor Ferran Pont ara encara està dient que sí, que segurament ho va dir ell, això; doncs, miri!, aquesta és la primera. Aqueixa és la primera. Aqueixa és la primera llei sectorial que arriba a aquesta Cambra, que regula quelcom tan important com el transport públic de viatgers per carretera, i vostès..., les comarques, doncs, no hi són. Doncs, no hi són. Què és, que les comarques de Catalunya no tenen res a veure amb el transport? Què és, que, per exemple, en un tema que avui estem discutint amb intensitat, el tema de les comarques de muntanya, no ha de tenir cap mena de competència en relació amb aquest tema? Què és, que les comarques no tenen cap mena de consideració en relació amb com s'han de regular, coordinar, executar el transport a Catalunya? Vostès són els que s'omplien la boca de les comarques, i les comarques, i les comarques, per dotar-les de poder polític i de contingut? Mirin, la primera llei : la de transport públic de viatgers per carretera, i ni en parlen, de les comarques!; ni hi surten. No els donen cap mena de competència. És clar, si no han de tenir competència ni en matèria de coordinació, i el senyor Conseller, quan surt a la tribuna, diu : «La gran novetat és la definició de concessions zonals, d'establiment de zones de transport», jo em pregunto : és que moltes comarques de Catalunya no constitueixen avui, avui, amb les seves relacions comercials, sanitàries, d'ensenyament, autèntiques zones de transport públic de viatgers per carretera? Sí o no? I si ho constitueixen, per què no les han col·locades en aquesta Llei? Per què no hem introduït elements que poguessin fer avançar aquesta consideració? Per tant, naturalment, si comencem la legislació sectorial negant competències a un ens que hem creat, i en el qual tots hem dipositat el nostre futur, permeti'ns que seguim sense creure en aquella Llei de comarques —ja vam dir-ho, que no hi creïem; això ens ho reafirma, això ens ho reforça—, però és que, al mateix temps, com que nosaltres sí que volem que les comarques funcionin, tampoc podem creure en aquesta Llei, que no dóna cap competència a aquests ens que hem creat.

Quart argument : aquesta és una llei que no crea els fons econòmics per a la seva pròpia posada en marxa. Convergència i Unió s'oposa, tot sovint, a iniciatives legislatives, dient «És que no hi ha dotació pressupostària». No només fa això, sinó que col·loca, any rere any, a la Llei de Pressupostos, un article que diu : «El Govern no presentarà cap iniciativa que no vingui acompanyada de la corresponent dotació pressupostària». Doncs, miri, aquí en tenen una —aquí en tenen una. Avui aprovarem una llei que no podrem posar en marxa fins al primer de gener del 88 i, en qualsevol cas, contravenen amb la presentació d'aquesta Llei la seva Llei de Pressupostos, amb un article que, de sempre, el Grup parlamentari del PSUC els hem demanat que traguessin, perquè no enteníem per què li col·locaven.

Per tant, si no hi ha dotació pressupostària, si hem d'esperar el primer de gener del 88 per tirar endavant aquesta Llei, hom es pregunta, diguem-ne, per què no estudien la possibilitat de reformar-la, de reelaborar-la, de reestudiar-la i d'incorporar-hi,

com a mínim, aquest tema de les comarques, com a mínim, que entri en vigor en un moment en què realment pugui ser aplicada, perquè tingui dotació pressupostària.

Cinquè argument : de retorn al Govern. Aquesta és una Llei que, en si mateixa, n'ajorna la seva aplicació. És clar, potser per això vostès no fan les corresponents dotacions pressupostàries; però quan llegim, una darrere l'altra, les disposicions transitòries, ens adonem que tots aquells que avui tenen una determinada concessió, o estan en expectatives de tenir-la, en el conjunt de Catalunya, vostès els hi prorroguen quinze anys, cinc anys, tres anys, les convalidacions d'aquestes concessions que tenen ara, en aquest moment. Per tant, aquesta és una Llei que entrarà en vigor d'aquí a quinze anys, d'aquí a cinc anys, d'aquí a tres anys, segons el sector en el qual estem treballant. Per tant, bé, escolti'm!, no hi faria res reestudiar-ho, ja que la convalidació mínima són tres anys; tenim tres anys de coll —anunciant ja, des d'ara, que d'aquí a tres anys això ho canviarem— per adaptar això del sistema comarcal, per donar-li dotació pressupostària, per concretar aquests instruments de planificació que el senyor Conseller ara reclamava i per veure, en definitiva, quines són les competències dels ens locals i quines de la Generalitat, en matèria de transport. Per tant, és una llei tan continuista, tan absolutament continuista, que res canvia, ni fins i tot de la situació actual; és a dir, no és que faci una mala previsió de futur que modifiqui previsions de cap allà on podria anar, que són també de concessió continuista, sinó que ja no altera res de la situació actual que hi ha a casa nostra.

I, finalment, un tema que pot semblar menor, però que, en qualsevol cas, en aquesta Llei a nosaltres ens sembla extraordinàriament important, que és que aquesta és una llei que no estimula la sortida d'aquells sectors submergits, d'aquells sectors pirata, d'aquells sectors negres que existeixen en el camp del transport. I, naturalment, vostès diran : «Això és molt difícil de fer». Efectivament, això és difícil I vostès segurament diran : «Això és una cosa que s'ha de fer molt a poc a poc». Doncs, és veritat, és una cosa que s'ha de fer amb molta tranquil·litat, però que s'ha de fer —però que s'ha de fer. I aquesta Llei no dona cap instrument per fer-ho, ni un —ni un. Nosaltres hem volgut sintonitzar això amb un instrument que, a vegades, algú diu : «Home!, això vostès fan màgia; diuen : això, és... la sortida va per aquí, i es queden descansats i amb això ja en tenen prou». Miri!, és una sortida. Segurament, per a aquell petit transportista, que ha d'utilitzar aquests vehicles d'economia submergida, que ha d'utilitzar aquests vehicles «pirata» —entre cometes—, que ha d'utilitzar aquests vehicles de sector negre dintre del món del transport, segurament la sortida cooperativista és una bona sortida. Però, naturalment, una sortida cooperativista és una bona sortida en la mesura que l'Administració l'estimuli; en la mesura que això constitueixi una política de Govern; en la mesura que es donin facilitats per tirar endavant això. I d'això, no n'apareix res a la Llei, no modifica res.

Per tant, si no es fa això, nosaltres, legítimament, podem creure que aquesta és una llei que tampoc alterarà en res el que avui hi ha en aquest camp de l'economia submergida dintre del món del transport.

En conseqüència, si entenem que la Llei és una llei continuista en aquelles coses que pretén innovar, començant pel

seu títol; si entenem que la Llei ajorna la seva pròpia aplicació a un mínim de tres anys en el millor dels casos; si entenem que no hi ha dotacions pressupostàries per tirar-la endavant, ni instruments planificadors del transport a Catalunya; si entenem, bàsicament, dos temes centrals : que s'ofeguen les competències municipals, i que no es contempla l'existència de les comarques a Catalunya —vostès no la contemplen—; naturalment si, a això, hi sumem aquesta mala voluntat de resoldre temes claus, importants, econòmicament i socialment parlant d'aquest món del transport, com és aquest sector d'economia submergida, d'aquest sector negre, entendran que nosaltres haguem de demanar el retorn d'aquesta Llei al Consell Executiu per a la seva reelaboració.

Mirin, per acabar, jo crec que aquesta és una Llei..., i quan aquest Diputat, que reconeix que no és cap expert en aquesta matèria parlava amb gent que hi entén, en el resum de la discussió jo els deia : «Mireu, jo tinc la sensació que estem parlant d'una llei en català», i em deien : «Home!, sí, és veritat», deia : «Ah!, però és que això no té res a veure amb una llei catalana». Vostès han fet aquí una llei del transport en català; però el més calent és a l'aigüera, que això sigui una llei catalana per respondre al que és el món del sector a Catalunya. I aquesta és la diferència de moltes lleis de les que fan vostès; que fan unes lleis que poden ser, des del punt de vista plàstic, extraordinàriament ordenades en català, però que no són lleis catalanes, és a dir, que no són lleis per autogovernar un país.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Senyor President, com que hi ha una altra esmena a la totalitat, acumularia el torn en contra. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perfectament. La segona esmena a la totalitat és presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, després de les paraules pronunciades per l'Il·lustre Diputat Maties Vives, que, si vostès observen el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, contenen un conjunt d'arguments molt reiteratius, des del punt de vista dels fonaments de l'esmena a la totalitat que ha presentat el meu Grup parlamentari, haig de començar, doncs, explicant que comparteixo, en la forma i en el fons, la gran majoria d'arguments expressats pel senyor Maties Vives.

Efectivament —i, per començar, parlo per les últimes afirmacions fetes pel senyor Maties Vives—, el Grup Socialista tenim la impressió que la clau per entendre el perquè d'aquesta Llei, el perquè de la Llei que regula el Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehicles de Motor, s'ha de buscar no precisament en l'anàlisi de la situació real del sector del transport —després en parlarem—, sinó bàsicament i fonamentalment en una iniciativa de resposta a una situació jurídica en el conjunt de l'Estat, a la qual penso que el Consell Executiu ha volgut sortir al pas, regulant —això sí, d'acord amb les nostres competències— un sector que, desgraciadament, senyor Conseller, hem de reconèixer que no és el conjunt del sector que hem de regular. El transport de viatgers per carretera, per molt important que sigui —que ho és—, no és el conjunt de regulació jurídica que ens trobem en matèria del sector. Deixem a

banda un important sector que és el de mercaderies, el transport de mercaderies, que també, òbviament, es fa, en un volum molt important, per carretera.

És a dir, que estem fent, precisament, un exercici d'autonomia política, intentant regular un sector parcial i, per tant, descompensant el conjunt del que necessàriament és una visió global del que ha de ser l'ordenació del transport a Catalunya. Perquè compartim —amb les paraules del senyor Conseller— que, efectivament, la regulació jurídica d'aquest sector és una regulació antiga, desfasada, obsoleta, que cal revisar de forma ràpida, urgent, d'acord amb les necessitats de Catalunya, però també d'acord amb això que jo —hi insisteixo— comparteixo amb el senyor Conseller, i és que en el sector del transport, per la seva mateixa dimensió, pel que implica, pel que suposa per al conjunt d'activitats econòmiques, socials i de relació, necessàriament s'ha de tenir una visió de conjunt.

M'hauria agradat que en aquest Projecte de Llei el Grup Socialista hagués introduït un conjunt d'elements que el senyor Conseller, des d'aquesta tribuna, ha defensat com a molt importants, que són els que el senyor Maties Vives ha criticat, que jo comparteixo la crítica i que també ho faré, que són els elements de planificació. Efectivament, si la incidència del transport de carreteres, si la incidència del sector de transport de viatgers per carretera és tan important en el conjunt de l'ordenació del territori, necessàriament, senyor Conseller hem de tenir en compte que a aquesta Llei li manca un dels mecanismes fonamentals per tenir clar el conjunt del territori de Catalunya, que són instruments de planificació a curt, mitjà i llarg termini, que facin possible tenir això que en el Projecte de Llei s'introdueix com una novetat molt important, que són l'adaptació de les zones de transport. Sense concessions zonals, sense zones de transport, no podem fer una política de transport flexible, ordenada, coherent i harmònica amb el territori; difícilment es pot fer. I aquest Projecte de Llei que estem discutint, hem de reconèixer, reconeixerem tots, que li manca aquest instrument necessari de planificació.

Jo estava temptat de pujar a la tribuna i llegir l'article del Secretari General del seu Departament, el senyor Tosas, publicat al número 4 de la revista, la digna revista que publica una institució important de Catalunya, l'Institut d'Estudis Autònoms, la revista *Autonomies*, on va desgranant tots els arguments del perquè d'aquesta Llei; que són arguments —hi insisteixo— que no tenen la seva base fonamental en el perquè d'una regulació, per què d'una situació i quina és l'alternativa, sinó —hi insisteixo més— en la resposta a una situació creada com a conseqüència de la necessitat de modernitzar el sistema de transports del conjunt de l'Estat espanyol, senyor Conseller, i és una resposta parcial, una resposta catalana, una resposta en català, o catalana, m'inclino per una resposta catalana, a una situació en la qual, necessàriament, no hi ha un punt de trobada, d'encontre malgrat els esforços que s'han pogut fer per posar-nos d'acord.

Però, tot i així, nosaltres pensem que hem de continuar, que aquesta Llei tampoc resol els problemes que tenim plantejats, perquè hem de reconèixer que això que explicava el senyor Maties Vives és una absoluta i concreta realitat. Aquesta Llei, creant figures jurídiques com l'operador de transport, com les concessions zonals —importants—, no solucionant altres problemes en què després entraré, però creant aquestes figures ju-

rídiques, després queda una aplicació retardada en el temps, tan suficientment laxes, amb tan pocs instruments econòmics per poder rescatar concessions lineals, introduint la figura de les concessions zonals que, necessàriament, podíem dir que no feia aquest tràmit i aquest fi no portava bon camí per aquesta Llei. Podíem haver estat esperant per veure si des del punt de vista econòmic, des del punt de vista polític, des del punt de vista legislatiu érem capaços de fer una Llei amb el temps just, amb la necessitat justa per a la seva aplicació. Perquè si no tenim disponibilitats econòmiques per poder rescatar les concessions que tenim en aquest moment, lineals, podem crear les figures que vulguem, no solucionarem el problema de l'ordenació harmònica i de conjunt del sector del transport. I això és una realitat que queda plasmada, precisament, en el conjunt de disposicions transitòries que conté aquesta Llei des del punt de vista de les concessions.

Nosaltres, senyor Conseller, hem presentat, jo diria, el noranta no sé quant per cent de les esmenes que s'han fet a aquesta Llei. Hem fet un treball molt detingut, molt perfilat, intentant trobar mecanismes d'acord. És a dir, esmenes que tenien una intenció bàsicament i exclusivament de tipus positiu, mai hem fet una esmena a aquest Projecte de Llei de tipus ideològic o de tipus polític que respongués a un programa alternatiu de construcció positiva, d'alternativa, de viabilitat, en matèries, per exemple, de regulació de les competències municipals —cosa que he de dir, senyor Conseller, que queda àmpliament i satisfactòria tal com queda el Projecte de Llei—; en matèria d'esmenes que contempen possibilitats que vostès puguin delegar competències pròpies de la Generalitat a organismes supramunicipals : nosaltres hem fet esmenes facilitant que organismes supramunicipals —es diguin comarques, es diguin entitats consorciades, es diguin com vulguin— poden tenir competències, d'acord amb les nostres esmenes, no amb el Projecte de Llei. Nosaltres hem fet esmenes, senyor Conseller, que donen sortida a un problema de modernització no àmpliament resolt en el Projecte de Llei, que és l'adaptació a la normativa comunitària, precisament, tema en el qual ha entrat el Consell Consultiu dictaminant una possibilitat inconstitucional, que penso que podrem resoldre al llarg de la discussió d'aquesta Llei.

Nosaltres, senyor Conseller, hem presentat esmenes que donen solució a aquelles zones tan desfavorides des del punt de vista de mecanismes de transport, com són les zones d'alta muntanya. Tenim una esmena que preveu que les zones deprimides, deprimides des del punt de vista del trànsit, els viatgers, la demanda, hi hagi la possibilitat d'accedir-hi per la via del transport a la demanda. Això, i aquest és el conjunt, ha estat el que ha inspirat, bàsicament, les nostres esmenes, una actitud constructiva a efectes d'intentar millorar en el possible aquesta Llei —hi insisteixo— parcial de modernització de la legislació que regula el transport de carreteres, el transport per carretera, el de viatgers, no el de mercaderies, i en aquest esperit espero que en el treball de ponència, del treball de comissió i al llarg d'aquesta sessió puguem trobar encara els suficients elements d'apropament, d'acceptació, de transacció de les esmenes presentades que ens permetin veure, com a mínim, amb una certa milloria, amb una certa il·lusió que, en definitiva, aquest Projecte de Llei podrà servir, realment, per cobrir aquestes necessitats, les necessitats de modernització del conjunt de la nor-

mativa catalana, que serveixi realment per començar el procés del que penso que és fonamental : definir l'articulació dels nivells competencials entre les diferents administracions de Catalunya, que vostès facin un exercici d'humilitat, que realment siguin conscients que el Projecte de Llei no soluciona el problema que planteja el senyor Maties Vives, que hem plantejat en les nostres esmenes, de desfasament entre el que ha estat l'ordenació del territori de Catalunya, aprovada recentment per aquest Parlament, i el que preveu aquest Projecte de Llei.

Jo estic convençut que després d'una lectura atenta, serena, no precisament els propers mesos, però la propera legislatura hauré de modificar-lo necessàriament, perquè quedarà desfasat i no el podrem modificar.

Aquests són els motius bàsics de la nostra esmena a la totalitat que, torno a insistir-hi, ens hauria agradat la possibilitat de no haver de defensar, de no haver de sotmetre a votació i d'haver trobat un mecanisme, encara més ampli, si fos possible, de consens.

Gràcies, senyor Conseller; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn en contra de les dues intervencions que acabem d'escoltar, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Senyor President, senyores i senyors diputats. Els Grups del PSUC i del PSC han presentat sengles esmenes a la totalitat al Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehícles de Motor. Aquest Projecte de Llei el conformen, actualment, 62 articles, 2 disposicions addicionals, 9 disposicions transitòries, 1 disposició derogatòria i 1 de final, a més de la corresponent Exposició de Motius. De tot aquest document extens, presentat pel Govern de la Generalitat, els Grups esmenants per motivar la seva actuació ho redueixen a sis punts, per part del PSUC —i celebri, senyor Vives, que per primera vegada vostè m'expliqui quins són aquests punts, perquè ni en ponència ni en Comissió hem tingut el gust de sentir les seves argumentacions; per tant, n'hauríem pogut parlar, ens hauríem pogut entendre, i, d'alguna manera, doncs, potser no hauria hagut de presentar aquesta esmena a la totalitat. Quins són aquests punts que presenta el seu Grup? Bé, aquests punts són : primer, diu que menysprea la participació dels municipis; segon, que no té en compte la propera llei d'organització territorial de Catalunya; tercer, que no estableix cap instrument de planificació dels transports de Catalunya ni de coordinació; quart, que no crea els fons econòmics necessaris per posar en marxa la Llei; cinquè, no estimula la creació de cooperatives en el món del transport; sisè, conté disposicions que eviten l'aplicació immediata de la Llei.

Per part del PSC s'argumenta amb quatre punts generals : primer, manca de planejament —comú amb l'argument del PSUC—; segon, vulneració de les competències municipals —comú amb l'argumentació del PSUC—; tercer, garanties insuficients envers el principi de lliure concurrència a les adjudicacions de concessions i, quart, classificació conceptual dels diversos tipus de transport i dels subjectes que hi intervenen.

Bé, de tota aquesta diguem-ne «extensa» argumentació presentada, hom pensa que ambdues formacions parlamentàries no han passat de la lectura de l'exposició de motius per argumentar i justificar unes esmenes a tot el Projecte o, si més no,

no han acabat d'entendre quin és el rerafons d'aquest Projecte. És a dir, per què es diu que aquest Projecte de Llei no té en compte la Llei d'organització territorial, és a dir, l'únic que s'ha fet és anunciar que no té en compte aquesta Llei, però no s'ha explicat el perquè no té en compte aquesta Llei. Amb base a què es diu que no estableix cap instrument de planificació? Jo demostraré posteriorment que això no és cert, que hi ha articles que, d'alguna manera, articulen instruments de planificació i que, per tant, d'alguna manera no té base l'afirmació feta.

Per quines raons es suposa un menyspreu en la participació dels municipis? Tampoc se'ns ha dit, se'ns ha anunciat però es deixa per suposat, a l'aire. Quines disposicions eviten l'aplicació immediata de la Llei? S'anuncia, tampoc es diu. Què vol dir classificació conceptual dels diversos tipus de transport i dels subjectes que hi intervenen, que és un dels arguments apuntat pel Grup Socialista a l'hora, doncs, de quantificar la seva esmena a la totalitat? És un concepte que queda molt obscur, molt general, és a dir, a mi em recorda, una mica, aquella pregunta que surt d'un joc que corre actualment per moltes cases, que és el joc del Trivial que diu, escolti : «quins animals mamífers mengen amb la cua?» Resposta : «Tots, perquè cap se la treu per menjar». Doncs, això és el que em recorda a mi aquesta argumentació. (Rialles.) Penso que ni els que han escrit aquests arguments tenen resposta a aquestes preguntes, o que en el seu defecte no han entès res de l'esperit o la intencionalitat que comporta el rerafons del document que estem substanciant en allò que significa de modernitat, innovació en el camp del transport de viatgers per carretera dins l'àmbit del territori de Catalunya, d'una Llei que voldria recordar que és catalana, no solament en català, sinó catalana. I quan des de fora diuen determinades personalitats del món del transport que és dolent deixar planificar a les comunitats autònomes, penso que és bo que fem aquesta Llei.

Primer, analitzem, no obstant, els arguments esmentats per tal de rebatre'ls i explicar que les motivacions exposades pels esmenants pensem que no són certes. Primer, no es vulneren les competències municipals ni es menysprea la seva participació. Assentarem, en primer lloc, un concepte bàsic : el règim local és universal i global, em sembla que en això estem tots d'acord.

Què diu el Projecte, sobre aquest tema? Què diu l'article 28 del Projecte? «Els municipis exerceixen les competències de planificació, ordenació i gestió dels transports públics urbans de viatgers, d'acord amb la legislació de règim local» —ja tenim que parla dels municipis. Què diu l'article 29? «Les entitats locals per gestionar els transports de les seves competències respectives poden concedir consorcis, etcètera, etcètera, etcètera.» El mateix article 29 : «En els municipis de menys de 7.000 habitants, els transports urbans poden integrar-se en les concessions zonals amb informe favorable previ dels ajuntaments afectats». Em sembla a mi que de moment ja hem trobat tres argumentacions en les quals no es menyspreen ni es marginen els municipis.

Els excuso de fer lectura dels articles 35, 37 i 39, en aquest mateix sentit. És a dir, que en aquesta matèria es reconeix en el Projecte un marc d'acció als municipis que ultrapassa amb escreix les competències mínimes que sobre el particular els assigna la Llei Reguladora de Bases de Règim Local, 7/1985, en els articles 25.2 i 26.1.

Cal, no obstant, recordar dos fets que en aquests moments incideixen sobre el tema. Primer, el conjunt de lleis que per via sectorial i des del Govern central pretén reglamentar el règim local i, segon, el recurs d'inconstitucionalitat que la Generalitat ja ha interposat per aquest tipus d'actuacions.

Segon argument, el Projecte a debat és prou obert per adaptar-se a l'actual llei d'organització territorial, ja que la normativa que conté el Projecte és susceptible de conservar la seva virtualitat i eficàcia en adaptar-se a la ja vigent llei d'organització territorial, igualment ara que en el futur, en la mesura que les modalitats del transport que dissenya —el zonal, per exemple— disposen de la flexibilitat suficient per adaptar-se al model territorial aprovat per aquest Parlament; exemples: la creació de l'ens metropolità del transport i l'adaptació de les zones de transport a l'àmbit geogràfic de les comarques, senyor Vives; les comarques apareixen, no explícitament, però implícitament; implícitament, d'acord, però apareixen implícitament.

És a dir, ningú diu dins la llei que no es pugui adaptar una concessió zonal a una comarca, i, per tant, és perfectament assumible.

Per tant, el Projecte té l'asèpsia i els mecanismes d'adaptació a la LOCC perfectament calibrats i mesurats.

Tercer argument: no és cert que el Projecte no creï cap instrument de planificació, o, dit d'una altra manera, tingui una manca de planejament; argument comú d'ambdós grups esmenants. Primer, perquè al llarg del debat es demostrarà que això no és cert, i, segon, perquè ja en el seu redactat inicial, què diu el Projecte? —ens hem d'atènyer al que diu el Projecte per rebatre els arguments— Article 28.4: «En qualsevol cas, les competències en matèria de transport urbà s'han d'exercir amb subjecció a la planificació territorial i, eventualment, d'acord amb els plans específics de transport, que poden ésser elaborats per l'Administració autonòmica.» Ja tenim plans, ja tenim plans; per tant, no diguem que no hi ha plans: n'hi ha.

L'article 25.1: «Les concessions de serveis zonals s'han d'ajustar a les determinacions d'un pla d'explotació per a la zona de què es tracti...», etcètera. Tornem a tenir planificació; per tant, home! no ens diguin que no hi ha planificació. Diguin-nos que no hi ha la que vostès volen, però que n'hi ha, segur.

És a dir, que veiem que la planificació és un dels eixos que vertebrava la nova figura del transport zonal, ja que tot ell es pot considerar un pla d'explotació. Es preveu també una planificació en relació amb el transport urbà i el d'àmbit supramunicipal; tant és així que s'exigeix la formulació d'un pla de transport per a cada una de les zones que es puguin constituir.

En definitiva, no es tracta d'un document tancat i estàtic, sinó d'un instrument dinàmic i obert, que es posa, per primer cop a l'Estat espanyol, al servei dels objectius que requereix tota planificació racional i ordenada.

Quart argument: creació de fons econòmics per posar en marxa la llei. En aquest sentit, vull manifestar que no és missió de les lleis sectorials destinar recursos al compliment dels seus objectius, sinó que això és funció de la llei de Pressupostos de la Generalitat, vista des de la perspectiva del principi d'universalitat.

La llei anual de pressupostos ja no aconsegueix només les funcions limitatives de la despesa pública, sinó que les seves

determinacions estan dotant de contingut i de sentit material la dita llei, com a instrument de direcció i d'orientació de la política econòmica, que en cada cas, i també, evidentment, per al sector del transport, s'hagi de portar a terme.

Cinquè argument: creació de cooperatives. Home!, senyor Vives, per al tema de la creació de cooperatives hi ha una llei —4/1983, de 9 de març— aprovada per aquest Parlament, que el seu Capítol XIII del Títol IV està dedicat a la promoció de cooperatives i a la promoció cooperativa. S'aplica, evidentment, a tota mena d'elles, incloses les del transport; per tant, no hem de ser reiteratius. Si tenim una llei que parla del foment i la incentivació de cooperatives, evidentment, doncs, no hem de parlar-ne aquí, que ja hi ha una llei específica que en parla.

A més a més, li demanaria que llegís els articles 112 i 125 de l'esmentada llei, que són els que parlen específicament del foment i de la creació de cooperatives. És un exercici sa, fer-ho.

Sisè: no es pot dir sense equivocar-se que el Projecte conté disposicions que eviten l'aplicació immediata de la llei. En el nostre dret, en cada cas singular en què una llei antiga és substituïda, el canvi de regulació i l'abast de la llei dictada recentment respecte a la matèria abans regulada per l'altra es regirà pel que en aquella s'estableixi, bé de manera explícita en les corresponents disposicions transitòries, bé de manera implícita mitjançant la interpretació de les noves normes. De l'anterior es desprèn que la regulació del trànsit d'una disposició a una altra suposa ja l'aplicació immediata de la llei, en concret, de les seves regles de dret transitori. Per tant, es pot començar a aplicar la llei.

D'altra banda, el principi general que gairebé sense excepció governa l'aplicació de les lleis en el temps és el de la irretroactivitat. A més a més, en el cas específic del transport públic de viatgers, qualsevol pretensió de donar un impuls retroactiu al Projecte seria pràcticament irrealitzable pel seu elevat cost, mitjançant el rescabament de concessions vigents en l'actualitat. El que fa, però, el Projecte, és moure's en un terreny més realista, establint les oportunes disposicions transitòries que, de manera gradual i sense distorsions econòmiques, facilitaran el canvi d'un sistema a un altre i la progressiva adaptació als objectius perseguits d'aconseguir la correspondència de la xarxa de transports amb la realitat socio-econòmica del país.

Setè argument: solament una lectura superficial del Projecte —entendem— ha pogut portar a la conclusió que no es garanteix la lliure concurrència a les adjudicacions de les concessions. Què diu el Projecte? En els articles 9, 11, 12 i 13, que els n'excuso la lectura, es reflecteixen les exigències d'una formació adient, d'una honorabilitat indispensable, de l'aptitud professional necessària i de la capacitat econòmica suficient per poder accedir a la professió de transportista o a les professions auxiliars del transport, i que no és res més que atènyer-se a les prescripcions que reflecteixen les directives comunitàries. Es pot afirmar que el transport zonal és una manera de fer eficaç el lineal, tal com queda reflectit en els articles 23 al 27 del Projecte, ja que les zones de transport s'han d'estructurar partint dels serveis lineals ja existents, tot respectant la prioritat per als actuals titulars o representants de concessions lineals, en funció del percentatge de recorregut dins de la zona. Així, doncs, el Projecte té les lògiques previsions que permeten passar d'una concessió lineal excessivament rígida a una altra més flexible, la zonal, d'acord amb la demanda social.

Vuitè argument, i darrer : per acabar, cal dir que les classificacions conceptuals queden reflectides perfectament, al nostre entendre, en l'article 3 del Projecte, on es fa la classificació atenent dos grans paràmetres. Primer, a la persona o ens que presen el servei, i, per tant, es classifiquen els transports en públics, privats i oficials, i, segon, a les mateixes característiques del transport, la qual cosa dóna classificació en dos eixos : un, radi d'acció, amb urbans, interurbans, i l'altre, per periodicitat, en regulars i discrecionals.

Així, doncs, senyor President, senyores i senyors diputats, perquè el nostre Grup vol que el sector del transport, i més concretament el del transport de viatgers per carretera respongui a les necessitats de modernitat i de desenvolupament que Catalunya demana per al seu futur, i quan dic això, vull que s'entengui que es tracta de tot Catalunya, no solament el Govern de la Generalitat, només som nosaltres, és a dir, és tot Catalunya, i, en tot cas, el que tampoc és que només són vostès. Per tant, sense oblidar la necessària coordinació amb la resta de l'Estat i perquè creiem que el Projecte de Llei presentat permet, en el seu conjunt, assolir aquestes fites, el nostre Grup votarà en contra d'ambdues esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Ara hi ha lloc a la intervenció dels grups que fins ara no han intervingut. Per tant, aquesta presidència ofereix la paraula a l'Illustre Diputat senyor Garriga, del Grup Mixt.

El Sr. GARRIGA : Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup votarà en contra de les dues esmenes a la totalitat a aquest Projecte de Llei, entre altres coses per les raons, per la gran majoria de raons que acaba d'exposar el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Nosaltres pensem que aquesta és una llei completa, una llei que abasta tot Catalunya, abasta tot el territori, sense fer exclusió ni a les comarques ni als municipis. És una llei que contribueix a posar al dia el sector del transport, que ha tingut un creixement notable en els darrers anys, i que tot fa suposar que continuarà amb la tendència a augmentar. La Llei que s'ha debatut en Ponència, en Comissió, i que avui ens pertoca debatre a continuació en el Ple, ens sembla, com hem dit, oportuna i ben construïda, perquè abasta tots els tipus d'aquest transport, evidentment sense incloure les bicicletes i les tartanes.

Així, contempla tot el que fa referència als transports urbans i interurbans de viatgers, i regula a la vegada tot allò referent als serveis regulars i discrecionals, i també les funcions de transportistes, operadors i usuaris, tot això dins del territori de Catalunya i d'acord amb la competència que ens dóna l'article 9.15 del nostre Estatut d'Autonomia.

Per tant, podem veure que aquesta Llei ordena de manera integrada i global el transport de viatgers en el nostre país i contempla, a aquest efecte, la creació de la Comissió de Transport de Catalunya, concebuda com un òrgan consultiu de la Generalitat per a totes aquestes matèries.

Per tot l'esmentat, és pel que nosaltres votarem en contra de les dues propostes de retorn, presentades pels Grups del PSU i del PSC, i anunciem ja des d'ara el nostre vot favorable al Dictamen de la Comissió de Política Territorial per a aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Perquè pugui parlar en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, tinc el gust d'oferir la paraula a l'Illustre Diputat senyor Marc Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Gràcies, President; des de l'escó, si m'ho permet. Simplement, deixem per a explicació de vot la nostra posició; mentrestant votarem el que correspongui.

Gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT : Perquè parli en nom del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President, il·lustres diputades, il·lustres diputats, surto per posicionar-me en nom del Grup Popular en la Llei aquesta que s'està debatent.

En la meua intervenció, no faré esment de les motivacions ni del Grup del PSU ni del Grup del PSC, ja que ja les han contradides en el torn en contra. El que sí que voldria fer són unes paraules, o uns mots, com ho vulguin dir, de cosa general.

En aquests moments, l'ordenació del transport a Catalunya i a tot l'Estat es basa en una llei que diu el següent : «Ley de Ordenación de los Transportes Mecánicos por Carretera, de 27 de diciembre de 1947». Ha plogut molt des de llavors; quaranta anys quasi. D'allà cap aquí només s'ha fet, o fent uns reglaments específics per a cada tipus de transport, o uns decrets. Francament, el meu Grup creu que en aquests moments intentar continuar desenrotllant les lleis del transport per decrets o per reglaments no és el millor. Estem en democràcia, i si la democràcia val per a alguna cosa és perquè els Parlaments discuteixin les lleis.

Aquí s'ha presentat una llei, pot ser millor o pitjor, però s'ha presentat una llei, s'ha passat a ponència, s'ha passat a comissió, l'hem discutida, la continuem discutint avui i, per tant, serà una llei del Parlament, una llei plenament democràtica.

Hi va haver un moment, en saber que havia d'intervenir avui, que vaig estar quasi a punt de presentar-me aquí amb dos «mamotretos» —perquè són dos «mamotretos» : cada un d'ells té 1.700 folis—, que són dos esborranys de la Llei General del Transport que el PSOE ha preparat a Madrid, però que encara no ha estat presentada a les Corts. Allà hi ha un capítol que es dedica a viatgers, però la resta és tot junt. La Llei General fa igual que quan van per la carretera un autobús ple de criatures i un altre al costat, d'aquests que diu transports de bestiar, sigui per a ells pràcticament el mateix; no pot ser. Hi ha d'haver una llei sectorial, i aquí és on la fem.

És clar, pensant que, aquesta Llei, la podem discutir; que, aquesta Llei la podem tirar endavant, i que el que és necessari, encara que sigui una mica sectorial, és tirar-la endavant, és pel que el Grup que jo represento votarà en contra de les esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Un cop ja fetes les intervencions dels grups que no havien intervingut fins ara, anem a la votació de les esmenes a la totalitat. Com que són de retorn, les podem votar conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 19 vots a favor,

62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la part dispositiva. La primera esmena que trobem és a l'article 1, apartat 3, que és presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya; és una esmena de supressió. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President. Efectivament, senyor President, defensaré l'esmena número 3 i l'esmena número 5, perquè vostè observará que, els senyors diputats observaran, per entrar en matèria, senyor Vila, amb molta cortesia —aquesta Llei és una llei, com vostè deia, molt ben feta, molt precisa, tècnicament molt correcta—, doncs, aquí em sembla que és un argument senzill : això no va. Si vostè observa l'article primer, a l'apartat tercer diu : «S'inclou» —això és el Projecte del Govern— «en l'àmbit d'aquesta Llei». Escolti, el capítol II diu : «L'àmbit d'aplicació»; article segon : «aquesta Llei s'aplica al transport». Per tant, la nostra esmena és molt senzilla : supprimeixin allò que està posat en l'article 1, que diu que «l'àmbit», que no va —perquè estem parlant de definició de l'objecte de la Llei—, posin «l'àmbit» en l'article 2, i així ho arreglem tècnicament, que queda bastant millor.

Això és el que pretén l'esmena : suprimir l'apartat tercer, perquè està mal col·locat, i l'esmena número 5, si vostès les aproven, el col·locaria ben col·locat a l'article 2, a l'àmbit d'aplicació de la Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, senyor Garcia, no podem acceptar aquestes esmenes, cap de les dues, per una raó molt senzilla : perquè, si suprimim de l'article primer el que vostès pretenen, la Llei regularia exclusivament l'operació mecànica del transport. És a dir, posi's a dintre de l'autocar, el porto i el deixo. És a dir, no es pot acceptar aquesta esmena, i, evidentment, pels mateixos motius pels quals no podem acceptar l'esmena tercera, no podem acceptar l'esmena cinquena, que el que pretén fer és col·locar el que vostès treuen de l'article primer a l'article segon. Si d'alguna manera nosaltres diem que el que vostès pretenen en l'esmena número 5 ja està regulat en l'article 1, apartat 3, lletra a), i el que pretén l'esmena és anul·lar, ens sembla, que la Llei esmenti les facultats que té la Generalitat en l'àmbit de transport de viatgers, en proposar la modificació de l'apartat 2, evidentment, a nosaltres ens sembla que queda més general la regulació de l'operació mecànica del transport i de les actuacions auxiliars del transport en l'article 1 que no en l'article 2.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, un cop feta ja aquesta discussió, podem passar a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena acabada de defensar, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

A l'article 2 hi ha l'esmena número 4 i l'esmena número 5. L'esmena número 5 ha estat ja defensada conjuntament amb l'anterior, i ara, doncs, per a l'esmena número 4 tinc el gust de

donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President...
(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdó. El text del Dictamen, sí.

Anem a votar, doncs, el text del Dictamen per a l'article que acabem de discutir.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara sí que hem de donar entrada, doncs, a la discussió d'aquesta que havia ofert jo al senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, aquí estem, en l'article 2, al meu entendre, des del punt de vista competencial, en allò bàsic, fonamental, per definir el que són les competències de la Generalitat de Catalunya —i dic «de la Generalitat de Catalunya»— respecte al conjunt de l'ordenament jurídic de l'Estat, i són molt importants.

Jo penso que és un article desafortunat en la seva redacció; el tema és complex, òbviament, com tota la matèria en la qual intervé un nivell competencial exclusiu, delegat, executiu, que és, en definitiva, l'estructura en la qual estem treballant en el nostre Estatut d'Autonomia —l'article 9.15 defineix les competències exclusives, l'article corresponent de l'Estatut d'Autonomia diu : «Són competències exclusives» i, d'altra banda, «són competències executives», i regula dos nivells competencials en matèria de transport. Però, és clar, hi ha un problema, que és límit territorial, que hi ha sentències del Tribunal Constitucional que determinen el que s'ha d'entendre, precisament, per aquesta limitació territorial, i en matèria de transport és molt important.

Nosaltres entenem —per això fem el vot particular de supressió— que aquesta introducció d'aquest precepte, en la seva concreció, feta en el tràmit de Ponència i Comissió a esmena de Coalició Popular, el que fa, per precisió, és limitar encara més l'àmbit d'autonomia competencial de la Generalitat de Catalunya.

Si tenim en compte el que preveu la Llei d'Ordenació de Transport, que és la figura de competències delegades, la introducció precisa, concreta, d'aquesta esmena, enlloc del que preveuen els decrets de transferències de la matèria, de l'Estat a la Generalitat de Catalunya, pensem que limita aquest àmbit competencial.

La voluntat del Grup parlamentari, en suprimir precisament això, és, pensem, d'eixamplar aquesta possibilitat, d'eixamplar la possibilitat que l'àmbit d'aplicació de la competència de la Generalitat sigui major, perquè vostès saben, i ja estem parlant que la Generalitat pot tenir competències de caràcter legislatiu, fins i tot en superfícies, en carreteres, en transports, que van més enllà d'una comunitat autònoma. Per què hem de precisar això que diu : «...o que surtin del territori de Catalunya tinguin clàusula de prohibició absoluta d'agafar o deixar viatgers fora d'aquest territori»? És una precisió suficientment concreta, que pensem que va més enllà, limita aquesta capacitat d'autonomia d'eixamplar l'àmbit competencial de la nostra autonomia. Per això fem l'esmena de supressió d'aquesta addi-

ció feta en el procés de Ponència.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Miri, senyor Garcia, nosaltres, el que fem, és atènyer-nos a l'Estatut, ens fa la sensació. És a dir, a allò que diu l'article 9.15 de l'Estatut, en què dóna competència per regular el transport a l'interior de Catalunya, i el que, en sortir del territori de Catalunya, no deixa ni agafa viatgers. I, d'alguna manera, el que nosaltres pretenem en afegir aquesta esmena és atènyer-nos estrictament al que, d'alguna manera, especifica l'Estatut, perquè es dóna el cas que, per anar a algunes contrades de Lleida, s'ha de passar per carreteres que toquen la província d'Osca i, per tant, no podríem regular aquest tipus de transport si no hi poséssim aquesta clàusula, o podríem caure en un possible conflicte d'inconstitucionalitat. Per tant, com que, d'alguna manera, nosaltres pretenem evitar aquest tipus de situacions i, a més a més, el Dictamen del Consell Consultiu, al qual vostès van portar aquest Projecte de Llei, diu que aquest article 2 és constitucional i estatutari, doncs, d'alguna manera, nosaltres ens atenim al que està proposat en el Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació del vot particular número 4 i de l'esmena número 5. Separadament o conjuntament? (Pausa.) Conjuntament? Molt bé.

Doncs, els qui siguin favorables a aquests dos textos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos textos han estat refusats per 20 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 3. Comencem per l'esmena número 6, del Grup Socialista. Per defensar-la... Ah, perdó, el Dictamen de l'article 2, sí.

Els qui siguin favorables al Dictamen de l'article 2, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 2 ha estat aprovat per 59 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'article 3, que té diverses esmenes. La primera, número 6, del Grup Socialista, és la que ara posem a discussió.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Rísquez. Té la paraula.

El Sr. RÍSQEZ : Gracias, señor Presidente. Señoras y señores diputados, si me permite el señor Presidente, en primer lugar, anunciar que defenderemos la 6, la 9, la 61 y la 62 conjuntamente : 6, 9, 61 y 62, que se refieren las cuatro al mismo tema, la supresión de la referencia a los transportes oficiales. La motivación que nos lleva a plantear estas cuatro enmiendas, fundamentalmente, se basa en un argumento que ha esgrimido el Ilustre señor Vila, cuando, refiriéndose a la Ley, hablaba de que tenía un carácter racional y ordenado. Discrepamos en muchos de los temas, pero como estamos de acuerdo en que eso debe ser, es por eso que introducimos estas cuatro enmiendas, que pretenden suprimir una denominación que a nuestro juicio no tiene excesivo sentido : lo de que los transportes oficiales tengan una precisión tan concreta.

En la enmienda número 9, lo que nosotros hacemos es referencia a que los transportes oficiales, cuando se realicen, tengan el carácter privado; por tanto, los transportes serán públicos y privados, y no introducimos un nuevo elemento de oficiales porque, de alguna forma, si extrapolamos estas definiciones, podríamos encontrarnos con que habría que regular aquí infinidad de definiciones.

Por consiguiente, en este espíritu de racionalizar y de ordenar la Ley, es que presentamos las cuatro enmiendas de supresión de las referencias oficiales, aceptando —y, de hecho, la enmienda número 9 ya lo refiere así— que los transportes oficiales, cuando se realicen, tendrán la calificación de privados.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, el que es pretén amb l'esmena número 6 és suprimir la paraula «oficials» de la definició de la naturalesa dels transports, en el que afecta les classes de transport de viatgers per carretera.

Nosaltres entenem que aquesta concepció de «transport oficial» no es pot suprimir, perquè hi ha una cosa que és clara : la realitat de cada dia. És a dir, actualment, el transport oficial existeix; actualment, el transport oficial és una forma de transport i, per tant, d'alguna manera, quan es munten brigades de transport de carreteres, doncs, és un transport oficial; quan es munten brigades o combois de conducció de Parcs i Jardins, és un transport oficial..., per tant, bé, nosaltres entenem que no es pot suprimir.

L'esmena número 9, que va en el mateix sentit, tampoc la podem acceptar, perquè el que defineix aquest apartat en concret, que és el punt 1.3, és el transport oficial, i aquest s'efectua per compte de l'Administració, que és un ens públic en ella mateixa i, per tant, nosaltres entenem que no es pot donar la consideració de privat a un tipus de transport que no ho és en cap cas. I, per tant, votarem en contra de les quatre esmenes defensades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara continuarem amb les esmenes d'aquest article. Tenim l'esmena número 7, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, aquesta esmena és una pura precisió tècnica : pensem que el Projecte del Govern, pel que fa a l'apartat corresponent, és molt indeterminat. Nosaltres fem la precisió que siguin persones físiques o jurídiques dedicades professionalment al transport; pensem que és més adient que el Projecte, i la defensa es defensa bastant sola, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula... No hi ha torn en contra.

Aleshores, continuem amb les esmenes d'aquest article : l'esmena número 8, també del Grup Socialista; per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula...

(Ll. Sr. Garcia i Sáez s'aixeca per parlar.)

El Sr. GARCIA I SÁEZ (de l'escó estant) : Queda retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Defensada?

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Ah!, retirada.

Bé, la número 9 ja ha estat defensada, la número 10 ha estat retirada... Llavors, la número 11; perquè la defensi, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Garcia.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i és substituït per l'I. Sr. Vice-president Primer.)

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President. Defensaré l'11 i la 50. Aquestes esmenes, senyores i senyors diputats, per al nostre Grup han estat esmenes bàsiques, fonamentals de concepció, perquè estem ja entrant en la matèria que després anirà sortint al llarg de la discussió, que, al meu entendre, defineixen el que hauria d'haver estat, com ja he anunciat en la defensa de l'esmena a la totalitat, el tema central de distribució interna de competències entre les diferents administracions a Catalunya.

No és un tema menor, per tant és un tema per a nosaltres d'envergadura molt important. És una esmena que el que pretén és definir la condició de transport urbà. En el Projecte, després del procés d'esmenes i d'acceptacions de suggeriments de la resta de grups, pensem que ha quedat força limitat en la mesura que la definició de transport urbà, que és el que és competència, d'acord amb la Llei de Bases del Règim Local, de les entitats locals, si el definim només dins d'un mateix terme municipal, doncs, estem limitant no solament les figures supramunicipals, comarcals o d'altres tipus d'entitats, sinó que estem definint, estem limitant de manera absolutament innecessària i d'esquena a la mateixa realitat d'avui, de la configuració urbana, per exemple, de l'àrea de Barcelona, una concepció, pensem, estricta, molt limitativa del concepte de transport urbà.

Què és el que pretenem nosaltres amb aquesta esmena? Doncs, que puguin ser, puguin tenir la consideració d'urbans aquell tipus de transport que es dediqui a comunicar —i en això estem d'acord amb el Projecte del Govern— sòl urbà o urbanitzable no solament dintre d'un mateix terme municipal, sinó que comuniqui aquest tipus de sòl de dos termes municipals. És el tema de Barcelona; per exemple, vostès saben que hi ha un continu urbà absolutament clar, jo penso que molt definit, en el procés de discussió de la Llei d'ordenació del territori ha quedat molt palès, i precisament aquesta figura de continu urbà que no ve determinada per una frontera física, doncs, tingui aquesta consideració de transport urbà. Limitar això estrictament i exclusivament a un territori físic, malgrat que hi hagi aquest procés de comunicació de sòl urbà o urbanitzable, per definir el transport em sembla que és un flac favor que estem d'esquena a la mateixa realitat.

Per això la importància de la nostra esmena, que pensem —hi torno a insistir— que és una esmena positiva, no és una esmena que hauria de crear cap mena de conflicte, que eixampla el que hauria de ser la definició del transport urbà, perquè és una realitat la qual no la podem amagar, i pensem que hauria de ser considerada de manera molt més flexible pel Govern, i ens agradaria molt la seva acceptació. Ve lligada necessàriament amb l'esmena de supressió, parlo ara de l'esmena 50, amb la qual s'introdueix una figura més restrictiva —per això fem un vot particular—, que és precisament la de limitació al mateix terme municipal de la concepció de la competència en matèria de transport urbà.

Aquesta és, una mica, la configuració del que són les nostres

posicions. Pensem que hauria de ser flexible i acceptat pel Govern.

Gràcies, senyors membres de la Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Senyor Garcia, sento haver-li de dir que no podem acceptar les dues esmenes. Per què? Perquè el que vostès ens proposen amb aquesta esmena, si acceptem això, el tipus de transport no seria urbà i el que estem definint en aquests moments són els transports urbans, no els que comuniquin diferents municipis, que tenen la consideració d'interurbans.

Per tant, d'alguna manera, vull dir, vostè m'està dient : « escolti, si vostè viu a l'Hospitalet, doncs, miri, pagui els impostos de Barcelona, perquè tot és el mateix i, per tant, no serà ciutadà d'Hospitalet, sinó que serà ciutadà de Barcelona » És a dir, definim àmbits geogràfics municipals i, per tant, doncs, el transport dins del mateix municipi és urbà i el que comunica àmbits municipals diferents és interurbà. En aquest cas, nosaltres creiem que la cosa pot anar per aquí.

Hi ha un altre aspecte que voldria explicar-li de l'esmena, i és que vostès parlen que pertanyen a una mateixa « aglomeració urbana ». Jo li demanaria, per favor, que quan fos el moment ens expliqués què vol dir una aglomeració urbana... Vull dir, la sortida del camp del Barça un dia de partit, la del metro a les vuit del matí, etcètera, tot són aglomeracions urbanes, si m'ho permet.

Bé, l'esmena número 50 tampoc li podem acceptar, perquè nosaltres entenem que el manteniment de la frase que es pretén suprimir, creiem que permet un major aclariment, perquè en aquest article estem parlant de serveis regulars urbans. Si d'alguna manera, doncs, ho suprimim dins d'un mateix terme municipal, a nosaltres ens sembla que permet major concreció el manteniment d'aquestes tres paraules.

Per tant, votarem en contra d'ambdues esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Correspon la defensa de l'esmena número 12, del Grup parlamentari Socialista, el Diputat senyor Rísquez té la paraula.

El Sr. RÍSQUEZ : Gracias, señor Presidente. Para defender la 12 y la 13, conjuntamente, si me lo permite, señor Presidente.

La enmienda número 12 lo que pretende es establecer una precisión por cuanto nosotros consideramos que el calendario, exclusivamente, no determina una periodicidad, y es por eso que nosotros para la definición que se establece del transporte discrecional pretendemos que también se precise que tenga un horario concreto, no solamente un calendario, sino un horario concreto, para separarlo de lo que sería la definición siguiente.

Y en la enmienda número 13, más importante, más de fondo, lo que pretendemos es eliminar la posibilidad de que el cobro individual en los transportes discrecionales sea una práctica normal, habitual. Nosotros consideramos que en determinadas circunstancias, en determinadas zonas sería posible establecer esta posibilidad de cobro individual para facilitar el que se realice un transporte que, de otra forma, si hubiese necesidad de contratarlo de manera global o si tuviese que hacerse un

servicio regular no se podría hacer y, por consiguiente, en esos casos concretos, lo hablaremos más adelante cuando hablemos de las comarcas de montaña, por ejemplo, estaríamos dispuestos a considerar como razonable el que hubiera transporte discrecional con cobro individual, no de una manera habitual.

Y eso es lo que pretende la enmienda número 13, que, a nuestro juicio, debería de aceptarse, porque de lo contrario puede establecer graves problemas en función de situaciones que hay en estos momentos consideradas ilegales, de competencia desleal y que, de alguna manera, están propiciando una mejor situación a unos transportistas que a otros, en la medida que a unos se les considera necesario el que se contrate el autobús o el autocar de manera global y a otros no. Si no se precisa en que casos excepcionales sería esto, estamos creando un grave problema de entendimiento en el sector.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, quant a l'esmena número 12, nosaltres entenem que la paraula «periodicitat» inclou implícitament els conceptes calendari/horari, i, a més a més, doncs, per refermar aquesta asseveració puc dir que l'Enciclopèdia Catalana diu que periodicitat és el que contempla «qualitat de periòdic». Aleshores, m'he remès al que vol dir «periòdic» i diu que s'esdevé «a intervals o períodes de temps fixos o determinats». Per tant, vol dir que «periodicitat» ja inclou calendari i horari. Per tant, ens sembla que no cal fer aquest canvi que vostès proposen.

Quant a l'esmena número 13, tampoc la podem acceptar, perquè nosaltres entenem que és una refosa dels apartats 2.3 i 2.4 del Projecte de Llei. Per tant, vull dir, d'alguna manera, doncs, refondre dos apartats en un i presentar-ho com una esmena, doncs, ens sembla que queda més coherent especificat d'aquesta manera.

Al mateix temps, entenem que l'esmena no contempla el transport discrecional de cobrament individual i, per tant, doncs, també queda coix en aquest aspecte. I també subratllar que, bé, atesa l'esmena que han presentat vostès al punt 2.3, doncs, no han presentat cap esmena de supressió de l'esmena 2.4 i, per tant, si acceptéssim la seva esmena, ens quedaria un article amb dos punts que diuen exactament el mateix.

Per tant, per totes aquestes raons, senyor President, no acceptarem ambdues esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena número 14, que aquesta Presidència té una esmena transaccional que substitueix la del Grup Socialista. Per tant, demanaria al secretari..., en primer lloc demanar a la Cambra que no hi hagi inconvenient per a la seva tramitació, però prego que la llegeixi primer el senyor secretari.

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena transaccional que presenten els grups sotasignats a l'esmena 14. Text transaccional : «Capítol IV. El Pla de Transports de Viatgers de Catalunya». És signada per CiU, Partit Socialista, Grup Popular, Grup Mixt i Esquerra Republicana.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No hi ha cap inconvenient per a la seva tramitació?

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, per a la seva tramitació, no, però seria entenedor...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : ...perquè és un nou capítol, fer-ho després, vol dir.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : No. És que hi ha una nova esmena transaccional, també, d'addició d'un nou article, l'esmena 15...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, l'esmena 15.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : ...que es podria votar conjuntament, perquè és coherent.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé, d'acord. El que passa és que... Sembla entendre aquesta Presidència que es renuncia a la seva defensa? (Pausa.) D'acord.

Per tant, sotmetriem a votació, en tot cas, les esmenes corresponents a l'article 3, llevat d'aquestes dues, que les votarem després d'haver votat el text del Dictamen.

Sotmetem a votació, en primer lloc, l'esmena número 6 a l'article tercer, esmena número 6, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena número 6 a l'article tercer ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Correspon ara fer-ho amb l'esmena número 7, del mateix Grup.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 7 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara l'esmena número 9, del Grup parlamentari Socialista, perquè la número 8 ha estat retirada, com s'ha anunciat.

Esmena número 9, vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 9 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

L'esmena número 10 també ha estat retirada i, per tant, passem a l'esmena número 11, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Podriem votar ara les esmenes 12 i 13, talment com han estat defensades, pel Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes, 12 i 13, han estat rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i 6 abstencions.

Text del Dictamen de l'article número tercer.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article tercer ha estat aprovat per

60 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Correspon ara la votació, si no hi ha torn a favor ni en contra, com s'ha anunciat, en primer lloc, de l'esmena número 14, corresponent al capítol IV, que és la transaccional que fa un moment ha estat llegida. En tot cas, com que seguidament hi ha també una esmena transaccional, si els hi semblés bé, llegiríem primer l'altra esmena transaccional i així procediríem a la votació de les dues esmenes transaccionals. Prego al senyor Secretari que llegeixi l'esmena transaccional corresponent a l'esmena número 15, del Grup parlamentari Socialista.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccionat : «Primer : el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya és una figura de planejament que té per objecte la definició...» i la resta d'acord amb el text esmenat. «Segon», igual al text esmenat. «Tercer : la seva elaboració correspondrà al Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Quart», igual al text esmenat. Signat : CiU, Partit Socialista, Grup Popular, Mixt i Esquerra Republicana»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha cap inconvenient a la seva tramitació? (Pausa.) Torn a favor? (Pausa.) No n'hi ha? Per tant, podem sotmetre a votació aquestes esmenes. Podríem fer-ho separatament. Primer, l'esmena 14, del Grup parlamentari Socialista..., transaccional, que correspon a la transacció amb l'esmena 14.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Fem el mateix amb la transaccional corresponent a l'esmena anteriorment número 15, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per 82 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Correspon ara votar el text del Dictamen de l'article 4. Text del Dictamen de l'article 4, que no té esmenes.

Vots a favor, es posin... Perdó, un moment. Demana votació? No? D'acord, doncs, sotmetem a votació l'article quart.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article quart ha estat aprovat per unanimitat.

Ara correspon la defensa de l'esmena número 16, del Grup parlamentari Socialista, corresponent al Títol Primer. El senyor...

El Sr. CASARES : Retirada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies; retirada. Passem ja a les esmenes corresponents a l'article cinquè, que és l'esmena número 17, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el que pretén aquesta esmena de supressió de l'article cinquè és eliminar del text del Projecte de Llei la figura de l'operador de transport. Val a dir que davant l'aparició d'aquesta figura en aquesta Llei, figura nova, el Grup parlamentari

del PSUC vam anar a buscar en el conjunt de la Llei el per què d'aquesta introducció, és a dir, quins objectius perseguia la introducció d'aquesta figura en aquesta Llei. I la veritat és que amb la lectura atenta del text notem que els objectius no hi són, i, per tant, ens els hem d'imaginar. I els que ens imaginem són foscos, i, per tant, el que ens preguntem, el que preguntàrem al Grup parlamentari de Convergència i Unió, és si saben on volen anar a parar amb la introducció d'aquesta figura, perquè si ho saben i no ens ho diuen —perquè la Llei no ho diu—, és que hi ha una certa voluntat d'ocultisme d'això, i si no ens ho diuen..., més ben dit, si no ens ho amaguen, i creuen que en la Llei està determinat, nosaltres entenem que no saben on volen anar, perquè realment no hi és això, en el text.

El nostre Grup parlamentari hauria estat disposat a estudiar la introducció d'aquesta figura si s'acotés, aquesta figura, si s'expliqués quins objectius té, què persegueix, com es delimitarà, de quina manera incidirà en el món del transport. Com que això no hi és, naturalment hem de demanar la seva supressió, i d'aquí el contingut de la nostra esmena número 17, a la qual jo voldria dir que espero que en el torn de rèplica, com que segurament no se'ns acceptarà, no s'utilitzi l'argument de retreure'ns de nou que és la primera vegada que escolten l'argumentació sobre aquesta esmena. Jo voldria dir-li, amb tota l'amabilitat, al senyor Vila, que no és «de rebut», que és poc... —anava a utilitzar una paraula encunyada pel Molt Honorable President de la Generalitat des del balcó de la plaça de Sant Jaume; no la utilitzaré—, que quan un diputat sap les raons per les quals un grup parlamentari no ha pogut anar a ponència ni a comissió, quan les sap, no ha de fer el que ell ha fet, sobretot, sobretot quan ens demana que nosaltres, en aquest debat, no parlem de segons què, i nosaltres no en parlarem, senyor Vila, espero que aprengui la lliçó de «modos».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Senyor Vives, evidentment, no li acceptarem l'esmena. Per què? Perquè nosaltres creiem que la figura de l'operador és una figura cabdal en l'organització d'aquesta Llei, i, per tant, s'hi ha de mantenir.

Vostè ens diu : «Home!, no diuen què ha de fer l'operador del transport dintre de la Llei». Doncs, miri, l'operador del transport és la figura que ha de coordinar els diferents aspectes que condicionen una prestació òptima del servei d'un transport, no és un intermediari, com vostès volen fer entendre quan diuen que hi ha obscures intencions; és una figura que, d'alguna manera, coordina, conjumina, abasta tots aquells aspectes que, d'alguna manera, doncs, conformen l'estructuració del món del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor. I, per tant, no podem suprimir aquesta figura. Com a exemple, només, a tall d'exemple, voldria dir-li que no fa pas massa temps l'Ajuntament de Barcelona volia fer d'operador de transport. Per tant, vostè, indirectament, vol carregar-se l'Ajuntament de Barcelona (*remor de veus*), i, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sotmetem a votació aquesta esmena número 17, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 17 ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 57 en contra i 23 abstencions.

Text del Dictamen de l'article cinquè.

Es posin drets els que desitgin votar a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article cinquè ha estat aprovat per 56 vots a favor, 2 en contra i 23 abstencions.

Correspon ara l'esmena... En relació amb l'esmena número 18, aquesta Presidència té una transaccional, i demana a l'Illustre senyor Secretari que tingui l'amabilitat de llegir-la, que substituiria l'esmena 18 del Grup parlamentari Socialista.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccional : «L'administració competent, per raons d'interès públic, podrà disposar l'obligatorietat de l'ús de les estacions als concessionaris de serveis regulars interurbans, prèvia audiència dels interessats ». Signat per CiU, Partit Socialista, Grup Popular, Mixt i Esquerra Republicana.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Hi ha inconvenient a la seva tramitació? Algú desitja defensar-la? Per tant, sotmetem a votació aquesta esmena transaccional que substitueix l'esmena número 18.

Vots a favor d'aquesta esmena transaccional, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena transaccional referida ha estat votada a favor per 79 senyors diputats, cap en contra i 2 abstencions.

Correspon ara el text del Dictamen de l'article sisè... (Ll. Sr. Vives demana per parlar.) Perdó?

El Sr. VIVES : Per demanar votació separada de l'apartat tercer, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, votariem conjuntament els apartats primer i segon.

Vots a favor dels apartats primer i segon, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests apartats primer i segon de l'article sisè han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara votar... (Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)

El Sr. VIVES : Senyor President, entenem que no cal, perquè l'esmena era de modificació a tot l'apartat tercer. Per tant, ha estat votada ja.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah!, la transacció, evidentment. Gràcies, senyor Diputat. Per tant, correspon ja passar a l'esmena número 19, del Grup parlamentari Socialista, corresponent a l'article 7. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Gregori Rísquez.

El Sr. RÍSQEZ : Gracias, señor Presidente. Lo que pretendemos con esta enmienda es establecer una diferenciación clara entre lo que son los usuarios en general y lo que son los usuarios del transporte. Y lo pretendemos por una razón a nuestro juicio bastante clara y razonable, y es que así como hay una tradición ya establecida a lo largo de varios años del asociacionismo desde el punto de vista de consumo o de otra índole, desde el punto de vista del asociacionismo de servicios no

existe una tradición y no existe, por tanto, una implantación de asociaciones que lleven un poco a preocuparse a los usuarios por este tipo de problemas. Y, en ese sentido, aprovechando que estamos elaborando una ley que se refiere concretamente a la utilización del transporte, nos parecería normal —por tanto, no obvio, a pesar de que esté regulado el asociacionismo en otras leyes, que son de carácter general— el hacer un especial hincapié en lo que se refiere a fomentar la constitución y el desarrollo de las asociaciones de usuarios en el tema del transporte. Nos parece fundamental, por esa falta de iniciativa existente, pues, que quizá hay otros problemas más importantes que atraen la atención de los consumidores, y no precisamente éste, que desde la Administración se intentara dar un impulso en este sentido, aprovechando el marco de la Ley.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltès gràcies, senyor President. Senyor Rísquez, no podem votar a favor d'aquesta esmena per tres raons fonamentals. Primera, perquè nosaltres entenem que la ja vigent Llei d'organització territorial expressa els mecanismes de participació dels particulars en aquells sistemes de planificació. En segon punt, perquè, així mateix, la Llei de transport no pot afectar la Llei de consum, ja existent i votada per aquest Parlament, que ja explicita el dret de participació dels usuaris en tots aquests camps, inclòs el del transport. I, en tercer terme, perquè nosaltres entenem i som amatents amb el que deia el Consell Consultiu en el seu Dictamen, que aquest article posat a dictamen era constitucional, i, per tant, ens sembla que modificar-lo, d'alguna manera..., queda més acuradament de la forma que està presentat en el Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon ja la votació d'aquesta esmena número 19.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 19 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 7.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article setè ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen de l'article 8, que no té esmenes.

Es posin drets els diputats que hi estiguin d'acord.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 8 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena número 20, del Grup parlamentari Socialista, corresponent a l'article 9. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, senyor Vila, de forma molt breu; nosaltres estem parlant de l'article 9, que

efectivament és el tema, en podríem dir, de més modernitat —ja que està bastant de moda, d'altra banda— respecte a l'adaptació de la normativa catalana a la comunitària. Estem parlant de tot aquell conjunt de disposicions que han de complir el transport i el transportista per accedir a la condició de transportista. Una d'elles, l'apartat tercer, estem parlant de persones jurídiques, a les quals se'ls ha d'exigir, d'acord amb la normativa comunitària i aquesta Llei, les condicions d'honorabilitat i la condició d'aptitud professional. Què pretén la nostra esmena? Cosa molt senzilla : que la condició d'honorabilitat que han de tenir totes les persones que formen part de la persona física, de la persona jurídica, totes les persones físiques que formen part de la persona jurídica, mentre pensem que la d'aptitud professional, efectivament, no cal exigir el requisit a la totalitat, sinó a les persones que de forma permanent, etcètera, tal com diu la Llei, desenvolupen aquesta activitat. És una qüestió, per tant, d'apreciació no solament tècnica, important, que pensem que hauria de ser adequat que fos acceptat per la majoria parlamentària.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Jaume Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Per anunciar que no acceptarem l'esmena número 20 proposada, perquè entenem que la modificació que es proposa en aquesta esmena no és gens menys que un refós, per altra banda poc ordenat, dels apartats 3 i 4 de l'article 9 del Projecte de Llei, en què a l'apartat 3 s'especifiquen les condicions de les persones jurídiques i en l'apartat 4 s'esmenten o s'especifiquen les condicions de les persones físiques.

Per tant, per aquestes raons exposades, no votarem a favor d'aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En relació amb l'esmena número 21, aquesta Presidència té una transaccional i demana a l'Il·lustre senyor Secretari que tingui l'amabilitat de llegir-la.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccional : «Quan es tracti d'empreses individuals que el seu titular no compleixi el requisit de capacitació professional, aquest requisit podrà ser satisfet mitjançant el compliment del mateix per una altra persona que, de forma efectiva i permanent, dirigeixi l'empresa. Aquesta persona complirà, així mateix, el requisit d'honorabilitat, sense que això signifiqui que el propietari queda lliure de complir-lo». Signat per Convergència i Unió, Partit Socialista, Grup Popular, Grup Mixt i Grup d'Esquerra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Hi ha cap inconvenient a la tramitació d'aquesta esmena transaccional? Algú desitja defensar-la? Per tant, podem sotmetre ja a votació, en primer lloc, l'esmena número 20, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 20, del Grup parlamentari Socialista, ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 57 en contra i 2 abstencions.

Esmena transaccional que substitueix l'esmena 21, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per 79 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 9.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 9 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem ja a l'article 10. La primera esmena és l'esmena 22, del Grup parlamentari Socialista. (Ll. Sr. Rísquez s'aixeca per parlar.)

El Sr. RÍSQUEZ (de l'escó estant) : Retirada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, podríem sotmetre ja a votació el text del Dictamen de l'article 10, en haver estat retirada aquesta esmena.

Es demana votació separada de l'apartat segon. Per tant, votariem els punts primer, tercer, quart i cinquè en una primera votació.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els apartats primer, tercer, quart i cinquè de l'article 10 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara votar l'apartat segon.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest apartat segon de l'article 10 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 23 corresponent a l'addició d'un nou article, que presenta, per a la seva defensa, el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Es tracta d'una esmena que, simplement, el que vol dir és que si establim que el transportista haurà de reunir una sèrie de condicions d'aptitud professional, el Consell Executiu estableixi un pla de formació professional adreçat específicament al sector, de cara a fer palesa aquesta voluntat de professionalització de tots els transportistes de Catalunya. Segurament la ubicació d'aquesta esmena estaria millor per via de disposició addicional, però el text és el text, està col·locat aquí com a addició d'un nou article, i, en conseqüència, simplement el que es demana és això, és a dir, l'establiment des del Consell Executiu, dintre de la formació professional estesa arreu de Catalunya, de l'obertura d'una branca específica dedicada a la capacitació professional dels transportistes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, per manifestar, en primer lloc, que el nostre Grup evidentment està d'acord a posar tots aquests mecanismes que serveixin per, d'alguna manera, aconseguir una millor condició professional de totes les persones que estan a l'entorn del món del transport, hi està plenament d'acord. El

que passa és que el que pretén l'esmena és fixar un termini d'un any, i fixar unes condicions de professionalitat o de millora professional de les persones que estan integrades dintre del món del transport. Això, voldria manifestar-li al senyor Vives que les condicions d'accés a la professió —en aquest cas, del món del transport— han de ser concertades a nivell de tot l'Estat i que, per tant, fixar un termini d'un any, doncs, no pot ser, perquè, d'alguna manera, pot ser que aquest termini sigui curt i que es necessiti més temps per concertar aquest tipus d'actuacions a nivell de tot l'Estat; i que, a més a més, la Llei de Catalunya no pot fixar condicions i terminis d'una manera unilateral, en funció d'aquesta coordinació que ha d'existir a nivell de tot l'Estat.

Per tant, per les raons exposades anteriorment, votarem en contra de la present esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, sotmetrem a votació aquesta esmena número 23.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 23 ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'esmena número 24, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, aquesta és l'esmena del Grup parlamentari del PSUC que intenta introduir tot el tema de la planificació de transports a Catalunya. I aprofitaria per defensar, junt amb aquesta esmena, les esmenes número 44, 52, 66 i 103. O sigui, aquestes cinc esmenes...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Voldria repetir-les, si us plau, senyor Diputat.

El Sr. VIVES : 44, 52, 66 i 103.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. VIVES : Són esmenes que fan referència, totes elles, a la necessitat que aquesta Llei contempli el tema del Pla de Transports de Catalunya. I és una esmena coherent amb la concepció que vam defensar nosaltres en el debat de les lleis d'ordenació territorial, la que feia referència a la conurbació de Barcelona, amb la concepció d'autoritat única del transport.

Cal un pla de transports de Catalunya —això el senyor Conseller ho ha dit a la presentació de la Llei—; nosaltres hem argumentat que en la Llei no hi era; és tant clar que en la Llei no hi era, que hem hagut d'aprovar un nou capítol per via de transaccional que fes referència al Pla de Transports de Catalunya; és a dir, si ja hi era, per què hem aprovat l'esmena del Grup Socialista, en via transaccional, obrint aquest nou capítol?

I, és clar, se'ns contestava que això estava explicat a l'article 28. L'article 28 diu : «Les competències en matèria de transport urbà s'han d'exercir amb subjecció a la planificació territorial», però no es diu a quina, «i, eventualment», és a dir, no sempre, «d'acord amb els plans específics de transport, que poden ser elaborats per l'Administració autonòmica», és a dir, no sempre i que «poden ser elaborats». Em permetran, diguem-ne, el benefici del dubte sobre la voluntat de planificar realment el sector a casa nostra que tenia —i jo vull dir, fins i tot després de la valoració de l'esmena transaccional, que té— el Consell Executiu de la Generalitat.

És per aquesta raó que nosaltres ens hem abstingut en la votació d'aquell article, perquè en les nostres esmenes indicàvem unes qüestions mínimes que ha de tenir aquest Pla de Transports, i parlem d'un mapa indicatiu de concessions zonals desitjable, de la coordinació dels transports, dels quals la Generalitat n'és administració concedent, de la coordinació amb la resta de transports, i dels recursos econòmics i financers necessaris per a la posada en marxa del Pla. Perquè, és clar, aquí també se'ns podria dir que anéssim a la Llei de Cooperatives. Bé, no es tracta d'anar a la Llei de Cooperatives per parlar de cooperatives de transport, es tracta de veure quins recursos financers destina aquesta Llei per tal que això sigui possible. Ja ho sabem que l'acte de voluntarietat de tots els transportistes de Catalunya de crear cooperatives la tenen oberta a partir de la Llei de Cooperatives de Catalunya, el que es tractava amb aquesta Llei era de facilitar les coses al sector, als transportistes, per tal que poguessin fer un ús d'aquella Llei que no els fos gravós i que, en definitiva, els permetés sortir de la situació d'immersió en què, en aquest moment, es troben.

Per tant, nosaltres entenem que si no donem aquests mínims —que són els que es dibuixen a la nostra esmena—, tot, fins i tot aquesta planificació que hem aprovat ara amb l'esmena transaccional, queda a l'atzar. És a dir, que seguirà la confusió, i que seguirà el joc de pressions, el joc, si m'ho permeten, d'operadors, li'n podríem dir ara, al qual aquesta Llei ha donat via lliure.

Per tant, entenent que aquest és un tema que afecta les concessions zonals, que afecta les concessions lineals zonals —perdó— i que afecta el conjunt del sistema, és pel que demanem una major concreció, en relació amb el tema del pla de transports de Catalunya, sens perjudici que, si l'esmena fos aprovada, es pogués incorporar, per via de refosa, i per via d'ordenació del text definitiu de la Llei, amb aquell text que ja hem aprovat abans del Pla de Transports de Catalunya; aprovació de la qual ens congratulem, però que seguim considerant, després de la seva atenta lectura, encara com a insuficient.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per dir-li, senyor Vives, que, en primer lloc, via transaccional —com vostè deia molt bé— hem acceptat la introducció de la figura del Pla de Transports de Viatgers i, per tant, això ja està aprovat i acceptat.

En segon lloc, que el que hem acceptat i la Llei no diu —no ho diu— que els continguts que s'especifiquen a la seva esmena, puguin ser inclosos o exclosos. El que passa és que el que tampoc diu és que hagin de ser aquests, i no hagin de ser dos dels quatre, un dels quatre, o cap dels quatre. Per tant, com que, d'alguna manera, ens sembla que una cosa és acceptar la introducció del Pla de Transports —que ja hi estem d'acord i que, per tant, ens sembla que és bo—... el que, d'alguna manera, tampoc podem acceptar és que es fixin, en aquest moment, quatre premisses a una esmena —i per què no quaranta-quatre? Per tant, en funció del que li estic dient, d'alguna manera, doncs, no podem acceptar l'esmena número 24 i les subsegüents que, d'alguna manera, segueixen la mateixa línia argumental : 44, 52, 66 i 103.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Votacions a favor d'aquesta esmena 24.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

Passem ja ara a la votació del text del Dictamen corresponent als articles 11, 12 i 13, que no tenen esmenes, llevat que es demani votació separada... Digui... L'article 12, separatament.

Per tant, votarem en primer lloc els articles 11 i 13. Text del Dictamen.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent als articles 11 i 13 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara correspon la votació de l'article 12.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 12 ha estat aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Correspon ara ja la defensa de les esmenes corresponents a l'article 14. De les dues, la primera d'elles és l'esmena 25, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula el senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA SÁEZ : Senyor President, la 25 i la 26 conjuntament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. GARCIA SÁEZ : Són dos temes diferents, però com que és el mateix article, em permetrà l'argumentació fàcil. Fa referència a l'article, de l'apartat segon. De què estem parlant? De concessions de serveis regulars interurbans; per tant, de la definició : l'article 14 ve a definir el que són els serveis regulars interurbans, els vials, els interzonals, els zonals.

Apartat segon. Diu l'apartat segon de l'article 14 : «Les concessions sol·licitades» —totes aquestes— «són sempre per a serveis de caràcter lineal» —en això estem d'acord—, «llevat que expressament es demani» —a instància de part, per tant— «l'atorgament amb caràcter zonal o quan així ho acordi l'Administració per raons d'interès públic». Per tant, a instància de part, i l'Administració de manera subsidiària. Flac favor. Què pretén la nostra esmena? Senyor Conseller, que la seva Administració pugui acordar, atorgar concessions de caràcter zonal sense que sigui a instància de part, activi vostè allò que diem nosaltres, el Pla de Transports de Catalunya, tingui iniciativa i que tingui la possibilitat de fer concessions zonals, que no s'hagi d'esperar que sigui a instància de part i, d'altra banda, òbviament, per raons d'interès públic.

I aquest canvi d'ordenació de prevalència del que ha de ser la iniciativa per a la concessió zonal, pensem que, necessàriament, ha de partir d'una iniciativa de l'Administració; el que no exclou és que els particulars puguin demanar una concessió zonal; i que l'Administració, d'acord amb el Pla de Transports de Catalunya, i d'acord amb aquesta raó d'interès públic, pugui atorgar-li aquesta concessió. Aquest és un element fonamental, a l'apartat... l'esmena 26 és coherent amb l'esmena que

hem defensat a l'article segon, a l'article 11... perdó, l'esmena 11, que fa referència, precisament, al tema d'això del transport urbà, és a dir, que el transport urbà no pugui ser objecte d'una concessió zonal. Per tant, en coherència amb aquesta esmena i, sobretot, en defensa del que pensem que ha de ser l'element fonamental; si defensem tant les concessions zonals, que sigui l'Administració, d'acord amb el Pla de Transports, la que vagi determinant quines són les autoritzacions... l'atorgament d'autoritzacions d'aquests tipus de concessions tan importants —segons ens diuen des de la majoria— per a l'ordenació del transport a Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra d'aquestes esmenes, té la paraula el senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Sí... esmena 25. L'esmena 25 no la hi podem acceptar. Per què? Perquè el que proposa el Projecte de Llei és dir : «Escolti!, vostè, part, demani-ho i, en tot cas, si no ho demana ningú i l'Administració creu que, per raons d'interès públic, s'ha de fer, ja ho farà». Què fan vostès amb l'esmena? Dir : «No, escolti!, Administració, per raons d'interès públic ja ho farem, i si no ho demana ningú...». És a dir, vostès barren el pas que algú pugui demanar-ho. Per tant, nosaltres entenem que primer s'ha d'aconseguir que hi hagi la part que ho demani i que, en tot cas, l'Administració faci de supletori en el cas que no ho demani cap part.

Esmena número 26. En primer lloc, en aquest capítol estem definint els serveis regulars interurbans, i vostès el que fan en l'esmena és introduir el concepte de sòls urbans en aquesta esmena. En segon terme, tampoc la podem acceptar perquè entenem que aquesta esmena pretén posar limitacions a les concessions zonals, i nosaltres, en el nostre Projecte de Llei, el que pretenem és potenciar-les degudament com un dels objectius prioritaris. A més a més, el concepte urbà no pressuposa, entenem nosaltres, l'exclusió de la concessió zonal; per tant, votarem en contra d'aquesta esmena, també.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetem, per tant, a votació si no s'indica el contrari, conjuntament aquestes esmenes 25 i 26.

Vots a favor d'aquestes esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes, la 25 i la 26, han estat rebutjades per 22 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 14. (Pausa.) Votació separada de l'article 14 entre els punts primer i segon.

Punt primer, amb els corresponents apartats.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 14, corresponent al punt primer amb tot els seus apartats subsegüents, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Punt segon.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El punt segon del text del Dictamen de l'article 14 ha estat

aprovat per 60 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'article 15. Esmena 27 del Grup Popular. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena de modificació i d'addició. La modificació és que demanem que el temps en què siguin donades les concessions, tant en les línies zonals com en les zonals interzonals, s'augmenti en deu anys del que diu el Projecte de Llei. I també demanem que s'hi afegixi que aquestes concessions sempre seran comptades des de la posada en marxa de la concessió, no des del moment que es concedeixi. El perquè és un sentit més aviat..., no més aviat sinó que és un sentit econòmic, ja que la gent que ha de tirar endavant aquestes concessions han de fer unes fortes inversions. Avui dia, amb el preu que està el diner, amb els interessos que s'han de pagar, creiem que si no s'augmenta el temps de concessió pot revertir que les tarifes hagin d'augmentar per la poca amortització que tinguin aquestes concessions. Llavors, nosaltres defensem que els usuaris hagin de pagar menys del que si no es fa haurien de pagar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon el torn en contra, fer-lo, a l'Il·lustre Diputat, si ho desitja, senyor Vila. Té la paraula.

El Sr. VILA I FONCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Per dir-li al senyor Veray que no podem acceptar l'esmena perquè nosaltres entenem que dins del món del transport de viatgers, arreu d'Europa, els terminis de les concessions no són tan llargs com es proposa en aquesta esmena. Però hi ha una altra raó de més pes, entenem nosaltres, que ens fa impossible l'acceptació d'aquesta esmena, i és que el fet d'acceptar-la contribuiria, al nostre entendre, a eternitzar l'evolució del procés cap a les concessions zonals i com que un dels objectius d'aquesta Llei és aconseguir en el termini prudencial de temps més aviat possible l'estructuració de Catalunya a través de les concessions zonals dintre del món del transport, per això ens sembla que allargar tant els terminis faria que això anés endarrerint-se amb aquesta intenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Passem a votació aquesta esmena del Grup Popular.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 27 ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 15. Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 15 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon la defensa de l'esmena 28 del Grup parlamentari Socialista a l'article 16. El senyor Gregorio Rísquez té la paraula per defensar-la.

El Sr. RÍSQUEZ : Gràcies, senyor President. Nosaltres el que pretenem amb aquesta esmena és introduir una mica de precisió en el text, perquè, així com als articles 15 i 17 es diu :

«L'Administració i l'autoritat que es determini per reglament », en el 16, sorprenentment, diu : «Es pot autoritzar la transferència». Qui la pot autoritzar? Nosaltres creiem que encara que no ho precisem gaire, la nostra esmena, l'Administració competent, ja es dirà, és evident que precisa una mica més del que diu el text. És per això que proposem aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Vila.

El Sr. VILA I FONCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, senyor Rísquez, nosaltres entenem que, en termes legals, ja s'entén sense escriure-ho, que és l'Administració competent qui pot autoritzar aquell fet sobre el qual té competència. Per tant, ens sembla sobrer posar a l'entrada d'aquest apartat primer de l'article 16 la frase que vostès proposen, en cap cas pensem que ho farà, allò que es demana, l'Administració incompetent, sinó que ho farà l'Administració competent, evidentment. I, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sotmetrem a votació aquesta esmena número 28.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 28 ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions... Perdó, m'indiquen que 54. Per tant, repeteixo : aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

Correspon votar el text del Dictamen de l'article 16.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 16 ha estat aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Correspon ara l'esmena 29, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu que presenta el Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÀEZ : Senyor President, molt breument. Malgrat que hem fet una modificació a l'apartat primer i segon, és una esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, aquest va ser un dels elements fonamentals que el Consell Consultiu va trobar com a possible inconstitucionalitat. Nosaltres hem fet una redacció constructiva intentant resoldre el problema, no tenim inconvenients a veure la possibilitat d'arribar a qualsevol tipus d'acord, estem disposats també a aprovar l'apartat segon de l'esmena que presenta Convergència i votar-lo a favor, però que pensem que no soluciona un problema plantejat, que la nostra esmena pretén solucionar de manera constructiva i és allò que a la lletra surt com en la lletra b bis), és a dir, estem parlant de l'extinció de concessions d'una persona jurídica, que és gestora del servei, i, en aquest procés d'extinció de la concessió, per la mort física, etcètera, ja està determinat, hi ha la possibilitat de la successió dels treballadors quan així ho sol·licitin en la transmissió. Això ja està aprovat. Pensem que si no s'aprova l'apartat de la nostra esmena que ve numerat com a b bis), tampoc acabarem, malgrat que aprovem l'esmena número 32, resolent el problema que planteja el Consell Consultiu. Per això nosaltres pensem

que això s'hauria d'aprovar.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, el nostre Grup d'alguna manera voldria recollir les paraules que ha dit el senyor Garcia amb la voluntat de poder votar a favor de l'esmena 32 presentada pel nostre Grup. El que passa és que el que voldria fer-li a mans és que l'esmena que vostès proposen, des del nostre punt de vista, confon dos termes : un és el concepte de títol habilitant i l'altre és el concepte de llicència de qualitat. És a dir, el títol habilitant, el Projecte especifica el termini per sol·licitar, aquest títol habilitant, en cas de defunció del titular, per no perdre el dret de la concessió. I el terme llicència de qualitat, és el que pretén donar aquesta esmena, qüestió que ja està contemplada en el Projecte en altres apartats, quan parla de les condicions d'accés a la professió, per exemple, si l'hereu o hereus no compleixen les condicions de la llicència de qualitat, poden perdre el dret de la concessió. Per tant, nosaltres entenem que la nostra esmena rebla més el clau en allò que diu el Dictamen del Consell Consultiu en l'article 18.2 i que la seva, d'alguna manera, si l'acceptéssim, podria arribar a confondre els termes que jo li he esmentat anteriorment, i, per tant, votarem en contra de la present esmena, tot recollint —repeteix— la paraula dita pel senyor Garcia que estan disposats a votar la nostra esmena número 32.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena número 30 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. És una esmena simplement tècnica. L'article 18 comença dient : «les concessions s'extingeixen per les causes següents : a) el finiment del període per al qual ha estat atorgada i el de les seves pròrrogues.» Nosaltres diem : «i, en el seu cas, de les seves pròrrogues», és a dir, no donar per suposat que la concessió s'acaba al final del període de concessió més pròrrogues, sinó la concessió s'acaba al final del període de concessió i, només en el cas que realment hi hagi les pròrrogues, quan aquestes s'hagin exhaurit.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, nosaltres entenem que la introducció de l'expressió «en el seu cas» és sobrera amb el que representa que ja s'entén allò que d'alguna manera proposa el Grup del PSUC en l'esmena i que, per tant, no cal introduir-ho sinó que, d'alguna manera, queda contemplat implícitament en el redactat de l'apartat 1 de l'article 18, i votarem en contra de l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. L'esmena 31 del Grup Popular ha estat substituïda per una transaccional que demano a l'Il·lustre senyor Secretari que la llegeixi.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccional : «Servei per raons d'interès públic mitjançant indemnització que al seu cas correspongui», això, al final del text. Signat per Convergència i Unió, Partit Socialista, Grup Popular, Grup Mixt i Esquerra Republicana.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : A jutjar per les firmes dels presentants, aquesta Presidència entén que no hi ha d'haver objecció a la seva tramitació i tampoc defensa ni torn en contra. Per tant, podríem passar ja a l'esmena següent, que és la subsegüent al Dictamen al Consell Consultiu, que presenta el Grup de Convergència i Unió.

Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena és com a conseqüència del Dictamen del Consell Consultiu, que, d'alguna manera, posava determinades traves a l'article 18.2. Què és el que pretén, l'article 18.2? Pretén fixar el termini que tenen l'hereu o hereus per sol·licitar el títol habilitant per no perdre una concessió i, a més a més, el que pretén l'esmena, en conseqüència amb el que diu l'article 18.2, és posar una cautela per a l'acompliment de l'hereu o hereus de les condicions fixades en el capítol d'accés a la professió, per tal d'obtenir o no la llicència de qualitat. Nosaltres creiem que amb aquesta esmena es compleix, a bastament, el que proposava el Consell Consultiu i, per tant, per això sotmetem a consideració de la Cambra la votació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra? (Pausa.) No havent-hi torn en contra, passem a l'esmena número 33, del Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, molt breument. Però sí que la situació creada amb aquesta esmena subsegüent al Consell Consultiu és, al meu entendre...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, perdoni, de moment la 33 és de modificació; és la 34, que és subsegüent al Consell Consultiu.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Molt bé.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ara, si les vol defensar totes dues, a aquesta Presidència li sembla molt bé.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Totes dues, senyor President, i aprofitaré el torn per, entre altres coses, explicar el que em preocupa que, precisament, és la defensa de l'esmena i la coherència. Estem, hem estat discutint d'acord amb l'article 18, som a l'apartat tercer, però el conjunt de l'article és el que em preocupa, senyor President i, per tant, pretenc dir-li al senyor Vila una cosa molt senzilla i és que el que ens ha explicat de la seva esmena no soluciona el problema de la transmissió no de l'empresari individual, sinó de l'empresa, de l'empresa persona jurídica, no de la persona física. I, per tant, si no aprovem, malgrat les seves afirmacions que ja he dit que no a la lletra b) bis, doncs només hi podrà haver problemes de successió per al tema de l'accés a la professió en el cas de la mort de l'empresari individual, però no de l'empresari com a persona jurídica. I, per tant, tenim un buit legal que s'haurà d'omplir per via reglamentària, i no sé com, perquè per via reglamentària no té suport legal. Per tant, tindrem problemes.

A l'apartat... a les lletres b), c) i d), precisament, de l'esmena número 33, el que es pretén és fer una addició, que és que l'Administració ha d'assegurar, precisament per iniciativa de la pròpia Administració, la prestació dels serveis en el cas que hi hagi el problema previst en les lletres b), c) i d), que són problemes de transmissió de concessió i, per tant, o bé per via de

la defunció, o bé per via de l'extinció de la concessió, que l'Administració vetlli perquè hi hagi el desenvolupament de les instal·lacions, del material, etcètera, afectats a les concessions. Amb aquesta doble defensa, una precisió i una defensa, acabo el meu torn, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. El senyor Vila, si ho desitja, pot fer el torn en contra.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Anunciar el torn en contra a l'esmena número 34, solament, que ha estat defensada en segon terme pel senyor Garcia.

Bé, senyor Garcia, aquesta esmena 34 no la podem acceptar per una raó que a nosaltres ens sembla bàsica, que és perquè dins del concepte general de legislació nosaltres entenem que ja està inclòs el concepte de legislació bàsica. A més a més i a voltes, voldria dir-li que vostès no especifiquen quin tipus de legislació bàsica. Nosaltres entenem que, si es volia fer una esmena acurada, caldria dir «legislació bàsica de l'Estat», «europea», etcètera.

I, per tant, per les raons exposades, no podem acceptar aquesta esmena número 34, ho repeteixo.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Aquesta presidència voldria requerir l'atenció dels senyors diputats per dir que anem a votar, en primer lloc, l'article 17, que no havia tingut esmenes, abans de sotmetre a votació les esmenes i el text de l'article 18.

Per tant, text del Dictamen de l'article 17.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 17 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara passem ja a la votació de les esmenes de l'article 18. La primera és la 29, del Grup parlamentari Socialista, esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Esmena número 30, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Esmena transaccional número 21.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional, que substitueix l'esmena 31, ha estat aprovada per 55 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Esmena subsegüent al text del Dictamen del Consell Consultiu, esmena 32 del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena número 33, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 33 ha estat també aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena 34, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, que presenta el Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 34 ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Correspon ara la votació del text del Dictamen de l'article 19, que no té esmenes.

Text del Dictamen de l'article 19.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 19 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, text del Dictamen de l'article 18.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 18 ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Anem ara, ja, a l'article 20. Correspon la primera esmena, que és l'esmena 35, que ha estat transaccionada, i que demano a l'Il·lustre senyor Secretari que llegeixi el text proposat en la transaccional.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccionat : «Primer. L'atorgament de concessions lineals s'haurà d'ajustar al que s'estableix en aquesta Llei i, en el seu cas, en el que disposa el Pla de Transport de Viatgers de Catalunya.» Segon punt, igual al text del Projecte. Tercer i quart punts també iguals al text del Projecte. Signat per Convergència i Unió, Partit Socialista, Grup Popular, Grup Mixt i Esquerra Republicana.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Si no hi ha inconvenient a la seva tramitació, procediríem a la tramitació d'aquesta. Defensa? (Pausa.) No hi ha torn a favor ni en contra, per tant, sotmetem a votació aquesta esmena transaccional, que substitueix l'esmena 35, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara votar el text del Dictamen en allò que no ha estat modificat... No és necessari perquè hi ha algun aspecte... Per tant, com que ha estat votat, no procedeix votar el text del Dictamen, perquè la transaccional ha substituït allò que calia, i l'ha modificat corresponentment.

Per tant, passem ja a l'esmena número 36, del Grup parlamentari Socialista, a l'article 21. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena és una esmena a l'article 21, apartat 2. En l'article 21 estem parlant de les concessions, de les concessions de serveis lineals; l'apartat 2 diu, textualment : «En els concursos que, si s'escau, es convoquen per a l'adjudicació de serveis, s'han d'establir les mesures oportunes a fi que els titulars de les concessions ja existents puguin concórrer en igualtat de condicions amb la resta de peticionaris.» Doncs, bé, aquí és el principi d'igualtat. Nosaltresensem que, efectivament, s'han de fer tots els esforços possibles perquè aquest principi d'igualtat en les concessions es pugui complir i sigui una realitat, i la nostra esmena el que és és una modificació, per tal que aquests elements que han de garantir el principi d'igualtat —el Consell Executiu, no hi ha una altra via— hagi de fer-ho via reglamentària.

Estem donant, per tant, la facultat al Consell Executiu perquè per via reglamentària determini quines són les previsions que han de constar, que garanteixin, en aquesta formulació jurídica, les condicions d'igualtat en l'accés a la professió.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra...? *(Pausa.)*

Passem ja a la defensa de l'esmena 37, també del mateix Grup parlamentari. El senyor Gregori Rísquez té la paraula.

El Sr. RÍSQUEZ : Senyor President, aquesta esmena el que pretén és precisar i deixar la porta una mica tancada a allò que el text del Dictamen, al nostre judici, pretén.

Nosaltres diem que la unificació de concessions s'ha de fer, en tot cas, per raons d'interès públic, i dintre d'aquest, excepcionalment. Des del nostre punt de vista, el Dictamen deixa la porta oberta perquè diu que es pot autoritzar excepcionalment, i per raó d'interès públic. Nosaltres entenem que són dues raons i creiem, per tant, que no és ni necessari ni convenient que es posi.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Podem ja sotmetre a votació l'esmena... Perdó, el torn en contra; sí, sí, és que com que abans havia renunciat...

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, esmena número 37, esmena que proposa el Grup Socialista, encapçalament de l'apartat 3 : «Excepcionalment, i per raons d'interès públic, es podrà...», etcètera. Article 21, apartat 3, del Projecte de Llei; encapçalament de l'apartat 3 : «Es pot autoritzar, excepcionalment, i per raons d'interès públic...», em sembla que la mateixa contradicció en l'esmena fa la defensa de la no-acceptació d'aquesta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Posem ja a votació l'esmena 36, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 36 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena 37.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 37 ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 21.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 21 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de les esmenes corresponents a l'article 22, la primera de les quals és l'esmena 38, del Grup parlamentari Socialista.

Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Gregori Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ : Gracias, señor Presidente. Acumularé la 38 y la 39, si me lo permite.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. RÍSQUEZ : Estas dos enmiendas tienen una relación, además de estar en el mismo artículo 22, porque trata de delimitar las características que debe de reunir el vehículo que se adscribe a la concesión.

En el primer caso, en el apartado 1, lo que pretendemos es establecer una precisión en cuanto a las características, ya que en el texto del Dictamen no precisa lo suficiente, a nuestro juicio, en cuanto al requerimiento que debe de tener, y pretendemos introducir lo de «capacidad, idoneidad y seguridad reglamentariamente establecido.»

Y la segunda enmienda, a nuestro juicio más importante en el fondo, que quiere salvar, y, por tanto, por exclusión en la referencia del texto, la posibilidad del prestamismo laboral que se pueda establecer si no se excluye expresamente que los vehículos que se puedan utilizar en la concesión, que deben de ser de manera excepcional y no de manera normal, han de poderse utilizar sin conductor. Podemos, si no, incurrir en que una empresa, pues, preste el vehículo a otra, que puede ser de manera excepcional, bajo nuestro punto de vista y lo aceptamos, pero que lo preste incluido con el conductor, lo cual sería manifiestamente ilegal y, por tanto, eso es lo que pretendemos que no suceda.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Esmena número 38 : no la podem acceptar perquè nosaltres entenem que s'han de poder tenir vehicles arrendats. El Projecte de Llei de Transports de Madrid, article 77, fa el mateix que el que proposa el Projecte de Llei presentat a la consideració de la Cambra, i l'esmena socialista en aquest cas pretén fer exactament el contrari.

També es pretén l'aprofitament del material mòbil al màxim, dintre dels termes d'idoneïtat que estableix el Projecte de Llei i, per tant, això ens fa impossible acceptar l'esmena número 38.

Quant a l'esmena número 39, tampoc la podem acceptar, com a consideració general per allò apuntat en no poder acceptar l'esmena número 38, i també perquè el que nosaltres entenem que pretén fer l'esmena és fer, de l'ús de vehicles sense conductor a efectes de concessions a diferents titulars, una excepcionalitat, cosa que no ens sembla lògica, donada la particular estructura del món del transport de viatgers per carretera

mitjançant vehicles de motor; i, per tant, tampoc podem acceptar aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Passem ja a l'esmena següent, que és l'esmena 40, també del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Molt breument, senyor President. Pràcticament és una esmena que el que pretenem és introduir, en la part d'addició, els elements de capacitat, d'idoneïtat i de seguretat que ja ha explicat abans el meu company. La resta de l'esmena, com que és una esmena de modificació, penso que el que conté són elements que, en una lectura ràpida, queden pràcticament defensats, i no dic res més, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra? *(Pausa.)* Bé, posem ja a votació aquestes esmenes.

En primer lloc, podríem posar a votació, tal com han estat defensades, les esmenes 38 i 39, si no hi hagués inconvenient.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Esmena número 40.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena 41, corresponent a l'article 23, que presenta el Grup parlamentari Socialista. Perdonin, el text del Dictamen.

Text del Dictamen?

Vots a favor del text del Dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 22 ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Ara sí que correspon, l'esmena 41 anunciada, defensar-la, a l'Illustre Diputat...

(Ll. Sr. Garcia i Sáez s'aixeca per parlar.)

El Sr. GARCIA I SÁEZ : No, per retirar-la, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Retirada. Text del Dictamen, per tant, de l'article 23.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 23 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Esmena 42, del Grup Socialista, a l'article 24. Per defensar-la, té la paraula el senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President. Aquí hem entrat, senyores diputades i senyors diputats, en un tema que el Consell Executiu, en la seva presentació a través del Conseller de Política Territorial, de la Llei, ha estat defensant i definint com un tema dels de modernitat, dels importants, dels que donen, doncs, això, sensació que estem una mica més enllà de la legislació de l'entorn; com un tema important. Nos-

altres estem d'acord que les concessions zonals, des del punt de vista de la figura, de les possibilitats que dóna, és un tema important, i abans jo pretenia dir al senyor Vila —el que passa és que m'explico, segurament, molt malament; no se m'acaba d'entendre, per tant— que el Consell Executiu ha de tenir facultats, facultats importants, per raons d'interès públic, facultats, si ho volen vostès, taxades, per fer possible una realitat tan important com són les concessions zonals, perquè amb aquesta Llei creem la figura, però la farem inviable, per raons de consolidació del sistema actual de concessions lineals; per raons de consolidació del sistema actual de concessions lineals.

Nosaltres pretenem, amb aquesta esmena, impulsar el Consell Executiu perquè assumeixi, sense impedir en cap cas la iniciativa dels particulars, la sollicitud de la demanda de concessions zonals, perquè en cap cas les nostres esmenes barren el pas perquè els particulars, perquè les empreses puguin dirigir-se a l'Administració en demanda de concessions zonals, en cap cas pretenem impedir això. El que sí que pretenem, a part això, a part aquesta facilitat, és que el Consell Executiu faci ús d'aquesta figura, que no la deixi a mans dels particulars estrictament, i que, per tant, d'acord amb el Pla de Transports de Viatgers per carretera, que és el que diu l'apartat primer de la nostra esmena : «El Pla de Transports de Viatgers de Catalunya delimitarà els àmbits territorials que hauran d'abastar les concessions zonals, definit segons criteris de màxima eficàcia en la prestació del servei de transports». Per tant, definim, definim quins són els àmbits territorials que fan possibles les concessions zonals.

Després, regulem allò que preveu el mateix article 23 : la manera més detallada, més sistematitzada, però també l'apartat tercer de la nostra esmena diu que, per raons d'interès públic, l'Administració podrà actuar «per pròpia iniciativa i adoptar les mesures que siguin necessàries per integrar les concessions que fan referència a l'apartat primer» —les zonals— «en una única concessió, quan es produeixi acord entre els concessionaris». Tampoc es tracta d'imposar als concessionaris actuals, de manera unilateral, el criteri de concessió zonal. Però, previ acord, l'Administració, si entén que la figura de les concessions zonals és l'eix fonamental que estem regulant amb aquesta Llei, haurien d'estar a bastament recolzades pel Consell Executiu, impulsades, previstes en el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya, i, en definitiva, impulsades per fer possible allò que ara es regula i que, al nostre entendre, pensem que aquesta Llei, com altres lleis del Departament, regulen figures jurídiques, regulen actuacions que són, des del punt de vista d'aquesta, importants, necessàries, molt d'avanços importants, i que després es queden en paper mullat; és a dir, no es porten a la pràctica.

I ens temem molt que aquesta és la direcció, que aquesta és la fi, aquesta serà la finalitat en la qual cauran aquestes famoses concessions zonals.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que nosaltres votarem en contra de l'esmena número 42, presentada pel Grup Socialista, per tres motius, en funció de cada un dels apartats presentats en l'esmena.

Primer, perquè nosaltres entenem que aquest apartat primer, que la concessió zonal, que vostès proposen que es faci a través de determinats mecanismes, surt de la mateixa dinàmica del transport i de la mateixa dinàmica de les necessitats quotidianes de la societat i, que, per tant, no surt d'una estructuració apriorística d'antuvi.

L'apartat segon, nosaltres entenem que dificulta la potenciació per a l'establiment de les zones de transport, a base de posar-hi traves i barres, a base de cinquantes per cent, i que l'apartat tercer de l'esmena que vostès proposen, no és simplement que una repetició, sinó mimètica, filosòfica, del proposat en l'apartat tercer de l'article 21, que ja hem debatut i que ja hem rebutjat.

Per tant, en funció de les raons explicades, votarem en contra de la present esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Esmena que sotmetem a votació.

Esmena 42.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 24.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 24 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Anem ara a l'article 25. Les esmenes 43 i 44, del Grup parlamentari Socialista i del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya han estat substituïdes per una transaccional que demana aquesta Presidència al senyor Secretari que tingui l'amabilitat de llegir.

(*Ll. Sr. Vila i Fontcuberta s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Perdó, senyor President, si em permet...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Digui. Sí, sí, digui, digui.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Si em permet, hi va haver un error en la redacció mecanogràfica dels Grups encapçalants de l'esmena transaccional i, per tant, on diu «del PSUC», és a dir, s'ha d'esborrar l'esmena número 44, i només queda vigent la transacció amb l'esmena número 43.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : O sigui que aquesta és una esmena transaccional corresponent a l'esmena 43. Per tant, es retira l'esmena 43, del Grup Socialista, que queda substituïda, en tot cas, per aquesta transaccional que ara llegirem.

Per tant, llegeixi aquesta transaccional corresponent.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccionat amb l'esmena 43 : «Els plans d'explotació a què es refereix l'apartat anterior s'ajustaran, en el seu cas, a les disposicions del Pla de Transport de Viatgers de Catalunya, i hauran de tenir en compte...», etcètera, igual que el Projecte, la resta. A partir d'aquí, igual que el Projecte, la resta.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha cap inconvenient en la seva tramitació? (*Pausa.*)

No havent-hi cap inconvenient, torn a favor?

Torn en contra?

Passem ja a la següent esmena a defensar. Correspondria fer-ho a l'esmena 45, ja que la 44 ja ha estat defensada. L'esmena 45, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula el senyor Gregorio Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ : Sí, señor Presidente, gracias. Esta es una enmienda que pretende claramente defender el ferrocarril. Es evidente que se ha puesto de manifiesto, en las intervenciones de las enmiendas a la totalidad, que era una ley que no contemplaba los diferentes supuestos del transporte y que hubiese sido bastante mejor, si hubiese sido posible hacerla; no sé si técnicamente era posible o conveniente, pero quizás hubiese sido bueno plantear una coordinación del transporte desde el punto de vista intermodal. Dado que no ha sido así, lo menos que podemos hacer es, teniendo en cuenta que tenemos una empresa ferroviaria administrada por nuestra Administración, valga la redundancia, que pasa por momentos no muy boyantes, por lo menos es lo que muchas veces se dice, y aquí hemos tenido oportunidad de ver en alguna ocasión, cuanto menos que, ya que hacemos una ley del transporte de viajeros por carretera exclusivamente, en aquello que nos afecta, que podría ser la administración del ferrocarril nuestro —no ya del de los demás, para no entrar en problemas de competencia—, por lo menos el nuestro, intentáramos defenderlo.

Y en ese sentido va establecida esta enmienda, y lo que se pretende es que se coordinen las concesiones zonales, cuando en esa zona, pues, haya una explotación ferroviaria —en este caso, la nuestra—, para evitar que pueda establecerse una competencia que impida que esa empresa funcione bien.

De hecho, es algo que se está produciendo bastante a menudo, en el sentido de que se establecen ya, no sólo competencias en algunos tramos, sino que, en algún caso, incluso se han establecido líneas de transporte regulares, paralelas con la línea del ferrocarril. En algún caso, hasta el extremo de que se autoriza la parada de esa línea regular de viajeros por carretera en la propia puerta de la estación del ferrocarril.

En consecuencia, lo que pretendemos es que eso no se produzca, y es por eso que planteamos esta enmienda.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que no podem acceptar l'esmena número 45, perquè nosaltres entenem que, el que proposa aquesta esmena, quant al tema de la coordinació dels serveis, ja està contemplat en l'article 42 del Projecte de Llei. I el que pretén l'esmena, des del nostre punt de vista, és fer una especificació de la coordinació dels serveis regulars per carretera amb els serveis ferroviaris, cosa que a nosaltres ens sembla que no ha d'estar contemplat en aquest apartat d'aquest article i, per tant, votarem en contra de la present esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena 46, la darrera d'aquest article. Per fer-ho, té la paraula el Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, senyor Vila, per llegir l'esmena, suficientment clara : «per raons d'interès públic, l'Administració podrà modificar els plans d'explotacions.» És a dir, estem parlant que les concessions zonals, que

han d'integrar línies regulars, són regides per una cosa que en diem «plans d'explotació», que el senyor Conseller, des de la tribuna, ha dit que això és molt important, perquè, òbviament, ha d'establir l'equilibri econòmic-financer de la concessió zonal, a efectes que les empreses que en aquest tipus de concessió tan complicades, puguin tenir això que es diu «l'equilibri econòmic financer del servei». Molt bé. Doncs, senyor Conseller, si vostè no té facultats per modificar —l'Administració, el seu Departament— els plans d'explotació, difícilment podrem trobar mecanismes per establir l'equilibri econòmic-financer.

Diu l'apartat cinquè: «Les concessions zonals comprendran tot el servei de transport de viatgers a la zona, que es tractin de serveis discrecionals, sense reiteració d'itinerari, i dels lineals que no s'incorporin a la concessió». És tan obvi, no ho diu, el Projecte de Llei; pensem que és necessari que ho digui. Per això hem fet aquestes dues esmenes, que són d'addició.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Correspon ara la votació de les esmenes defensades. Primer, el torn en contra, que farà l'Illustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*): Sí, moltes gràcies, senyor President. Jo sento discrepar del meu Illustre contradictor, senyor Garcia, quan diu que no ho diu, perquè, segons les meves notes i la lectura que he fet del Projecte de Llei, resulta que l'apartat 4 que proposa en la seva esmena 46, està reflectit en l'article 25, apartat 3, del Projecte, i que l'apartat cinquè del que proposa l'esmena número 46, del Grup Socialista, queda perfectament reflectit en l'article 26, apartat 1, del Projecte. Per tant, o ens hem llegit projectes de llei diferents, o no coincidim a l'hora d'entendre el que diu el Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. La primera esmena és la transaccional, que substitueix l'esmena 43, del Grup Socialista.

Vots a favor d'aquesta transaccional, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Correspon ara votar l'esmena 44, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 60 en contra i 27 abstencions.

Esmena número 45.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Esmena 46.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 66 en

contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 25.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 25 ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'esmena 47, del Grup parlamentari Socialista.

(*L'l. Sr. Garcia i Sáez s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Es retira, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Retirada. Moltes gràcies. Per tant, podem votar el text del Dictamen de l'article 26.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 26 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Esmena 48, a l'article 27. El senyor Gregori Rísquez té la paraula per defensar aquesta esmena.

El Sr. RÍSQUEZ: Gràcies, senyor President. El que fem aquí és afegir al text les característiques tècniques de capacitat, idoneïtat i seguretat, que ja havíem indicat anteriorment i, per tant, en coherència amb la posició anterior, les seguim mantenint.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra...

El Sr. VILA I FONTCUBERTA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Perquè nosaltres no podem acceptar aquesta esmena número 48, perquè entenem que la primera frase de l'esmena té idèntic redactat que l'apartat primer de l'article 27 del Projecte, i que la resta de l'esmena, quant fa les definicions s'oblida, ai las!, de la figura de l'operador del transport, que nosaltres pretenem mantenir i que, per tant, no podem acceptar la present esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Aquesta esmena la sotmetem a votació.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 48 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 27.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 27 ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Passem ja a l'article 28. La primera esmena a defensar és l'esmena del Grup parlamentari Socialista número 49, i per fer-ho té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, la 49, la 50 ja ha estat defensada, la 51 a l'apartat 2, les defensaré...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Totes les d'aquest article.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: ...totes, perquè és a l'article. L'ar-

ticle..., és el capítol segon, serveis regulars urbans, i, per tant, els de competència municipal.

Un dels motius de la nostra discrepància amb el Projecte de Llei és, ja ho he dit en la meua primera intervenció, la regulació que fa de les competències municipals en matèria de transports urbans.

Si llegeixen vostès l'esmena número 49, el meu Grup parlamentari planteja la següent redacció, des del punt de vista d'aquesta..., del transport urbà. «Els municipis», diu, «exerciran les competències de planificació, coordinació, ordenació i gestió del transport públic urbà de viatgers, d'acord amb la legislació de règim local i amb el que disposa aquesta Llei.» A l'apartat segon suprimim, ja ho he argumentat anteriorment, que aquesta consideració entre sòl urbà i urbanitzable ha de poder superar, en la concepció del que és el transport urbà, un mateix terme municipal, perquè si considerem com a urbà un transport que comunica sòl urbà o urbanitzable de més d'un terme municipal, el que hem definit com a aglomeracions urbanes —és a dir, estem parlant bàsicament del que s'entenen com a àrea metropolitana de Barcelona—, precisament, li estem donant una nova categoria a aquest tipus de situacions, estem regulant el transport urbà entre municipis que no tenen un discontinu urbà.

Nosaltres pensem, al mateix temps, que la regulació que fa el Consell Executiu en el Projecte de Llei és extraordinàriament limitativa d'aquesta facultat, d'aquesta competència reconeguda per la Llei de Bases del Règim Local als municipis, i per si hi existia algun dubte, nosaltres entenem que efectivament ha de ser el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya el que determina la planificació territorial del transport, al qual s'ha de subjectar la competència del transport urbà en els municipis. Vostès han fet una regulació restrictiva, insisteixo, una regulació limitadora, una regulació que manté el principi de tutela respecte als municipis que restringeixen la seva competència en aquest tipus de transports, en lloc d'intentar articular via Pla de Transports de Viatgers un nivell competencial entre municipis, entre entitats locals i la Generalitat que permeti que els municipis, les entitats locals, les entitats supramunicipals, puguin desenvolupar —comarques, deia en la seva intervenció el senyor Maties Vives—, puguin desenvolupar, puguin tenir una competència en matèria de transport. Vostès ho impedeixen, no ho regulen, i el que regulen ho fan amb caràcter limitatiu, i aquesta és una discrepància fonamental del meu Grup parlamentari de la seva majoria i de la política del seu Govern.

Per això nosaltres mantindrem aquesta defensa de l'esmena. Amb aquest torn, senyor President, dono per defensada l'esmena número 53, que fa referència a l'article 29, del qual ja a bastament hem parlat al llarg d'aquesta legislatura; estem parlant dels consorcis, convenis per a poder gestionar transports, serveis de transports en matèria municipal... Jo crec que és un tema suficientment clar de la discrepància política i de l'alternativa programàtica que almenys el meu Grup parlamentari ha estat defensant al llarg de la discussió de les Lleis d'ordenació del territori i, per tant, no crec que sigui tampoc el moment més oportú per introduir per la via de la porta falsa aquesta regulació d'aquesta Llei, una altra vegada obrir la discussió.

En tot cas, que quedi clar que nosaltres pensem que aquest Projecte de Llei és insuficient, és restrictiu des del punt de

vista de la competència municipal i el deixem, doncs, a la voluntat dels vots de la Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Esmena número 49, a l'article 28, apartat 1. Nosaltres no podem acceptar aquesta esmena per dos motius bàsics : perquè, d'alguna manera, nosaltres entenem que la paraula «coordinació», que pretén introduir l'esmena, ja queda implícitament inclosa dins el concepte especificat per la paraula «ordenació». A més a més, d'alguna manera nosaltres també estem d'acord, senyor Garcia, que els ajuntaments han de regular els seus propis transports, i per això nosaltres, doncs, posem la paraula «ordenació». Si introduïssim la paraula «coordinació» donaria a entendre que els ajuntaments poden regular els seus propis transports i alguns altres amb els quals s'han de coordinar, i, per tant, nosaltres creiem que això no ha de ser així.

Quant a l'esmena número 51, del seu Grup, a l'apartat 2, tampoc la podem acceptar, perquè nosaltres creiem que aquest article regula la definició del tipus de transport dintre dels serveis regulars urbans. L'esmena el que pretén és fer una altra cosa que no correspon al Capítol Segon del Títol Tercer i, sobretot, vol suprimir, al nostre entendre, la definició d'allò que es considera transport urbà. També, d'alguna manera ens estranya que, si han presentat una esmena a l'apartat segon, que no en presentin a l'apartat tercer, per coherència.

Quant a l'esmena número 53 a l'article 29, vot particular número 3, nosaltres entenem que no la podem acceptar, perquè tal com queda redactada en el Projecte entenem que clarifica més els conceptes de gestió del transport per part de les entitats locals, i perquè també clarifica la competència de l'administració autonòmica en matèria de transports urbans i interurbans.

Per les raons exposades, senyor President, no acceptarem les esmenes posades a consideració de la Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Sotmetrem a votació aquestes esmenes. En primer lloc, podríem votar, si no s'indica el contrari, les esmenes 49, 50 i 51. (Pausa.) La 50, també. És que no sé quan l'Il·lustre diputat ha fet el torn en contra... Senyor Vila, la 50 també la podem votar conjuntament amb la 49 i la 51?

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, senyor President, és que ja estava defensada abans.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ja, ja, d'acord, però com que no sabia si la votaria a favor...

Per tant, votarem la 49, 50 i 51 conjuntament.

Vots a favor d'aquestes esmenes, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 49, 50 i 51 han estat rebutjades per 24 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Correspon ara votar l'esmena 52, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 52 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 28.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 28 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Correspon ara la defensa de les dues esmenes que resten de l'article 29. L'esmena 54, la primera d'elles, és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. És una esmena de modificació de tot l'article en el qual apareix una expressió curiosa. És a dir, jo els deia en l'esmena a la totalitat de retorn que en aquest text apareixia manta vegada l'expressió «Administració». En algun cop apareix la paraula «Administració competent» i en aquest article l'expressió «Administració autonòmica», i jo no sé si és que han posat «Administració» a tot arreu, perquè no els poguéssim dir que aquí apareixia la paraula «Administració autonòmica», perquè realment en aquest article vostès sí que li donen un sentit a aquesta expressió, sentit amb el qual nosaltres estem en contra.

Vostès diuen que correspon a l'«administració autonòmica» la coordinació entre els transports urbans i els interurbans. Bé, nosaltres plantejem que això correspongui a la Generalitat, i que correspongui a la Generalitat vol dir que correspongui conjuntament a l'administració autonòmica i a l'administració dels ens locals, perquè, és clar, si un ens local té la possibilitat d'ordenar el seu propi transport, dins del que fa referència aquesta Llei a transport de característiques urbanes, i és una altra administració que res té a veure amb aquesta la que coordina aquests transports i els transports de caire supramunicipal, ¿què serà primer, l'ajuntament, ordenant els seus transports i, a posteriori, sobre la base d'aquesta ordenació, es coordinarà això amb el supramunicipal, o serà l'administració autonòmica de la Generalitat, l'administració autonòmica la que primer coordini els transports supramunicipals i després obligui l'ajuntament a ordenar els seus sobre la base d'aquesta ordenació prèvia?

No obstant això, el tema té importància, i nosaltres entenem que és una expressió, una més, d'aquesta manca de voluntat de planificació i de coordinació real que té aquest conjunt de la Llei, i el que plantejem és que la coordinació entre el transport urbà i l'interurbà s'efectuï mitjançant la presència també en aquest Pla de coordinació dels ens locals dels ajuntaments de Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, senyor President, moltes gràcies. Bé, en primer lloc, senyor Vives, l'Administració autonòmica és competent en allò que té competències i, per tant, si parlem d'administració, podem parlar d'«Administració autonòmica» i podem parlar d'«Administració autonòmica competent». En segon lloc, rebutjarem la seva esmena, primer, perquè l'apartat primer de l'esmena que vostès proposen, al nostre entendre, és un refós de l'apartat segon i part de l'apartat primer del Projecte, i en segon lloc, perquè l'apartat segon que vostès proposen, al nostre entendre, és un refós de l'apartat tercer i la resta de l'apartat primer del

Projecte; és a dir, de moment, innovació, cap. Per què rebutjarem també l'esmena? Perquè, al nostre entendre, deixa fora la problemàtica dels municipis de menys de cent mil habitants, aquests municipis que vostès sempre tenen en boca. I, quart argument, perquè la referència a la Llei d'organització territorial és supèrflua, al nostre entendre, ja que qualsevol llei sectorial —i aquesta ho és— ha d'adaptar-se a una llei d'àmbit general com és la Llei d'organització territorial.

Per les raons esmentades, senyor President, votarem en contra de la present esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena 55... No hi ha defensa. Per tant, passem ja a la votació de l'esmena 53, en primer lloc. L'esmena del Grup Socialista, 53, vot particular.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 53 ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Esmena 54, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 54 ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions.

Esmena 55. Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 55 ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions.

Correspon ara votar el text del Dictamen de l'article 29.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 29.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 29 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Votariem ara el text del Dictamen de l'article 30 i suspendriem aquí la sessió d'aquest matí.

Per tant, article 30, text del Dictamen.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 30 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a un quart de cinc de la tarda.

Moltes gràcies, senyors diputats.

(Són tres quarts de dues del migdia i quatre minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social i de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Som ara a l'article 31, que té tres esmenes, totes tres del Grup Socialista, són les esmenes 56, 57 i 58. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ : Gracias, señor Presidente. Retiraríamos la enmienda 56, 57, 59 y 60. Defenderíamos la 58, enmarcándola en los argumentos que se dieron...

El Sr. PRESIDENT : A veure, em permet, a veure si ho interpreto bé. Retiren la 56, 57 i 59...

El Sr. RÍSQUEZ : 160.

El Sr. PRESIDENT : ... i 60. Molt bé, gràcies. Per tant, ara defensarà la 58.

El Sr. RÍSQUEZ : Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. RÍSQUEZ : Enmarcaríamos la defensa de esta enmienda en los argumentos dados en el inicio del debate, con la enmienda a la totalidad, refiriéndonos fundamentalmente a las competencias de índole municipal, que según el señor Conseiller se encontraban recogidas en la Ley y que nosotros discrepamos en esa apreciación, y en ese sentido es que hemos hecho diferentes enmiendas —ésta es una de ellas—, en las que reclamamos para las entidades supramunicipales de las aglomeraciones urbanas la posibilidad de autorizar los servicios discrecionales, y de alguna manera, si el señor Conseiller se congratulaba de que eso estuviera recogido en la Ley, pero al parecer, por lo que se ve, no lo está tanto, lo que pediríamos es que en ese sentido se hiciera el esfuerzo de reconocer que las entidades supramunicipales tendrían que tener algún tipo de competencias, en este caso se les autorizaba la posibilidad de establecer los servicios discrecionales.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que nosaltres no podem votar a favor de l'esmena número 58, presentada pel Grup Socialista, perquè entenem que no és bo parcialitzar les competències d'aquests ens supramunicipals de què parla l'esmena, i que, en tot cas, la Llei que en cada moment o en cada ocasió creï aquests ens municipals o supramunicipals —perdó— els donarà les competències necessàries per fer allò per a què siguin creats, i, per tant, ens sembla sobrer el que pretén l'esmena número 58.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a sotmetre a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Bé, repetirem aquesta votació per raons òbvies. (*Remor de veus.*)

Els qui siguin favorables a l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 15 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 31.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 31 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 33 hi havia dues esmenes, que han estat retirades. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables... És veritat, té raó, sí, sí. Per tant, com que el 32 no té esmenes els votarem, si els sembla bé... separadament.

Doncs, anem ara a la votació de l'article 32 segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 32 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara al Dictamen de l'article 33.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 33, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 33 ha estat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Hi ha una esmena, la 61, que ja ha estat defensada, al títol del Capítol II.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 61 ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

L'article 34 té l'esmena 62, que ja ha estat defensada. Anem, doncs, a votar-la.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 34.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 34 ha estat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Som a l'article 35, que tenia una esmena, la 63, que ha estat retirada. Aleshores, hi ha l'esmena 64, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que perquè es pugui defensar tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, moltes gràcies i molt breument. Es tracta simplement de limitar les concessions d'explotació d'estacions de viatgers, en lloc de cinquanta, a vint anys. Entenem que cinquanta és un temps excessiu i que és molt més ajustat a la realitat que hi ha avui comuna a Catalunya reduir-ho fins a vint anys.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Per anunciar que votarem en contra de l'esmena número 64, del Grup del PSUC, perquè nosaltres entenem que treu importància a l'agrupació d'ens privats de les concessions zonals, i perquè, a més a més, tampoc acabem d'entendre la redacció de l'esmena en la seva primera part, quan diu : «les concessions per a la construcció d'una estació d'autobusos tindran una durada de cinquanta anys». Nosaltres entenem que per construir una estació d'autobusos no es necessiten cinquanta anys i, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Tenim ara l'esmena 65, del Grup Socialista. Per defensar-la... (*Ll. Sr. Vives demana per parlar.*) Senyor Vives?

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, per un lamentable oblit d'aquest Diputat, per anunciar que el nostre Grup retira la primera part de l'esmena. És a dir, només s'ha de sotmetre a votació des d'on diu : «... i les d'exploració de les estacions de vint anys com a màxim.»

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies.

Bé, anem, doncs, ara, a l'esmena següent, que és la 65, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÀEZ : Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, aquesta és una esmena que el que pretén és adequar el que ja hem aprovat com a Pla de Transport de Viatgers arreu de Catalunya, vincular les estacions d'autobusos. Per tant, la localització geogràfica d'aquest tipus d'estacions ha d'estar, des del nostre punt de vista, contemplada en el Pla de Transports de Viatgers. L'esmena el que pretén és taxar quines són les condicions econòmico-financeres, les dimensions de les estacions, la localització geogràfica dins del mateix terme municipal i té relació, i aprofito per defensar-la, senyor President, amb l'esmena número 68, que fa referència a una modificació a l'apartat quart del mateix article 35, en el qual el que pretén la nostra esmena és precisar que la situació concreta de les estacions ha de ser d'acord amb els municipis, dintre de cada terme municipal, i no com preveu el Projecte, que deixa en una certa ambigüïtat com s'ha de fer la localització de cada estació; no precisa que ha de ser dintre del terme municipal, d'acord amb els ajuntaments i consultats les empreses transportistes, els operadors afectats, etcètera, i, per tant, el que nosaltres pretenem és introduir aquesta figura nova que el pla director ha de contemplar el conjunt d'estacions dintre de Catalunya, i l'acord amb el municipi perquè faci possible la localització puntual, concreta, de cadascuna d'elles.

Aquestes són les dues esmenes número 65 i 68.

El Sr. PRESIDENT : Per a torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que el nostre Grup, quant a l'esmena 65, no votarà a favor per dues raons que nosaltres creiem fonamentals : la primera és per coherència amb el fet de no haver admès l'esmena número 24, del Grup del PSUC, en els mateixos termes, i en segon terme, perquè els conceptes que vol introduir l'esmena, nosaltres entenem que poden formar part perfectament del reglament.

Quant a l'esmena número 68, del Grup Socialista, tampoc podem acceptar-la perquè aquesta esmena entenem que diu el mateix, fins al punt i seguit, que l'apartat tercer del Projecte,

llevat que vol suprimir la intervenció dels operadors del transport, cosa que nosaltres volem mantenir, i perquè del punt i seguit fins al final queda inclòs el seu concepte, quan es diu —en el Projecte de Llei— : «La localització de les estacions s'ha de determinar d'acord amb els ajuntaments respectius».

Evidentment, nosaltres creiem que en aquesta frase queda perfectament recollit allò que pretèn l'esmena número 68 i, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Tenim ara l'esmena número... la 66 ha estat ja defensada; la 67, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ (*de l'escó estant*) : La retirem, senyor President, conjuntament amb la 69. (*Pausa.*) (*Ll. Sr. Garcia i Sáez s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GARCIA I SÀEZ (*de l'escó estant*) : Queden retirades, senyor President, les esmenes 67 i 69.

El Sr. PRESIDENT : Retirades? Molt bé, gràcies.

Hi ha, doncs, la 68, que aquesta, segons sembla, no ha estat retirada, oi? La 68... ha estat ja defensada? Sí, és veritat.

Bé, anem, doncs, a la votació de les esmenes. La primera que hem de votar és la 64, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, menys la seva primera part, que ha estat retirada.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'esmena 65, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Tenim ara l'esmena número 66, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Les esmenes 67 i 69 han estat retirades; per tant, no cal votar-les, i la 68 és la que sotmetem ara a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Votades ja totes les esmenes, anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 35.

(*Ll. Sr. Garcia i Sáez demana par parlar.*)

El Sr. GARCIA I SÀEZ : L'apartat segon, separat, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a votar, doncs, l'apartat

primer, i, després, votarem a part l'apartat segon. No, perdó, primer, el primer, el tercer i el quart, anem a votar ara, i el segon serà el que votarem després.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per als articles 1, 3 i 4, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests tres paràgrafs del Dictamen, de l'article 35, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Sotmetem a votació ara l'apartat 2 de l'article 35, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 60 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 36, que té una esmena, la 70, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena té relació amb la que hem proposat abans, que pretenia la introducció del Pla de transports i que, amb alguna esmena defensada abans, ja hi ha hagut una transaccional que ho ha acceptat. En aquest sentit, nosaltres creiem que aquí seria necessari, també, fer referència al mateix Pla.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Per anunciar que no acceptarem la número 70, del Grup Socialista, perquè entenem que els plans previstos en l'article 28.4 del Projecte, en les seves diferents fases, ja faran les especificacions necessàries per a l'adaptació dels diferents serveis dels transports, cosa que ens sembla sobrer de col·locar en l'apartat 2 de l'article 36.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Aleshores, anem a posar a votació aquesta esmena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 36.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara anem a fer una petita suspensió, per aclarir un punt que ha quedat una mica confús, i que esperem poder clarificar de seguida.

Se suspèn la sessió cinc minuts.

(La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i sis minuts i es reprèn a les cinc i setze minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Entrem a l'article 37, que té una esmena, la 71, per a la qual hi ha una transaccional proposada. Prego a l'Il·lustre senyor Secretari que llegeixi el text d'aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI QUART : Text transaccionat : «Correspon als ajuntaments, o als ens metropolitans legalment constituïts, l'ordenació i gestió dels serveis urbans de transport amb vehicles de capacitat màxima de cinc places, inclosa la del conductor. En aquest supòsit, fins i tot per als serveis interurbans, la llicència municipal és condició indispensable per a poder admetre passatgers des del municipi de què es tracta, sens perjudici de l'autorització necessària de la Generalitat. La concessió s'extingirà per extinció de la persona jurídica gestora del servei, si l'empresa successora o els treballadors de l'extingida no en sol·liciten la transmissió.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, la Cambra està d'acord que es tramiti aquesta transaccional? (Pausa.) Bé, doncs, anem a sotmetre-la... Suposo que no hi ha torn a favor ni en contra. (Pausa.) Anem a sotmetre-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article 37.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 37 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'esmena 72, que ja ha estat defensada. És d'addició d'un nou article. (Pausa.) No ha estat defensada? (Pausa.) Bé, bé; doncs, el senyor Rísquez té la paraula per defensar-la.

El Sr. RÍSQUEZ : Gràcies, senyor President. Esta enmienda es una enmienda que viene un poco a demostrar hasta que punto en el texto del Dictamen, en el Proyecto o Anteproyecto enviado por el Gobierno de la Generalidad, había previsto todas esas cosas que el señor Conseller no decía en su intervención, es decir, la racionalidad, la organización, la previsión de todos los supuestos, etcétera, hasta el punto de que no se ha hecho ninguna referencia, y de ahí nuestra enmienda a la situación en la que se encuentran comarcas y municipios de alta montaña recogidos en la Ley aprobada por el Parlament.

Resulta que la enmienda que hemos hecho anteriormente, y que hacíamos referencia a la posibilidad de que los entes supra-municipales pudieran autorizar la realización de servicios discrecionales, se nos dijo que no era necesario y conveniente, y que ya estaba previsto en algún otro lugar. A nosotros nos parece que tantas veces que hemos oído la voluntad, manifestada por parte del Grupo que da soporte mayoritario al Gobierno, de potenciar las situaciones de desventajas existentes en Cataluña, en relación con algunos municipios, con algunas comarcas que se encuentran inmersas en lo que podríamos llamar la problemática de alta montaña, es una oportunidad importante, a nuestro juicio, para darle ese reconocimiento de una manera eficaz.

Se nos ha argumentado en la Ponencia que esto ya se podía preveer en el desarrollo de la Ley, en el reglamento. A nosotros nos parece que es mucho más eficaz ese reconocimiento, esa voluntad de tratar diferenciadamente a estos municipios, el aceptar la enmienda, que, por otro lado, salva todos los supuestos que podían interpretarse que irían en contradicción con lo aprobado, porque se dice que se podrá hacer siempre «que los itinerarios no sirvan a núcleos de población pertenecientes a las zonas o comarcas de montaña definidas en la Ley de montaña»; apartado b, «que la comunicación entre estos puntos o núcleos de población no esté atendida por ningún servicio ferroviario ni aéreo»; apartado c, «que los itinerarios transcurran por vía apta para el tránsito», y, apartado d, «que dispongan de la autorización reglamentaria.»

Por consiguiente, cumplidas todas las salvedades que se pudieran dar desde el punto de vista de no ajustarse a la Ley, nos parece que es poco ilustrativo de esa voluntad, que se ha dicho anteriormente, de reconocer los municipios de alta montaña y darles un tratamiento específico si se rechaza dicha enmienda.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que nosaltres votarem en contra de l'esmena 72, que demana l'addició d'un nou article, perquè nosaltres entenem que aquesta esmena va en contra de l'esperit de creació de les concessions zonals, amb les especificacions que s'hi posen en el seu contingut.

A més a més, nosaltres pensem que l'article 37.1 del Projecte ja contempla una habilitació expressa per al cobrament individual per seient, i, aquesta habilitació, l'ha de donar la Generalitat en funció de diferents supòsits, que no han d'ésser necessàriament els quatre proposats en aquesta esmena. En tot cas, del que sí que voldria deixar constància en aquesta Cambra és que el nostre Grup no està en contra dels municipis d'alta muntanya, sinó tot el contrari, és a dir, està a favor de recolzar i afavorir tot allò que potencii els municipis d'alta muntanya.

Per tant, anuncio la votació en contra de l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Aquí no hi ha Dictamen, perquè és un nou article.

Passem ara a l'esmena 73, que és del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, per retirar la 73, la 75 i la 77.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Som ara a l'esmena 74, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat...

El Sr. VERAY : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació del text del Dictamen de l'article 38.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, l'article 39..., ha estat retirada l'única esmena que hi havia i l'article 40 no té esmenes. Per tant, anem a votar el text del Dictamen. Podem fer-ho conjuntament? *(Pausa.)* Bé, anem a votar conjuntament, doncs, el text del Dictamen per a l'article 39 i per a l'article 40.

Els qui siguin favorables a aquests dos textos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 41, que té l'esmena 76, del Grup Socialista, i la 78, també del Grup Socialista. La 77, si aquesta Presidència no està equivocada, està retirada.

Bé, per tant, per defensar aquestes esmenes, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, molt breument. Són dues esmenes que tenen per finalitat introduir, condicionar el que preveu l'article 41 respecte a les concessions lineals zonals, d'acord amb el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya.

Nosaltres hem donat molta importància a aquesta figura. Se'ns ha acceptat, en una esmena transaccional, la creació de la figura amb uns determinats condicionaments; pensem que és coherent, com a mínim, tornar a explicar la importància que té per a nosaltres, respecte a les concessions zonals, la figura del Pla de Transports de Viatgers de Catalunya, per això introduïm, en aquesta visió de condicionament del que han de ser les concessions zonals, la introducció, el condicionament, el límit del pla director, del pla de transports.

Per tant, senyor President, senyores i senyors diputats, amb l'esmena 76 i 78, que queden defensades, es tracta d'introduir això.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Bé, per manifestar que nosaltres, l'esmena 76, no l'acceptarem, perquè entenem que el que pretén l'esmena es pot entendre que perjudicaria la creació i potenciació de les zones de transport que han estat objecte de concessió, i s'intenta que no tinguin el paper cabdal que el Projecte pretén. A més a més, el que demana l'esmena ja ho diran els plans de transport previstos en l'article 88.4.

Pel que fa referència a l'esmena 78, tampoc la podem admetre, perquè nosaltres entenem que l'esmena pretén implantar les concessions lineals interzonals sense audiència i acord previs dels afectats, concessionaris zonals, cosa que creiem que el Projecte respecta. Llevat d'aquest aspecte concret que acabo d'esmentar, l'esmena diu exactament el mateix que el text del Projecte.

Per ambdues raons, senyor President, no votarem tampoc aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a la votació d'aquestes esmenes. Podem fer-ho conjuntament? *(Pausa.)* Podem

fer-ho conjuntament. Aquestes dues esmenes són les que ara sotmetem a la consideració de la Cambra.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions.

Com que l'esmena 77 ha estat retirada, podem passar ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 41.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 41 ha estat aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Ens trobem ara davant l'article 42, que té tres esmenes socialistes i una del Partit Socialista Unificat. Per defensar les esmenes socialistes, si ho vol fer conjuntament, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Rísquez.

El Sr. RÍQUEZ : Gràcies, senyor President. Defensaré la 79, la 80 i la 81.

Son tres enmiendas que..., volvemos al ferrocarril; de lo que tratan es de establecer un tipo de coordinación que impida que el ferrocarril salga perjudicado a la hora de establecer otro tipo de transporte. Y hay algún matiz, por ejemplo, cuando se establece una diferenciación entre servicios intercomunitarios correspondientes a otra modalidad de transporte, que se dice que se coordinarán de acuerdo con la legislación del Estado, y cuando se habla de servicios autonómicos propios de otras modalidades de transporte. A nosotros nos parece que es un poco eufemista la definición, puesto que, tanto el primer apartado como el segundo se refieren exclusivamente, fundamentalmente pero exclusivamente, al servicio de ferrocarril. Por consiguiente, lo que hacemos es unificarlo y llamarle tal cual, es decir, que la Generalitat establecerá la coordinación en lo que se refiere a los servicios ferroviarios, tanto los tutelados por la Generalitat como los tutelados por otra administración; ¿por qué renunciar a esa coordinación, en principio?

Y he hecho esa precisión de unificar criterios y de llamar las cosas por su nombre, es decir, porque no hay ningún otro servicio autonómico propio de otras modalidades que no sea el ferrocarril, porque los otros serían de ámbito estatal o regulados de acuerdo con la legislación del Estado, en la enmienda 80, no podemos establecer una coordinación y una defensa del ferrocarril, en este caso, sin que se establezca una desventaja hacia ellos, si en el apartado b) seguimos manteniendo que no se podrán contener como norma general servicios regulares de carácter lineal o zonal que coincidan con el ferrocarril, como norma general. Nosotros, lo que pretendemos es que la norma general no exista, es decir que quede expresamente prohibido, porque la norma general con la ambigüedad que tiene de la Ley, puede ser de todo. En consecuencia, proponemos esa supresión para evitar que puedan coincidir los itinerarios que se establezcan, desde el punto de vista de viajeros por carretera, con el ferrocarril.

Y en la segunda enmienda, la 81, lo que pedimos es la desaparición de todo el texto de la letra, porque, claro, autorizar en las cercanías de las grandes poblaciones, y hasta la distancia

máxima que se considere oportuno —no se sabe por quién—, que las necesidades del usuario se tendrán en cuenta —no se sabe cuáles van a ser, porque también es bastante subjetivo—, sí se podrán establecer itinerarios coincidentes con el ferrocarril, nos parece que es más que una no protección, nos parece que es una agresión, y, por consiguiente, lo que planteamos es que quede eliminada, exactamente, la norma general en la posibilidad de establecer líneas paralelas y que se elimine la posibilidad, en ningún caso, de, en la cercanía de las poblaciones, establecer líneas paralelas.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que l'esmena 79, a l'article 42, apartat segon, no la podem acceptar perquè nosaltres creiem que en dir «els serveis ferroviaris», en l'esmena, limiten el radi d'acció de la Generalitat, que queda molt més ampli en el redactat del Projecte que diu : «Amb els serveis autonòmics propis d'altres modalitats de transport». A més a més, nosaltres entenem que la Generalitat no pot imposar la coordinació entre els seus serveis i els d'una altra administració, que pot ser de rang superior —en aquest cas l'estatal—, car no té competències per fer-ho.

L'esmena número 80, tampoc la podem acceptar perquè pot interessar, entenem, per raons d'interès públic o puntuals, concedir serveis regulars lineals o zonals coincidents —possibilitat que l'esmena, en plantejar la supressió, tanca d'una manera definitiva.

I, quant a l'esmena 81, tampoc la podem acceptar perquè nosaltres entenem que en plantejar la supressió es tanca la possibilitat que, en moments determinats, i perquè les necessitats dels usuaris així ho determinin, no es pugui reforçar una línia fèrria, per exemple, amb un servei d'autobusos, d'una manera esporàdica i puntual.

Per les raons apuntades, senyor President, no votarem a favor de cap de les tres esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : I ara una esmena, la número 82, que és presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena d'aquelles que agrada tant al Grup parlamentari de Convergència i Unió. És a dir, el text del Projecte diu : «A les rodalies de les grans poblacions, l'Administració de la Generalitat sempre» —sempre— «podrà autoritzar itineraris coincidents entre el transport públic de viatgers per carretera i altres mitjans de transport». L'esmena del Grup Socialista diu : «Això s'ha de suprimir, això és impossible, això no s'ha de fer mai». Nosaltres diem : «Miri!, això es pot fer», ens colloquem en el punt mitjà, «això es pot fer quan els plans de coordinació que hem dibuixat a l'article 28 així ho determinin. És a dir, quan, des de la planificació es consideri que hi pot haver zones d'itineraris coincidents, en les quals sigui possible reforçar», fent servir les paraules del senyor Vila, «determinats tipus de transport, és possible, serà possible que l'Administració de la Generalitat autoritzi itineraris coincidents». Per tant, ens colloquem ben bé, en el bell punt, en el punt mitjà, entre

la proposició que fa el text del Projecte de Llei i l'esmena del Grup Socialista, i, per tant, esperem —perquè és una esmena de les típiques de Convergència i Unió— que sigui votada per ells.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que en l'esmena número 82, del Grup del PSUC, doncs, el nostre Grup se surt del «tipisme» i, per tant, no la pot acceptar. Per què? Molt senzillament, perquè entenem que l'autorització de serveis de transport per carretera, en què els seus itineraris puguin ser coincidents, és una facultat més del Reglament, en funció de les necessitats dels usuaris; que és un element de planificació que ha de contemplar els temes amb una globalitat i abstracció més genèrica que el que, a l'efecte, pretén l'esmena proposada.

Per aquesta raó, senyor President, votarem en contra de la present esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació d'aquestes esmenes.

Les tres esmenes del Grup Socialista poden votar-se conjuntament? Bé, anem, doncs, a la votació, ara, de la 79, 80 i 81.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Votem ara, si us plau, l'esmena 82, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 42.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 42 ha estat aprovat per 53 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Com que als articles 43 i 44 no hi ha cap esmena, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquests dos articles del text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 45, que té dues esmenes del Grup Socialista, números 83 i 84. Per defensar aquestes esmenes, o alguna d'elles, aquesta Presidència posa a disposició la paraula al senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, la 83, la 84 i la 85 també, senyor President, perquè és un tema reglamentari, i

donades les extraordinàries habilitats del nostre contradictor, portaveu de Convergència i Unió, quan se surt del «tipisme» i ens planteja que això és matèria de reglament, és un costum habitual en el Grup de Convergència i Unió, que, quan entres en el detall, quan entres a concretar el que pensem que són elements fonamentals de la Llei, diuen : «No! això deixa-ho; això, deixa-ho, perquè és matèria de reglament, alguna cosa ha de dir el Reglament». Doncs bé, aquí té una bona oportunitat d'aprovar una cosa que ha de dir el Reglament. Què li diem nosaltres? Què diu vostè? : article número 45, apartat primer : «Les normes que es dictin per al desenvolupament d'aquesta Llei», atenció!, «poden disposar que la documentació de les empreses...», ni els obliguen!; apartat 2 : «Es pot determinar per reglament...», sempre!, no cal que es digui!, o sí o no, o és matèria de llei o és matèria de reglament; però, que es pot determinar per reglament? Fem-ho, aprovin les esmenes que hem plantejat nosaltres, que li facultem; que li diem : «Miri!, reglamentàriament haurà de fer això», que ho digui, que no deixi la facultat de si sí o si no, si és reglament, si és llei. Diu : «Reglamentàriament vostè està obligat, i queda facultat per la Llei, a fer això que vostè preveu que ha de fer». Però, faci-ho amb conseqüència, amb rigor i tècnicament ben fet —tècnicament ben fet. Farien un favor al Conseller aprovant les nostres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que l'esmena número 83, a l'article 45 apartat 1, del Grup Socialista, nosaltres no la podem votar en contra... Ai!, perdó, no la podem votar a favor (*rialles*) —perdó pel lapsus; no la podem votar a favor— perquè el que proposa l'esmena és un canvi a efectes d'administració econòmica, en dir que s'ha d'introduir la paraula «rendibilitat». I nosaltres pensem que d'un servei se n'ha de conèixer realment la rendibilitat i no els seus costos o ingressos, tal com pretén l'esmena que sigui fet en aquest apartat primer.

A l'apartat segon, a l'esmena 84, tampoc la podem acceptar perquè aquest tipus de falta que vostès volen tipificar està classificada com a falta greu en l'apartat f) de l'article 53, i perquè, a més a més, la qualificació i tipologia de les sancions ha de ser tipificada en la Llei d'Inspeccions i Sancions, Llei que ha de ser coordinada a nivell de tot l'Estat, i que, per tant, nosaltres no podem transgredir una norma que ha de ser coordinada i consensuada a nivell de tot l'Estat.

Quant a l'esmena 85, tampoc la podem acceptar perquè nosaltres entenem que, reglamentàriament —reglamentàriament, no per llei—, ja es farà allò que diu l'apartat segon de l'article 46 del Projecte, en què el Projecte diu «es pot determinar», i l'esmena diu «reglamentàriament es fixarà»; vol dir, si es pot determinar, ja es fixarà, evidentment.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació de les esmenes corresponents a l'article 45.

Els qui siguin favorables... Podem fer-ho conjuntament? (*Pausa.*) Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 27 vots a favor,

50 en contra i 3 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a l'article 45.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 45 ha estat aprovat per 54 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 46, que té una esmena, la 85, del Grup Socialista, que ja ha estat defensada i combatuda. *(Pausa.)* Bé, anem, doncs, a la seva votació, eh!

Els qui siguin favorables a l'esmena 85, a l'article 46, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 46.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 46 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Ara podem votar l'article 47, que no té cap esmena. Per tant, anem a sotmetre el text del Dictamen a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 47 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'esmena 86, d'addició d'un nou article, proposat pel Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President, breument, aquest article... nou article 47 bis, va directament relacionat amb la política de tarifes.

Què preveu el nou article que nosaltres proposem a la Cambra? Preveu una situació, que es dona sovint a casa nostra, que són les situacions... malgrat que nosaltres volem de forma molt clara, que hi hagi una situació excepcional, molt tascada, molt limitada, d'aquesta facultat. És, m'estic referint a la necessitat d'aprovar unes tarifes per raó de tipus social, unes tarifes del tipus del cost dels serveis del transport per sota, necessàriament, de l'equilibri —per dir-ho d'alguna manera— econòmic-financer de l'empresa.

En aquest cas, necessàriament el que pretén l'esmena és que el Consell Executiu de la Generalitat, que té la facultat per atorgar aquest tipus de tarifa i, per tant, per fer una tarifa a la baixa, com a conseqüència i la necessitat de la prestació d'un servei, podríem dir, de caràcter social, hagi, necessàriament, d'estar compensada, i el cost l'hagi d'assumir la mateixa Administració autoritzant-ne les tarifes.

Estem parlant d'un tema important, perquè tots sabem... sovint estem travessant moments en els quals hem de dissenyar una política de tarifes en matèria d'aquests tipus de transports, que estan molt per sota del cost real del servei; ja no

plantejo el tema del benefici empresarial, que queda ben expressat a l'esmena, però que està molt per sota del cost real del servei. En aquests casos, necessàriament, el fet que l'article 47 actual, aprovat, no contempli aquesta hipòtesi, col·loca les administracions competents d'aquests tipus de transports en una situació d'indefensió; en una situació de desequilibri a les empreses que han d'assumir aquest sobrecost. És per això que nosaltres pensem que la Generalitat haurà d'acordar, de forma simultània a la política de tarifes, l'atorgament d'una corresponent compensació econòmica a favor de l'Administració titular del servei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que el nostre Grup votarà en contra de l'esmena número 86, del Grup Socialista, d'addició d'un nou article 47 bis.

Per què ho farem, això? Perquè nosaltres entenem que el que pretén l'esmena és que la Generalitat fixi o aprovi —en l'esmena no queda clar si s'ha de fixar o s'ha d'aprovar, per tant, queda una mica nebulosament clar— determinades tarifes de caire social, perquè després la mateixa Generalitat hagi de fer una compensació econòmica de la deficient gestió de l'Administració titular del servei del transport públic urbà de viatgers. Com que a nosaltres aquesta actuació no ens sembla coherent, i quan posem davant de l'empresa privada les administracions titulars dels serveis, el que nosaltres pensem és que, dintre de tot, el que ha de fer aquesta Administració és espavilar-se per competir a nivell de l'empresa privada, per això no votarem a favor d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació d'aquesta esmena 86.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

Ara som a l'article 48, que té una esmena, número 87, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, per retirar la 87 —no volem parlar de subvencions—, la 88 i la 89.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies, senyor Diputat.

Per tant, no havent-hi esmena a aquest article 48, podem passar ja a la votació del text del Dictamen per a aquest article, però també per als articles 49, 50 i 51, amb l'avertiment que hi ha una esmena tècnica... *(pausa)* El 49 té una esmena tècnica que ara serà llegida. *(Pausa.)*

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena tècnica a l'article 49.3. On diu : «les actes preses» ha de dir «les actes aixecades», signat per tots els grups de la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, cap objecció, suposo.

Ara anem, doncs, a la votació del text del Dictamen per als articles 48, 49, 50, 51 i 52.

Els qui siguin favorables a aquests textos, que tinguin la

bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 53 tenia una esmena que ha estat retirada. Però hi ha una altra esmena, la 90, d'addició d'una nova lletra. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, dono per defensades la 90, 91 i 92.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

Bé, es donen també per... Perdó, hi ha d'haver cap torn en contra? Bé, aleshores anem a la votació de l'esmena número 90.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena, número 90, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 56... Ah! sí, perdó, article 53... 53, 54 i 55, que no tenen esmenes...

Anem a votar el text del Dictamen per als articles 53, 54 i 55.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen d'aquests articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

(*El Sr. Vila i Fontcuberta demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Digueu, si us plau, digueu.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, per demanar a veure si reglamentàriament és possible repetir la votació que acabem de fer, atès que el nostre Grup tenia intenció de demanar votació separada de dos apartats d'aquests articles que hem votat.

El Sr. PRESIDENT : Em sembla que el Reglament no ens ho permet.

Som ara a l'esmena 91, que ja ha estat defensada. Per tant, anem a sotmetre-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 91, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena número 91 de l'article 56 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 56.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 56 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 57 no té esmenes, per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 57 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 58 té una esmena, la 92, del Grup Socialista, que ha estat ja defensada. Per tant, podem sotmetre-la ja a votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 92, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena número 92 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, ara anem a la votació del Dictamen per als apartats que no han estat objecte d'esmena de l'article 58, i del Dictamen dels articles 59 i 60.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt de textos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de textos ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'esmena número 93, a l'article 61, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Rísquez.

El Sr. RÍQUEZ : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena és... una enmienda un tanto atípica, porque, de alguna forma, viene a demostrar una vez más cuál es la actitud que se tiene desde el Grupo de Convergencia y Unión cuando se trata de establecer competencias o definiciones a administraciones que no son de la Generalitat. Es decir, cuando se trata de que la Administración de la Generalitat ha de hacer esto, ha de hacerlo, y precisado con total rigor y que no quede ninguna coma suelta.

Cuando se trata de otras administraciones podrá hacerse, podrá delegar y, en este caso, la Comisión de Transportes, puesto que no parece ser que sea un organismo cómodo, que no se ha considerado —por lo menos no se demuestra que se ha considerado— excesivamente necesario —como cualquier otro organismo, llámese Consell de Treball o Comisión de Turismo—, que supongo yo que debe ser porque está representando a los trabajadores y a los usuarios; bueno, pues a esta Comisión, no solamente se le da unas competencias así por encima, sino que se le dice que es el organismo de consulta y asesoramiento sin perjuicio de las atribuciones que otras leyes le den a otros organismos. Hombre, está bien que sea así, pero encima ponerlo es tanto como para quitarle las ganas a nadie de estar representados en esa Comisión.

Por consiguiente lo que pedimos es que, aún sabiendo que es así, se elimine el último párrafo, que dice : «sí, ustedes son esto, pero, oiga, hasta que aprobemos otra ley que le dé competencias a otro.» Es en ese sentido que pedimos la supresión del último apartado.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per manifestar que el nostre Grup votarà en contra de l'esmena 93, del Grup Socialista, a l'article 61, apartat 1, perquè nosaltres entenem que la supressió proposada deixa el Projecte de Llei tancat a qualsevol modificació dels òrgans consultius de la Comissió de Transports de Catalunya.

Creiem també que aquesta porta oberta a la modificació és bo que quedi reflectida en la futura llei, i només recordar que la Llei de Madrid, de Ordenación del Transporte Terrestre, proposa coordinació.

Per les raons esmentades, votarem en contra de la present esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem ara a l'esmena 94, també del Grup Socialista. L'Illustre Diputat senyor Rísquez té la paraula per defensar-la.

El Sr. RÍSQEZ : Sí, senyor President, en el mismo sentido de darle una atribución más a la Comisión de Transportes, hablábamos de establecer una nueva letra que remitiera a ésta la aprobación del Plan de Transportes de Viajeros, pero a la vista de las circunstancias y de la provisionalidad de la Comisión, pues decidimos retirar la 94 y la 96.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha una esmena ara, la 95, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, la 95 i la 97, conjuntament.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. VIVES : Aquestes són unes esmenes que havíem presentat perquè molt ens temíem que Convergència i Unió, amb aquesta Llei, trenqués aquell tipisme de què parlàvem abans, i l'hem presentada per veure si és capaç de continuar trencant el seu «tipisme», «tipisme» reglamentista en aquesta Llei. I és per això que, en comptes de dir que la composició de la Comissió de Transports es determinarà per Reglament, nosaltres, el que els suggerim, és que la composició de la Comissió de Transports sigui determinada per Llei. Perquè, és clar, quan aquest matí parlàvem de continuïsmes, aquesta Llei ho és tant que deixa tots els aspectes clau en mans de reglaments; reglaments que farà la Conselleria i que no passaran, ni tan sols, per la Comissió de Transport, és a dir, aquesta Comissió de Transport, coincidint amb el que deia ara el senyor Rísquez, té tan poques facultats, tan poques atribucions, que, per no tenir-ne, no podran informar prèviament i sense caràcter vinculant, naturalment, la redacció dels reglaments que desenvolupen aquesta Llei.

Segurament això obeeix ja al «sens perjudici» aquest al qual abans feia referència l'esmena socialista. Per tant, el que planteja el nostre Grup parlamentari és que la Comissió de Transport, com a mínim, pugui informar, pugui informar, naturalment sense caràcter no vinculant, d'acord amb el que és la seva teoria en aquest camp, la redacció dels reglaments i disposicions que desenvolupin aquesta Llei, i, paral·lelament a això, que la composició d'aquesta Comissió sigui determinada amb rang de llei, no per via reglamentària.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat, senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, per anunciar que el nostre Grup no acceptarà l'esmena número 95, del Grup parlamentari del PSUC, perquè nosaltres entenem que l'apartat tercer d'aquest article ja contempla l'esperit del que l'esmena proposa : esmentar que la Comissió pot informar sobre qualsevol assumpte o matèria d'interès per al transport de viatgers de Catalunya, i, evidentment, els inclosos, els que l'esmena del PSUC pretén.

Quant a l'esmena número 97, tampoc podem votar-la a favor, perquè nosaltres entenem que el que proposa l'esmena depèn, i no queda coordinat, amb el que es va aprovar respecte a les Lleis d'organització territorial, quant als graons de representativitat establerts, i perquè el mateix apartat quart d'aquest article ja diu que això es farà per reglament un cop adaptada la Llei a la Llei d'organització territorial.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Queda ara l'esmena número 98, d'aquest article 61. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor...

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, el meu Grup parlamentari tenia la impressió que en aquesta esmena hi havia una transacció...

El Sr. PRESIDENT : És veritat, sí, sí, hi ha una esmena transaccional. Ara es donarà lectura a aquest text transaccional.

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena transaccional a l'article 98, afegit al final : «... dels transportistes operadors del transport, treballadors i usuaris». Signat per Convergència i Unió, Partit Socialista, Grup Popular, Mixt i Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per tant, s'admet a tràmit i ho sotmetrem a votació, eh?

Anem a votar ara l'esmena 93, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem a la votació ara de l'esmena 95, del Partit Socialista Unificat. Que tinguin la bondat de posar-se de peu dret, els qui hi són favorables.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 97, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I ara sotmetem a votació la transaccional.

Els qui siguin favorables a la transaccional, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem a la votació del text del Dictamen per a l'article 61.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 61 ha estat aprovat

per 60 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

Som ara a les disposicions addicionals. Ah, perdó. Hi ha l'article 62 del text del Dictamen, que no té esmenes; per tant l'anem a sotmetre a votació.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 62, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 62 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara passariem a l'esmena tècnica. El senyor Secretari tindrà la bondat de llegir el text de l'esmena tècnica?

El Sr. SECRETARI QUART : Per tal de donar major coherència tècnica a la llei caldria separar els dos conceptes de la lletra c) de l'apartat 1, de l'article 18, del text del Dictamen del Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers per Carretera mitjançant Vehícles de Motor, i introduir, per tant, una lletra d) o c') en l'esmentat article, amb la darrera part de la lletra c), i també la part corresponent del text transaccional aprovat a l'article 37.3, que correspon a la mateixa temàtica. Les lletres c) i d) o c') de l'article 18.1 quedarien redactades de la manera següent : «c) La mort de l'empresari individual... la transmissió»; «d) o c') L'extinció de la persona jurídica gestora del servei, si l'empresa successora o els treballadors de l'extingida no en solliciten la transmissió». Signat per tots els Grups de la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, sotmetem a votació aquesta esmena tècnica.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena tècnica que acaba de ser llegida ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Som ara a les Disposicions Addicionals; la primera no té cap esmena, per tant, podem votar el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta primera Disposició Addicional ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A la segona Disposició Addicional hi ha una esmena, número 99, del Grup Socialista. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, la 99, la 100, la 101 i la 102.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, perfectament.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Aquestes esmenes, senyor President, senyores i senyors diputats, pretenien, en el *tempus* d'elaboració i presentació —hem de recordar que va ser publicat al *Butlletí* número 121, per tant fa més d'un any que estem discutint aquesta Llei de Transports, etcètera, etcètera—, i, per tant, estàvem presentant esmenes en un moment molt abans ni tan sols de la presentació i la constitució de la dita ponència conjunta que hauria d'elaborar el Projecte de Llei d'Ordenació del Territori de Catalunya.

Per tant, com que el Projecte de Llei, aquest Projecte del Govern, presentava tot un conjunt de condicionaments, limi-

tacions i restriccions a les competències de la Corporació Metropolitana de Barcelona, esmenes números 101 i 102, el meu Grup parlamentari va considerar en aquell moment oportú presentar unes esmenes que donaven vigència precisament a aquell nivell de competències de la Corporació. Donat que això ja ha estat suprimit, regulat de forma diferent per aquest Parlament, el meu Grup parlamentari considera en aquest moment que no és el moment processal per tal de donar sortida a un tema que ja ha estat solucionat per aquesta Cambra, de forma, per a nosaltres, negativa, però, en tot cas, acceptada la solució.

Per això retirem l'esmena 101 i 102, i pel que fa referència a la 99 i la 100, atès que es tracta de dos elements purament i exclusivament tècnics, de facultat al Consell Executiu per desenvolupar aquesta Llei, cosa que ja fa el Consell Executiu, considerem també innecessària la seva reiteració i retirem també, senyor President, les esmenes 99 i 100.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, retirades aquestes esmenes, 99, 100, 101 i 102, anem a la votació del text del Dictamen per a la Disposició Addicional Segona.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Entrem ara a les disposicions transitòries. La primera té dues esmenes, la 103, que ja ha estat defensada, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i la 104, del Grup Popular, per defensar la qual... Ah, no; hi ha una transaccional per a aquesta, per la qual cosa prego el senyor Secretari que llegeixi la transaccional.

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena transaccional a l'esmena 104, corresponent a la Disposició Transitòria Primera, apartat 3. Text que es proposa : «Si els concessionaris opten per substituir llurs concessions d'acord amb els preceptes d'aquesta Llei, aquestes queden automàticament convalidades a tots els efectes per un termini de vint anys, comptadors des de la data de convalidació, sens perjudici de les pròrrogues que siguin procedents, segons el que disposa l'article 15.2. Reglamentàriament es determinaran els supòsits en què els titulars dels serveis regulars que optin per substituir la concessió podran gaudir dels drets i tràfics actualment existents en relació amb els serveis zonals o urbans que s'estableixin a partir de l'aprovació d'aquesta Llei.» Firmat per Convergència i Unió, Partit Socialista, Esquerra Republicana, Grup Popular i Grup Mixt.

El Sr. PRESIDENT : Bé, s'admet a tràmit, suposo, aquesta esmena? (*Pausa.*) Anem ara a votar l'esmena primera, la 103.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Ara, sotmetem a votació l'esmena transaccional, que substitueix la 104, i que ha estat llegida ara recentment, i presentada per la major part dels grups de la Cambra.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-

se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per 63 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a la Disposició Transitòria Primera.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Disposició Transitòria Primera pel que fa al text del Dictamen ha estat aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

La Disposició Transitòria Segona no té cap esmena, per tant, podem sotmetre a votació el text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Segona.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Transitòria Segona ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

La Disposició Transitòria Tercera té una esmena, del Grup Popular, és la número 105. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... (*Ll. Sr. Veray s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VERAY (*de l'escó estant*): Retirada, retirada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per tant, ara podríem votar —perquè a la Quarta no hi ha cap esmena— el text del Dictamen per a les Disposicions Transitòries Tercera i Quarta.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a les Disposicions Transitòries Tercera i Quarta ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

La Disposició Transitòria Cinquena té una esmena, la 106, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena que jo en dic de matemàtiques, d'aritmètica.

Resulta que si els diputats d'aquest Parlament ho haguessin anat a preguntar —tots, algun suposo que ho ha fet— els haurien dit que a la dècada dels seixanta els autocars es construïen de 47 places o de 49, com a màxim. En aquests moments, són de 60, de 62 i de 64. Si només augmentem el 20%, no hi arribem. Nosaltres, per això, demanem que s'augmenti el 30% perquè els que es puguin substituir siguin amb alguns dels que en aquests moments es fan, ja que amb les grans inversions que valen o que s'han de fer per obtenir aquests autocars, si els fem treure dues o tres places, l'amortització s'haurà de fer molt més de pressa, i allà on aniran serà a la pujada de tarifes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc... No hi ha torn en contra. Bé, anem, doncs, a posar a votació aquesta esmena número 106.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena número 106 ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Cinquena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Cinquena ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Som ara a la Disposició Transitòria Sisena, que té, amb el número 107, un vot particular, el número 5, del senyor Veray, del Grup Popular. Per defensar-lo, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY: Gràcies, senyor President. Aquest vot particular, jo, ahir, quan estàvem discutint la Llei de Reserves Legals i la Llei d'Intestat, vaig sentir que el senyor Maties Vives deia al senyor Albiol: «I qui voleu protegir amb aquesta Llei?» Jo ara, aquí, els hauria de preguntar als senyors de Convergència: «Qui és que no voleu protegir?», en treure el que han fet treure. Fixin-se bé el que deia aquesta Transitòria la primera vegada que va venir a aquest Parlament o a la Comissió. Diu: «Els drets reconeguts a les disposicions transitòries anteriors seran transmissibles *mortis causa* durant el termini de cinc anys, comptats des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. No obstant això, si l'hereu o els hereus fossin menors d'edat, el termini per sol·licitar la llicència de qualitat començarà a comptar des del dia que qualsevol dels hereus arribi a la majoria d'edat.»

Bé, quan ha passat per Ponència i per Comissió se'ns treu això, amb la qual cosa resulta que uns menors perden tots els drets que podrien haver tingut dels seus pares, si no arriben a la majoria d'edat dintre d'aquests cinc anys. És clar, jo no sóc advocat, però sí que conec que quan hi ha un menor, fins i tot si se l'ha d'expropiar, el seu representant legal, el seu tutor o qui sigui necessita un permís judicial. Nosaltres, aquí, en aquest Parlament, si treiem això, resultarà que un menor podrà perdre sense un permís judicial per demanar-ho perquè, evidentment, no val allò que va dir aquest senyor l'altre dia en Comissió, per a mi no val que digui: «Oh, que ho deixi a la vídua», bé, i si no hi ha ni pare ni mare i són orfes els que queden?, «Oh, que busqui un seu oncle», si busca un seu oncle, si busca un tutor, haurà de demanar la llicència de qualitat en nom seu, no en nom del menor, perquè el menor no pot demanar la seva llicència de qualitat. Per tant, nosaltres creiem que s'ha de deixar que existeixin aquests dos anys des que un dels hereus arribi a la majoria d'edat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Per anunciar que el nostre Grup no podrà acceptar l'esmena número 107, vot particular número 5 del senyor Jaume Veray, del Grup Popular.

Per què? Perquè nosaltres entenem que el dret transitori es pot adquirir per part d'un menor d'edat, com a primer punt.

En segon punt : el que succeirà és que per explotar les concessions, aquest menor d'edat haurà de valer-se d'un major d'edat amb aptitud professional, d'acord amb l'article 9.4 del Projecte de Llei i la mateixa Transitòria Sisena, encara que el titular —major d'edat, ho torno a repetir— no acrediti el requisit de capacitació professional, amb la qual cosa nosaltres entenem que les prevencions que té el senyor Veray queden perfectament solucionades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a posar a votació aquesta esmena número 107.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 107 ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 63 en contra i 18 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Sisena.

Els qui siguin favorables a aquesta Disposició segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Sisena ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Ara, hi ha una esmena, la 108, que consisteix en l'addició d'una nova Disposició Transitòria. *(Pausa.)*

Anem a votar, doncs, el text del Dictamen per a les Disposicions Setena, Vuitena i Novena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes Disposicions Transitòries han estat aprovades segons el text del Dictamen per 67 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Ara, ens trobem amb l'esmena número 108, que consisteix en l'addició d'una nova Disposició Transitòria; la Comissió recomana, per majoria de vots, l'adopció d'aquesta esmena. Per tant, aquesta és la que anem a sotmetre... *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT : Bé, la Comissió en recomana l'admissió a tràmit. Per tant, anem ara, doncs, si s'accepta aquesta admissió, a votar aquesta esmena 108.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena tècnica ha estat acceptada per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara al Títol de la Llei, que té unes... *(Pausa.)* L'Exposició de Motius té una esmena tècnica, que farà el favor de llegir el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI QUART : En l'Exposició de Motius, en el desè paràgraf. Addicionar al final del paràgraf : «...i a l'article 10.1.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya». Signat per tots els grups de la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Suposo que no hi ha dubtes quant a la seva admissió. Anem, doncs, a votar-la.

Els qui siguin... *(Pausa.)*

Bé, tenim encara una esmena, que és la 108, en relació amb el Títol de la Llei, presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a qui tinc el gust de donar la paraula per defensar-la.

El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President. És una esmena al Títol de la Llei, i he de confessar que surto amb un cert temor a defensar-la, perquè el senyor Vila ens ha fet arribar l'amenaça de contestar-nos de manera contundent i convincent en aquesta esmena.

El Títol de la Llei és «Projecte de Llei de Regulació del Transport de Viatgers» —per tant, primer, «transport de viatgers», no de mercaderies— «per carretera» —per tant, «viatgers» i «carretera»— i a continuació, diu «mitjançant vehicles de motor». El nostre Grup parlamentari ha estat imaginant-se quina altra possibilitat hi ha, que no sigui amb vehicle de motor, de transport de viatgers per carretera. I arribàvem a la conclusió, com vostès, senyors de Convergència i Unió, que es veu que tenen experiència en aquest tema, de la tartana, efectivament. *(Rialles)* Però, és clar, això podia ser vàlid —o entén el nostre Grup que era vàlid— l'any 1940, finals de l'any 40, quan es fa el reglament en aquesta matèria —naturalment, des de l'Estat, llavors—, i s'hi dóna aquest títol, i se li diu «mediante vehículos de motor», però que, avui, a Catalunya, parlar d'aquest tema sembla, si més no, sobrer, i que, per tant, el Projecte de Llei hauria de ser de regulació del transport de viatgers per carretera, i punt. I punt.

Consegüentment, el que plantejem és la supressió de «mitjançant vehicles de motor», i confessem que tenim un cert neguit per escoltar l'explicació de quins són els mitjans de transport de viatgers per carretera que no responen a vehicles de motor i que siguin, a més a més, naturalment, usuals en el nostre territori.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Per anunciar que el nostre Grup votarà en contra de l'esmena número 108, del PSUC *(rialles)*, que pretén suprimir les paraules «mitjançant vehicles de motor», perquè —home! no tingui por, senyor Vives—, el que passa, és que aquest Projecte de Llei, el que regula és el transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor, i res més. *(Remor de veus i rialles.)*

Moltes gràcies, senyor President. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT : Perdó, ara anem a sotmetre a votació la Disposició Derogatòria, la Final i el Preàmbul, als quals no hi ha cap esmena.

Per tant, els qui siguin favorables a aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt que acabem de descriure ha estat aprovat, segons el text del Dictamen, per 66 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Ara l'esmena 108, referent al Títol de la Llei, que ha estat ja defensada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, és la que

anem a sotmetre a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Ara anem a sotmetre a votació el Títol de la Llei, segons el text del Dictamen i els subtítols que hi hagi en el conjunt del text.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El títol i els subtítols de la Llei han estat aprovats per 59 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Bé, acabada la discussió i la votació, anem a donar la paraula als grups parlamentaris que vulguin donar una explicació del vot. Aquesta Presidència està a la disposició dels qui vulguin demanar-la. *(Pausa.)* Bé, si ningú no vol explicar el vot, passarem al punt següent de l'ordre del dia. *(Pausa.)* Doncs, hi passem.

**Designació
dels diputats que hauran de defensar en el
Congrés dels Diputats
la Proposició de Llei sobre Incentius Fiscals
per a les Activitats Culturals**

El punt següent és la designació dels diputats que hauran de defensar en el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei sobre Incentius Fiscals per a les Activitats Culturals, presentada pel Parlament de Catalunya.

Aquesta Presidència fa avinent que, acte seguit, es procedirà a la designació dels diputats que hauran de defensar aquesta Proposició de Llei davant el Congrés de Diputats, i que, prèviament, el Ple haurà de pronunciar-se sobre el nombre de diputats que ha de designar. La proposta que ha estat feta pels grups parlamentaris a aquesta Presidència és que siguin tres. La proposta ha d'ésser aprovada per majoria absoluta, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament. Per tant, es procedirà a la votació.

Els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquesta xifra de tres, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La xifra de tres ha estat aprovada per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Anem, doncs, a procedir a la designació dels tres diputats per a aquesta defensa. *(Pausa.)*

Perdó. Comprovem que hi ha hagut una petita manca per tenir la majoria absoluta, i, per tant, suspendrem uns minuts la sessió per poder recollir aquests vots que falten.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i deu minuts i es reprèn a tres quarts de set.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta Presidència ha de comunicar, abans d'entrar en la votació pròpiament dita, que els grups parlamentaris en aquest

endemig han canviat de criteri i proposen un sol representant. Per tant, la votació es farà sobre aquest sol representant.

Els qui siguin favorables a aquesta solució, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. *(Pausa.)*

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La proposta que sigui designat un diputat per a aquesta defensa ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions. Per tant, la majoria absoluta ha estat assolida. *(Pausa.)*

Tot seguit, aquesta Presidència ha d'anunciar que, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'ha de procedir a la designació dels diputats. La votació serà secreta mitjançant papereta, segons l'article 80 del Reglament. El senyor Secretari anomenarà els diputats per ordre alfabètic, perquè pugin a la Mesa i dipositin a l'urna llur vot.

Procedim, doncs, ara a la crida dels diputats. Senyor Secretari, li prego que faci aquesta...

(D'acord amb l'article 80 del Reglament, les I. Sres. diputades i els I. Srs. diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la Mesa i dipositin a l'urna les paperetes. El M. H. Sr. President de la Generalitat, els H. Srs. diputats que són membres del Consell Executiu, el M. H. Sr. President del Parlament, la I. Sra. Diputada i els I. Srs. diputats que són membres de la Mesa són cridats al final.)

El Sr. PRESIDENT : Algun il·lustre membre de la Cambra no ha estat cridat a la votació? Bé, anem a procedir al recompte.

(Es procedeix a l'escrutini.)

Anem a donar compte del resultat de la votació : Sanclimens, 63 vots; en blanc, 26 vots; Concepció Ferrer, 2 vots; 1 vot per als senyors Ayguadé, Garriga, Veray i Busquets, i 1 vot nul. Per tant, la votació ha quedat, doncs, pronunciada a favor del senyor Sanclimens.

Prego als il·lustres membres de la Cambra que s'asseguin en els seus seients, que anem a continuar.

**Interpel·lació al Consell Executiu
sobre l'associacionisme estudiantil**

Passem ara al setè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre l'associacionisme estudiantil, que formularà la Diputada Il·lustre senyora Marta Mata i el Diputat Il·lustre senyor Xavier Soto, del Grup Socialista, a un dels quals dono la paraula per formular la interpellació. L'Il·lustre Diputat senyor Soto té la paraula.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, com tots vostès sabran, des de fa uns anys es produeix a Catalunya una lenta però progressiva recuperació del moviment estudiantil, que s'ha fet palesa especialment en aquest darrer any. Un dels primers fruits d'aquesta recuperació va ser la creació de diverses associacions d'estudiants, que configuren avui un associacionisme estudiantil fort i plural, com fa anys no existia al nostre país. L'alt grau de confiança i representativitat assolit per aquestes associacions en els diferents processos electorals que ha viscut darrerament l'ensenyament català, la responsabilitat, la capacitat de mobilització i, per què no dir-ho?, també la capacitat de negociació que han demostrat en les darreres mobilitzacions estudiantils són una bona mostra del que estava dient.

Estic segur que aquesta situació és, o com a mínim hauria de ser, un motiu de satisfacció per a tots els grups parlamentaris aquí representats i per al conjunt de la societat catalana. Però l'objectiu d'aquesta interpellació no és parlar avui del grau de representativitat o de les perspectives de futur de l'associacionisme estudiantil, sinó tractar de conèixer quina ha estat l'actitud del Consell Executiu de la Generalitat davant d'aquesta situació, d'esbrinar si el Consell Executiu ha adoptat una actitud positiva d'impuls i de foment de l'associacionisme estudiantil o si, al contrari, l'actitud del Consell Executiu ha estat una actitud reticent o de malfiança, i ha estat més un obstacle que un element de suport a aquesta situació.

Quines d'aquestes dues actituds ha estat la del Consell Executiu? Des del nostre punt de vista, aquesta darrera : una actitud de malfiança, una actitud reticent, una actitud que, en qualsevol cas, no ha contribuït substancialment a l'augment i a la creació de l'associacionisme estudiantil a casa nostra. Una política que malauradament tan sols s'ha inflexionat per les darreres mobilitzacions estudiantils. Aquesta política del Consell Executiu és el que nosaltres intentarem demostrar avui i de la qual demanarem també avui una rectificació en profunditat.

I voldria començar assenyalant que avui, dos anys després de l'entrada en vigor de la LODE, no hi ha encara un marc legal que reguli la constitució i el funcionament de les associacions d'estudiants a Catalunya. Malgrat que l'article 7.1 i la Disposició Addicional Primera de la LODE faculta la Generalitat de Catalunya per regular el dret d'associació dels estudiants, això encara no s'ha fet, i el que és més greu, les associacions d'estudiants de Catalunya que vulguin, fins ara, emparar la seva constitució i el seu funcionament en un marc legal, ho han de fer en el Real Decreto 1532, de l'11 de juliol de 1986, del Ministerio de Educación y Ciencia.

Aquesta situació que fa que durant quasi un any l'única possibilitat de funcionament legal a Catalunya de les associacions d'estudiants sigui la d'acollir-se a un decret del Ministeri d'Educació és, des del nostre punt de vista, una situació lamentable, que cal rectificar.

Sabem que des de fa un any hi ha un avantprojecte de la Conselleria d'Ensenyament; també sabem que des de fa més d'un any —quasi un any, perdó—, les associacions d'estudiants han fet arribar les seves observacions a aquest avantprojecte. Aquest avantprojecte encara, fins fa pocs dies, ha estat adormit en els calaixos de la Conselleria, i nosaltres creiem que és una situació que cal remeiar de manera immediata.

Però no es tracta tan sols de l'estricta absència d'aquest marc legal que reguli el funcionament i la constitució de les associacions d'estudiants, sinó el que per a nosaltres és encara més preocupant : la manca de voluntat política del Consell Executiu per facilitar la presència de les associacions d'estudiants, la legítima representació dels estudiants, per altra banda, en la vida i en la realitat educativa de Catalunya. Les associacions d'estudiants, almenys fins abans del 27 de febrer d'aquest any, en què es va signar l'acord entre la Conselleria i els estudiants, han estat menystingudes i constantment marginades dels òrgans consultius i assessors de la Conselleria, allà on les associacions d'estudiants podien haver fet sentir la seva veu en tot allò que els afecta. I jo voldria recordar que aquesta manca de presència dels estudiants, aquest menysteniment de les seves

posicions ha estat un dels factors bàsics, no l'únic, i potser ni tan sols el primer, però sí un dels factors bàsics que expliquen aquestes mobilitzacions que s'han produït en el nostre país.

Jo tan sols exposaré uns pocs exemples d'aquest menysteniment, d'aquesta marginació de les associacions d'estudiants, de la vida en l'ensenyament de Catalunya. Podria dir, per exemple, que l'única notícia que tenen aquestes associacions de la reforma de l'ensenyament mitjà, del pla experimental de reforma del cicle superior de l'Educació General Bàsica i de l'ensenyament secundari, fins al mes de febrer, havia estat la informació que apareixia en els mitjans de comunicació; un tema fonamental, important, bàsic per als estudiants i per al seu futur. Fins al mes de febrer, l'única informació arribava a través dels mitjans de comunicació.

O, per exemple, un tema tan important com les comissions de matriculació; són comissions en què estan representats tots els sectors de la comunitat educativa : l'Administració de la Generalitat, els ajuntaments, els sindicats, els pares, els representants dels titulars dels centres privats, i les associacions d'estudiants no hi són presents. Brillen per la seva absència.

O, per exemple, l'òrgan consultiu del Departament d'Ensenyament per al tema dels concerts educatius. Estan representats els pares, els titulars dels centres, els sindicats d'ensenyament, els ajuntaments, fins a un nombre total de quaranta membres. Entre aquests quaranta membres no hi ha hagut ni un sol representant de les associacions d'estudiants.

I un darrer exemple, per no allargar-me i per no menjar-me el temps de la meva intervenció. Quan aquest Govern va regular, mitjançant un Decret del 3 d'abril, els òrgans de govern dels centres públics d'ensenyament de nivell no universitari, a Catalunya, les associacions d'estudiants no van ser tingudes en compte, i fins i tot quan en aquest Decret es regulen, per exemple, algunes de les funcions del consell escolar del centre, o del cap d'estudis, es diu que són funcions del consell escolar i del cap d'estudis coordinar, programar els actes acadèmics, les activitats extraescolars i les activitats complementàries en col·laboració amb les associacions de pares; és a dir, ni tan sols per col·laborar en l'activitat extraescolar o en l'activitat complementària les associacions d'estudiants són tingudes en compte per aquest Govern.

En definitiva, són aquestes unes mostres clares i constatables de l'absència de voluntat política del Consell Executiu de la Generalitat per fer present en la realitat educativa l'associacionisme estudiantil. Potser, quan el Conseller pugui a replicar a aquesta tribuna, dirà que des del mes de febrer els estudiants participen en moltes més comissions. Jo li hauré de dir que és veritat, que té raó; que des del mes de febrer s'ha quasi quadruplicat la presència, en comissions dependents del Departament d'Ensenyament, de les associacions d'estudiants, i li hauré de donar la raó i li hauré de dir que és veritat, però també ens haurem de preguntar si era necessari que passés tot el que ha passat, que es produïssin totes les mobilitzacions que s'han produït perquè rectificués una cosa que s'hauria d'haver rectificat, perquè era, senzillament, de justícia, era, senzillament, un acte de racionalitat política.

Bé, resumeixo : absència de marc legal; absència de voluntat política del Govern per facilitar la participació i l'associacionisme estudiantil, i també he de dir manca de suport absolut a les associacions d'estudiants per afrontar els períodes electorals

que s'han viscut en l'ensenyament català. Vostès saben que en aquests darrers anys s'han produït les primeres eleccions als consells escolars, que s'han produït eleccions en les diverses universitats catalanes i que en aquestes eleccions les associacions d'estudiants han fet una tasca impagable i fonamental: han aconseguit, per exemple, que els alumnes siguin el sector de la realitat educativa que més percentatge de participació ha mostrat en totes aquestes eleccions; que han fet, que han ajudat i han contribuït a fer real la democràcia i la participació en la vida quotidiana i en la vida real dels estudiants i dels ciutadans; una tasca importantíssima i que tots hauríem de reconèixer, i una tasca jo he de dir que s'ha fet sense cap suport, sense cap ajuda del Consell Executiu de la Generalitat.

Mentre el Consell Executiu es gastava uns quants milions —molts milions— per fer una campanya per promoure la participació dels diferents sectors de l'ensenyament, mitjançant anuncis de TV3 —campanya, per cert, i és bo recordar-ho, que va dirigir el fins fa poc secretari general de la Joventut Nacionalista de Catalunya, avui president de la mateixa entitat—, mentre això succeïa, les associacions estudiantils no van rebre ni una sola pesseta, ni una sola pesseta per afrontar aquests processos electorals. I vostès, els senyors de Convergència i Unió, en això, hi entenen molt; saben els costos que significa fer campanyes electorals, i, a més a més, quan es tracta d'una realitat tan dispersa com la realitat educativa. Bé, aquesta campanya la van haver d'afrontar sense una sola pesseta, a més a més, sabent que les úniques fonts de finançament de les associacions d'estudiants són les quotes dels seus membres, quotes que com imaginaran no poden ser molt altes perquè la capacitat adquisitiva dels estudiants no ho és. Però no sols és que no tinguessin ajuda econòmica; és que no han tingut cap tipus d'ajuda ni de suport, ni tan sols han tingut —i això que diverses associacions d'estudiants la hi van demanar durant el procés electoral, una llista dels instituts de Catalunya—; una cosa tan simple com aquesta; doncs, no la van tenir. Van aconseguir que els donessin dos mesos després, quan ja s'havia acabat el procés electoral —i, per cert, els van donar unes llistes fotocopiades d'ordinador, bastant borroses i en les quals encara falten fulls, diguem. Aquest nivell de dificultat, d'obstacle han trobat les associacions d'estudiants en la Conselleria d'Ensenyament per afrontar aquest procés.

Després podríem parlar per un moment de l'associacionisme universitari, que aquest sí que rep una ajuda del Consell Executiu de la Generalitat: 2 milions el 86, 3 milions el 85, s'ha reduït d'un milió durant aquest any...

El Sr. PRESIDENT: Prego a l'Il·lustre Diputat interpellant que tingui en compte que el seu temps s'ha acabat. En la rèplica pot afegir el que cregui convenient.

El Sr. SOTO: Miraré d'acabar amb la màxima brevetat, senyor President. Bé, fins i tot en el repartiment de quantitats tan petites, vostès no han pogut defugir el sectarisme, el sectarisme que els caracteritza.

La primera associació d'àmbit nacional quant a diners que rep de subvenció, és, evidentment, aquesta associació que compta amb les seves simpaties, la FNEC, i la segona associació d'àmbit nacional no arriba ni a la meitat. Aquesta tònica es manté en les subvencions d'universitat de 85-86 i a les subvencions que es donen també des de la Direcció General de Joventut, de les quals parlaré en la rèplica. Per cert, les subvencions

d'universitat de l'any passat, que s'havien d'haver pagat l'any passat, encara no han estat pagades, quan s'han convocat ja les del 87.

Sols un minut, senyor President, per dir que, malgrat això, des del nostre punt de vista, la signatura dels acords del 27 de febrer entre la Conselleria i les associacions d'estudiants són, d'alguna manera, una rectificació política ja iniciada pel Consell Executiu. Però és també un fet més important: és la primera vegada que un conflicte a nivell estudiantil, protagonitzat pels alumnes, acaba en la signatura d'un acord, acaba en la concertació i no en l'esterilitat. Per a nosaltres això és molt important: creiem que és una esperança que cal no defraudar, que cal fer tot el possible. És, evidentment, un èxit del senyor Conseller, i també de les associacions d'estudiants i de totes les administracions implicades, però el que hem de fer amb aquests acords signats no és una lectura restrictiva, una lectura temerosa, sinó tot el contrari, hem d'agafar aquests acords i tenir una opció intel·ligent, agosarada, i demostrar que la línia de la concertació és una bona línia per avançar en la millora de l'ensenyament a Catalunya. Res més i moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller senyor Guitart té la paraula.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan Guitart): Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, com tots vostès saben, senyors diputats —fins i tot estic convençut que ho sap l'Il·lustre senyor Diputat interpellant, encara que no ho sembli—, una de les principals preocupacions del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, i que ha estat expressada diverses vegades pel President de la Generalitat i altres membres del Govern, és la de l'enfortiment del teixit social de Catalunya, perquè sabem —i la història ens ho demostra— que ha estat la iniciativa i l'activitat de milers de ciutadans agrupats en entitats de caràcter cultural, professional, empresarial, educatiu, esportiu, les que han fet avançar el nostre país.

Amb el restabliment de les nostres institucions d'autogovern, i tot i la important tasca que es fa des d'elles, no hem de creure que l'actual presència de l'associacionisme dels ciutadans ens és sobrera, sinó tot al contrari: hem d'aprofitar les institucions d'autogovern per donar suport i cohesionar l'associacionisme català; hem d'evitar, de totes totes, caure en el parany de pensar que ara el ritme del país s'ha d'impulsar únicament des de l'Administració, o creure que l'Administració —Generalitat, ajuntament, diputacions— ha de fer una tasca substitutòria de l'activitat individual o col·lectiva del poble català: si ho féssim així, disminuiríem molt la vitalitat del nostre país, que és, en definitiva, la nostra força. Per això un dels objectius del Govern de la Generalitat és promoure la vitalitat social de Catalunya i donar el suport necessari perquè aquesta vitalitat es consolidi. Les formes de suport són diverses i no es restringeixen únicament a l'àmbit econòmic, sinó que enclouen mesures d'assessorament tècnic, suport logístic, promoció de l'associacionisme i la regulació normativa d'aquesta realitat social.

Valguin, doncs, aquests primers mots inicials com a preàmbul de la resposta a la interpellació que ara tractem, ja que crec necessari emmarcar la resposta dintre dels límits d'actuació po-

lítica general que en aquest camp té fixats el Govern de Catalunya.

Sempre que, des d'aquesta tribuna, s'ha parlat, per part del Govern, de política de joventut, s'ha destacat que cal actuar en continuïtat amb la història del moviment juvenil català —que el senyor Diputat tan bé coneix, suposo—, que cal enfortir la societat civil i no segrestar-la o anul·lar-la, que cal fer possible la participació juvenil. I actuar, senyor Diputat, en pro de la participació; demana tenir com a punt de referència, com a element a potenciar, l'associacionisme dels joves i, en el terreny de l'ensenyament, l'associacionisme dels estudiants.

L'associacionisme —li ho dic per explicar-li-ho— és un àmbit privilegiat per a la participació, el diàleg i l'aprenentatge dels hàbits d'una societat democràtica com la nostra, i també un hàbit per a la responsabilització. La potenciació de l'associacionisme passa per l'ajut, la difusió i l'enfortiment de les associacions ja existents, però també per la creació de nous grups i, sobretot, per obrir l'interès de molts estudiants que estan allunyats del moviment associatiu: el senyor Diputat feia referència a les mobilitzacions d'estudiants, que han estat potser més importants en altres llocs de l'Estat, però que també ho han estat aquí a Catalunya—; doncs, a això em refereixo quan dic que convé —pot ser que en altres llocs l'associacionisme no hagi estat tan tradicional com aquí— que s'estimuli i es creï, perquè els moviments estudiantils aquí han tingut la seva importància, però li vull explicar que, potser degut a això, que vostè coparticipava amb mi, han estat molt més importants en altres llocs de la geografia de l'Estat espanyol. Per això la política endegada pel Govern de la Generalitat amb referència a l'associacionisme estudiantil passa per tres línies bàsiques: la promoció de l'associacionisme, l'ajut de les associacions i l'enfortiment i la institucionalització del moviment associatiu.

Comencem, doncs, per explicar el primer punt: la promoció de l'associacionisme. Aquest era el pas previ a qualsevol actuació que es volgués emprendre posteriorment. L'associacionisme estudiantil és un fenomen molt recent —molt recent, senyor Diputat— i d'un nivell d'afiliació molt baix, en relació amb el nombre total que hi ha a Catalunya. El senyor Diputat, suposo que deu conèixer les xifres, segur que les del grup a què ell pertany i, per tant, sap fins a quin punt és minvat, aquest nombre d'estudiants associats en aquest moviment —en altres casos és més nombrós, però, en aquest cas, tampoc ara es tracta de fer l'estadística del nombre d'associats en l'un i en l'altre.

En l'actualitat, només existeixen a Catalunya —organitzacions d'estudiants que estiguin inscrites en el registre d'associacions i que tinguin un abast nacional català—: l'Associació Catalana d'Estudiants, l'Associació de Joves Estudiants de Catalunya, la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya —la coneguda FNEC—, la Coordinadora d'Estudiants d'Ensenyament Mitjà de Catalunya i el Bloc d'Estudiants Nacionalistes —el BEN. D'aquestes, la més antiga es va incriure el maig de 1984 —el maig de 1984—, i la més recent el juny del 86 —maig del 84 la més antiga, juny del 86 la més recent. Hi ha d'altres associacions d'estudiants registrades, però no tenen un àmbit superior al d'un centre d'ensenyament secundari o d'una facultat o escola universitària. Per tant, des de la Generalitat de Catalunya, es va veure la necessitat de promocionar l'associacionisme entre els estudiants i, tant des del Departament

d'Ensenyament, com des de la Direcció General de Joventut i el mateix Consell Nacional de Joventut, s'han realitzat diverses actuacions per fomentar l'associacionisme. El Departament d'Ensenyament més concretament, en el marc de la campanya institucional de la participació a l'escola —a la qual el mateix senyor Diputat va fer una interpellació que li vaig agrair—, va elaborar un material gràfic, fulletons explicatius i un vídeo on, a més d'exposar la necessitat que els diversos sectors educatius participessin a la vida de l'escola, es feia un especial èmfasi en la utilitat i la importància de les associacions, tant de pares com d'alumnes, amb una clara invitació a apuntar-s'hi per part d'aquests estaments de la comunitat educativa. Li vull explicar —com el senyor Diputat coneix— que aquesta campanya es va fer amb motiu, precisament, de l'establiment de la participació en els centres educatius, cosa que abans no es produïa o no existia —per tant, difícilment es podia promoure una participació que no era regulada per una norma legal.

D'altra banda, el Departament de Presidència, mitjançant la Direcció General de Joventut, va col·laborar activament en la projecció d'aquesta campanya entre els diferents sectors de la joventut catalana i, ensems, va publicar una guia explicativa de com es crea i legalitza una associació, que porta per títol *Com associar-se. Orientació sobre la legalització de grups juvenils*. Al mateix temps, el Consell Nacional de la Joventut a Catalunya va endegar una campanya que incidia en el tema de la participació educativa i en la mateixa línia que les altres exposades, o sigui de foment del fet associatiu. Amb aquestes campanyes institucionals crec que s'ha donat un gran pas endavant en la implantació i coneixement de l'associacionisme estudiantil —el juvenil té molta més història, com el senyor Diputat sap.

El segon camp d'actuació és el de l'ajut a les associacions existents. En aquest sentit, cal afirmar que la Generalitat de Catalunya ha realitzat un esforç notable, els darrers anys, en dotar econòmicament les associacions d'estudiants, a fi que poguessin realitzar activitats que fossin d'interès per als altres estudiants, però, sobretot, que els servís per donar-se a conèixer. El senyor Diputat deia que no hi havia xifres: jo li puc donar xifres, des de l'any 84, en les quals es dona a conèixer les quantitats que s'hi han esmerçat, fins i tot en associacions molt incipients, en què el nombre d'estudiants era molt reduït. Així podem trobar les quantitats que la Direcció General de Joventut i el Departament de Treball han atorgat a les associacions d'estudiants durant els anys 84 a 1986. Per la seva banda, el Departament d'Ensenyament va iniciar l'any 85 una política de suport a l'associacionisme d'estudiants en l'àmbit universitari, que és el que estava més estructurat. Així, mitjançant unes ordres específiques de convocatòria de subvencions —no fins ara: Ordre del 17 de juny de 1985 i Ordre del 14 de juliol de 1986; el senyor Diputat segurament no se'n devia recordar, perquè deia que fins ara no s'havien donat: 85 i 86—, es van repartir tres milions de pessetes per a la concessió d'ajuts per a la realització d'activitats culturals i científiques i per a despeses d'infraestructura. Els beneficiaris d'aquestes subvencions han estat bàsicament associacions constituïdes en l'àmbit nacional de Catalunya, però també, de manera important, altres col·lectius de caràcter territorial o sectorial. Aquí tinc, a la seva disposició, resolucions de tota mena, de subvencions, total i desglossat, fins i tot per entitats.

Per a enguany, està previst tornar a publicar una ordre de subvencions a associacions d'estudiants d'àmbit universitari i, per primera vegada —perquè fins que hi va haver les eleccions no se sabia en els ensenyaments mitjans, i li recordo que la participació en els instituts és recent—, una ordre convocant subvencions per a associacions d'estudiants d'ensenyament mitjà : l'import global d'aquestes subvencions serà, per a l'any 87, de cinc milions de pessetes.

Les finalitats d'aquests ajuts econòmics són, per una part, ajudar a mantenir i crear la infraestructura necessària per al manteniment d'aquestes entitats, i —el que és més important— desvetllar-los l'interès per la realització d'activitats de formació culturals o recreatives, ja que una de les funcions primordials de les associacions d'estudiants ha de ser la de prestar serveis als seus afiliats en aquests camps abans esmentats.

Però no tan sols la nostra col·laboració amb les associacions d'estudiants ha de ser de suport econòmic, sinó que té altres formes de fomentar l'associacionisme, com és la de donar a aquestes associacions el tractament institucional necessari com a interlocutors directes del sentir dels estudiants catalans. Així, es creen diverses comissions de participació, en les quals es tractaran temes que són d'interès per als estudiants : política de beques, realització de pràctiques a empreses, la LODE, etcètera.

Simplifico perquè ha passat l'hora —després, en tot cas, continuaré el discurs; em sabria greu que no li ho pogués explicar tot—, però només vull fer una última referència al que vostè deia, el Decret de Regulació de les associacions d'alumnes; aquest Decret es va realitzar amb col·laboració —això triga més temps que no quan es fa sense aquesta participació—, es va haver d'enviar al Consell d'Estat, i va passar pel Consell d'Estat; es va haver d'enviar al Consell Escolar de Catalunya —que fa molt pocs dies va donar el seu informe d'aquest Consell— i, en aquests moments, està pendent d'aprovació i, molt aviat, de publicació.

Creiem que, amb l'aparició d'aquesta norma, quedarà establert el marc d'actuació, els drets i els deures de les associacions d'estudiants, i desitjo que serveixi per a enfortir-les i engruixir-les amb nous alumnes, a fi que la xarxa social catalana en surti plenament reforçada.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable senyor Conseller.

Per replicar, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Moltes gràcies, senyor President. Jo voldria començar agraint al Conseller d'Ensenyament les explicacions pedagògiques que ens donava al començament —en tot cas, expressar-li de nou el meu agraïment per això—, però, de tota manera, jo li he d'insistir bàsicament en el que li plantejava en la meua intervenció, de la qual, la veritat, no he sentit cap resposta, més enllà d'aquestes explicacions pedagògiques.

És cert que hi ha grans declaracions de suport a l'associacionisme estudiantil i a l'associacionisme juvenil en general, el que no hi ha són fets. I començarem : vostè ha començat dient..., ha caigut en una contradicció, perquè ha començat dient « escolti, és que ja hi ha un marc en el qual poden funcionar les associacions d'estudiants, perquè hi ha un cens d'organitzacions juvenils de la Direcció General de Joventut », per acabar reconeixent al final i informar-nos que molt aviat sortirà publi-

cat el decret que regula el funcionament de l'associacionisme estudiantil; si ja hi ha un marc en el qual poden funcionar des de fa cinc anys, per què ha de fer falta ara fer un nou decret? Si es fa el decret és perquè, òbviament, aquest marc no existeix i, en tot cas, més enllà dels endarreriments, probablement disculpables, el fet és que, durant un any, hi ha un Decret al qual les associacions d'estudiants es poden acollir, del Ministeri d'Educació, i no hi ha, en canvi, un decret del Consell Executiu de la Generalitat, de la Conselleria d'Ensenyament.

Ha parlat vostè, després, que hi ha ajuda econòmica des de la Direcció General de Joventut. Sí, jo també tinc unes dades, senyor Conseller, i li puc desglossar les subvencions, les ajudes que es donen des de la Direcció General de la Joventut a les organitzacions juvenils en funció de la seva especialitat. I, miri, li donaré les dades de l'any 1986 : entitats d'esplai i temps lliure —i li donaré sols, li faré el favor, les entitats d'àmbit nacional, perquè si hi afegíssim les de l'àmbit local i comarcal la desproporció seria encara molt més evident—, 75.258.000 pessetes, 83,69%; entitats de servei a la joventut, 3.267.000 pessetes, 3,65%; associacions i moviments juvenils, 5,35%, 4.811.000; organitzacions polítiques juvenils, 5.745.000, 6,38%; associacions estudiantils, 840.000 pessetes, 0,93% —0,93%! Jo no crec que ni el nombre de militants, ni la realitat sociològica, ni cap dada, pugui justificar que les associacions d'estudiants sols rebin el 0,93% de les subvencions que es donen a l'associacionisme juvenil del país. I si ho vol, podem afegir a les subvencions que es donen des de la Direcció General de la Joventut les que vostè dóna, des de la Direcció General d'Universitats, l'any 85 i l'any 86; l'únic que fariem seria doblar, passariem del 0,93% a un 2%.

Jo ja sé, senyor Conseller, que les subvencions que dóna la Direcció General d'Universitats han estat publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat*, és cert, però el que no han estat és pagades, i som ja a l'any 1987, i hi ha subvencions que s'havien de pagar en l'exercici del 86; si no, vagi vostè i pregunti a les associacions d'estudiants. Jo, evidentment, he llegit el Decret, senyor Conseller.

Deixi'm que li planteji més temes. Jo li he plantejat tot el tema de les comissions a les quals no eren presents les associacions d'estudiants. A les associacions d'estudiants no se'ls reconeixia ni tan sols la possibilitat de participar en les activitats complementàries, en les activitats extraescolars dels centres. Vostè potser em dirà : « home, tampoc se'ls impedia »; òbviament, perquè no poden, no faltaria sinó; però no se'ls reconeixia : no eren a la comissió de matriculacions, no eren a l'òrgan assessor per al tema dels concerts educatius, no coneixien res fins al febrer del 87 d'un tema tan important com la reforma del segon cicle de l'EGB i de l'ensenyament secundari. Vostè, això, no m'ho ha contestat; no m'ho ha contestat. I jo no he dit en cap moment que no hi hagi xifres públiques sobre les subvencions del Departament d'Ensenyament; sí que n'hi ha, i tant, publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat*. I jo els dic, amb aquestes subvencions, quan vostè mateix m'ha de reconèixer que no té criteris que permetin mesurar la representativitat de cadascuna de les associacions d'estudiants, per què una associació d'estudiants s'emporta més diners que una altra? Més enllà de les simpaties que pugui tenir el Consell Executiu de la Generalitat per ella. I jo li he de dir que, avui, la Direcció General de la Joventut, quan ha fet la normativa per

donar subvencions a les organitzacions juvenils, diu : «en el cas de les associacions d'estudiants ens han d'enviar una llisteta amb els membres de la seva associació que estan elegits en òrgans, elegits en les darreres eleccions que s'han produït a l'ensenyament». I això ho han hagut de fer perquè vostè no ha fet la feina que havia de fer, que era saber el grau de representativitat de cada associació d'estudiants. Aleshores cada associació posarà els noms que vulgui i es crearà un procés que vostè sap que sols obre malfiances, que sols genera problemes i conflictivitat. Tenim experiències en altres camps, com el camp sindical, per exemple.

Aquesta és la situació, aquesta és la veritat. Vostè ha parlat de campanyes de promoció de l'associacionisme; jo li he de recordar que jo he presentat tres vegades, al Pressupost del 84, 85 i 86 d'aquest Parlament de Catalunya, una esmena perquè es faci una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil; aquesta esmena sempre se m'ha rebutjat, però se m'ha dit, senyor Subirà, que aquesta campanya, malgrat tot, es faria perquè estava previst en un altre apartat dels pressupostos. Bé, aquesta campanya no s'ha fet ni el 84 ni el 85 ni el 86 ni en el temps que portem del 87. Esperem que en el que queda del 87, almenys, ho facin.

Senyor Conseller, jo crec que, sincerament, vostè no ha donat una resposta adequada. I jo li vull dir, jo puc comprendre que vostè té molts problemes i moltes dificultats diàries i quotidianes, i que de vegades hi ha temes que es queden en un segon nivell, i jo crec que el més honest, i també més operatiu, en aquell moment, és reconèixer-ho, i entre tots mirar de recórrer el camí que hem perdut, i jo crec que aquesta actitud hauria estat més honesta i més operativa.

En tot cas, senyor Conseller, jo suposo que també haurà deixat vostè alguns temes per respondre, per l'explicació pedagògica, probablement, perquè sap que després jo no tindrè un torn per replicar-lo, però, en tot cas, escoltarem les seves explicacions amb molt de gust.

Moltes gràcies i res més.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, té la paraula l'Honorable Conseller d'Ensenyament, senyor Guitart.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors diputats. Senyor Diputat, a mi em sap greu haver de fer pedagogia, potser és una qüestió d'ofici, però em fa l'efecte que no està malament de fer-la, sobretot quan es tracta d'aspectes que tenen referència amb els joves i, sobretot, com vostè ha dit moltes vegades, amb els estudiants, i explicar, en definitiva, quina ha estat la política de la Generalitat i quina ha estat la política del seu Govern i quina ha estat el que ha dit el senyor President en relació amb la importància que té el teixit social, entre el qual hi ha les associacions d'estudiants, em fa l'efecte que això no és fer pedagogia, sinó que, en tot cas, és explicar la realitat, i crec que convé que aquí a Catalunya les realitats ens les expliquem i ens les repetim, perquè això ajuda a crear consciència dels fets i de les circumstàncies.

De totes formes, li haig de dir una cosa. Vostè diu que, algunes vegades, si no ho he entès malament, vostè diu coses, diu : «vostè ha dit i s'ha contradit»; el que vostè diu que jo he dit jo tinc la impressió que no és el que he dit, i, en canvi, vostè, llavors, coses que jo he dit, vostè llavors no les repeteix. Per exemple, vostè semblava entendre en les seves intervencions

que aquí no s'havia donat ni un cèntim, que no s'havia fet mai, que estàvem..., que si no haguessin estat les mobilitzacions inicials, que no s'hauria fet res; i, en canvi, jo li pretenia demostrar com aquestes primeres associacions d'estudiants es van crear l'any 84 —som a l'any 87, per tant vol dir que són tres cursos— i com les primeres subvencions ja van aparèixer, si no ho recordo malament, l'any 1984, precisament. És a dir, l'AJEC ja l'any 84 va rebre per part de la Direcció General de la Joventut una quantitat, acabava de crear-se, i, per part del Departament d'Ensenyament, una altra quantitat l'any 85. I tot just s'havien creat, i tot just eren unes persones de bona voluntat, les quals anaven creant la seva pròpia dinàmica i la seva pròpia operativitat.

Per tant, jo no crec —i em sap greu no poder-li donar la raó— que, això, haguem anat despenjats dels esdeveniments. Jo crec que hem estat, precisament, al mateix temps que els esdeveniments, i s'han seguit amb molt d'interès, i des del primer moment es van rebre aquestes associacions quan es van constituir; el que passa és que la seva participació en els centres no estava regulada, perquè el senyor Diputat sap molt bé quan es va aprovar la LODE i quan hi van haver les primeres eleccions en les quals van participar els estudiants; però, en canvi, en altres moviments estudiantils, com el Consell Interuniversitari de Catalunya des que es va crear ja en l'època del començament de la Generalitat provisional hi va haver participacions dels estudiants.

Per tant, ha estat un desig i una voluntat del Departament que sempre els estudiants hi estiguessin presents. Jo em vull remetre als fets i li vull preguntar al senyor Diputat que m'expliqui a quin lloc de l'Estat s'havia establert un consell d'universitats on hi hagués una representació dels estudiants. Li puc assegurar que es va iniciar, va ser absolutament modern el fet aquí a Catalunya : els estudiants hi van ser, hi van estar representants. I em sap greu de contradir-lo, perquè no és el meu interès de contradir-lo, però aquesta és una qüestió que ens ha preocupat, és una qüestió en la qual hem estat a sobre, i que jo crec que cal aprofundir-ho, però sobretot els que hi han d'aprofundir són els mateixos estudiants perquè la major part dels estudiants no estan associats, i, com s'ha demostrat, vostè ha parlat moltes vegades de les associacions i de les mobilitzacions i sap que el veritable moviment mobilitzador no corresponia tant a elements associats, sinó que corresponia a estudiants que no tenien l'associacionisme estudiantil.

Per altra banda, en relació amb els ajuts econòmics a què vostè dóna molta importància —jo en dono també a molts altres aspectes—, el senyor Diputat sembla que quan parla de joves diu : «home, els joves s'han de distingir en dues parts : els joves i els estudiants». Molts joves són estudiants i, per tant, els diners que es donen als joves són diners que també van als estudiants. Jo li haig de dir, per exemple : en el Consell Nacional de la Joventut, la subvenció de la Direcció General de la Joventut ha estat de 14.500.000 de pessetes, i vostè no ho ha dit, i em sembla que té importància, i aquests diners són una aportació important, a part que tenen altres ingressos, però aquesta ha estat una aportació important.

Jo el que li haig de dir, senyor Diputat, és que l'interès hi ha estat sempre; em sap greu que vostè no... suposo que ho fa, no dubto de la seva bona intenció, però en canvi em fa l'efecte que està equivocada una vegada més; això es va fer des d'un bon

començament, se'ls ha ajudat econòmicament, se'ls ha atès, se'ls ha donat... Vostè diu els consells on no estan representats, però vostè el que no diu és els que estan representats; no ha parlat dels consells escolars : a tots els centres hi ha representants dels estudiants, en els consells escolars de Catalunya, que és el que està constituït, hi són, i, per tant, vostè no diu aquells llocs on estan. Ho lamento, perquè, en tot cas, la informació s'ha de donar completa.

Tampoc li vull llegir, perquè el temps s'ha escuat, la relació de diners que s'han anat donant a les diverses associacions, i com això correspon, moltes vegades, a les activitats que han justificat els diversos grups, i que, al mateix temps, dóna compte de l'equanimitat amb què s'han repartit els diners.

Per tant, ni simpaties, ni amicalisme, en tot cas hi ha hagut una voluntat de fer les coses ben fetes i espero que es puguin continuar fent d'aquesta manera. I amb això comparteixo el seu bon desig.

Jo estic segur que les associacions d'estudiants progressaran, que seran més nombroses, que s'enfortiran, i pot tenir la seguretat que, com va ser des del començament, no li ha de mancar l'ajut i la bona voluntat del Departament d'Ensenyament i la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la compra de sang i la venda de plasma per centres hospitalaris concertats amb l'ICS i que en depenen

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. El punt següent de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la compra de sang i la venda de plasma per centres hospitalaris concertats amb l'ICS i que en depenen, que formula l'Il·lustre Diputat senyor Joan Esteve. Senyor Joan Esteve i Oriol, per tant, té la paraula per defensar la seva interpellació.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Senyor President, Il·lustres senyores diputades, senyors diputats. Ja que abans s'ha emprat el mot «pedagògic», abans de res haig de demanar perdó per les incorreccions tècniques i mèdiques en què pugui incórrer, ja que per a un jurista acostuma a ser difícil distingir entre aquests períodes d'extracció de plasma, fraccionament de plasma i elaboració d'hemoderivats, i entre el que és la SIDA, el virus, la infecció, el microbi, la presència d'anticossos anti-VIH, o anti-LAU/HTLV-III, que, per ser més simples, anomenarem la SIDA i així ens entendrem tots. En qualsevol cas, havent-me de contestar com em contestarà l'Honorable Conseller de Sanitat, la desigualtat de les parts en aquest procés parlamentari és palesa, tenint en compte les seves qualitats de metge i, com ens recordava en una darrera sessió, a més a més de farmatòleg, perdó, farmacòleg —evidentment el lapsus era entès, sobretot per qui és catedràtic.

Una segona precisió de bell antuvi, i és que intentarem no relligar aquest tema de l'eventual compra i venda de la sang, i apunt o no comptable del resultat d'aquestes operacions, amb el tema de la Moció que presenta el PSUC arran, també, del tema de la SIDA, ja que aquí —ho repeteixo— no estem en aquest moment per veure si es feien sí o no proves anticossos

anti-VIH, d'acord amb l'Ordre del 10 d'octubre de l'any prop passat, a la Residència Prínceps d'Espanya, i sobre les eventuais responsabilitats d'aquesta manca de vigilància, si és que no es feien —ens posicionarem al respecte, el nostre Grup, al seu moment—, sinó que —hi insisteixo— vull circumscriure el tema només als aspectes econòmics de l'eventual compra de sang, de l'eventual venda de plasma o —em sembla que es diu així— de fraccions de plasma, en laboratoris, tema que certament ha aflorat arran del tema de la SIDA en els tres casos, si més no, els quals s'han detectat a la residència de l'Hospitalet. I una tercera i darrera precisió : d'aquest afer de la possible i gairebé segura compra i venda de sang, nosaltres n'hem estat assabentats també per la premsa —com ens recordava el senyor Conseller de Sanitat, arran de l'afer d'aquests tres supòsits de SIDA, contestant a la pregunta de la Il·lustre Diputada senyora Ferran, del Grup Socialista, en la sessió del dos d'abril—, també a través de la premsa n'hem estat assabentats, d'aquestes possibilitats, però, a diferència del que deia l'Honorable Conseller en la interpellació del senyor Lucchetti, on restava vàlida a les informacions de la premsa i, fins i tot —i així ho diu el *Diari de Sessions*—, restava vàlida a informacions aparegudes en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, en relació amb altres eventuais supòsits en l'Hospital de la Vall d'Hebron, nosaltres creiem i atorguem credibilitat a aquestes notes de premsa que ens han fet sabedors d'aquestes circumstàncies, d'una banda, i a la informació que amb caràcter general a tots els Grups parlamentaris ens ha estat facilitada pel personal sanitari de la Residència de l'Hospitalet.

Permetin-me la lectura d'aquest recull de premsa, que són dos : *La Vanguardia* de l'1 de març d'enguany i *El Periódico* del 3 de març. *La Vanguardia* de l'1 de març : «La falta de control de anticuerpos VIH en las transfusiones ha reavivado la polémica por la venta de productos hemoderivados. En octubre de 1985 entró en vigor un Real Decreto del Ministerio de Sanidad», concretament és el de 9 d'octubre —si no m'equivoco— del 85, «para regular la hemodonación y ciertos aspectos de los bancos de sangre con una prohibición expresa a las retribuciones económicas de los donantes». Però continua dient : «que los hospitales venden los sobrantes de las donaciones a unos laboratorios», concretament es precisa que «el descubrimiento», es refereix a la SIDA, «se produjo durante las pruebas anti-SIDA que el laboratorio realiza en todas las partidas de plasma que compra para la realización de productos hemoderivados». I continua dient : «Como los hospitales consiguen la sangre mediante donaciones altruistas, el sobrante de sangre no puede ser vendido, aunque ésta es una práctica habitual. Según ha podido saber *La Vanguardia*, desde 1984 hasta ahora el banco de sangre de Bellvitge vendió a Laboratorios X plasmas por valor de 20 millones de pesetas, según una tarifa de precios pactada con la Conselleria de Sanitat de la Generalitat». I acaba dient : «El dinero no fue a parar finalmente al banco de sangre, sino que se desviaron a otros capítulos o presupuestos». I *El Periódico*, més breument, després d'afirmar que a Bellvitge, en el darrer any, s'havien fet sis mil donacions, diu : «El sesenta por ciento del plasma sanguíneo procedente de estas donaciones está en los Laboratorios X», que són aquests als quals diu que se'n ven.

Però feia esment també a una documentació entrada amb caràcter general aquí al Parlament, en els primers dies de març, si

no m'equivoco, concretament, sí, em sembla que era el dia 2 de març, on una carta de la senyora Cap del Servei d'Hematologia i Hemoteràpia, del 26 de setembre del 85, és a dir, un any abans que es produïssin aquests fets, adreçada a l'Administrador general de la pròpia residència Prínceps d'Espanya diu: «Te adjunto fotocopia carta...», perdó, en català: «T'adjunto fotocòpia carta dels Laboratoris X. Com pots veure, a partir de l'1 d'octubre el Laboratori no acceptarà plasma sense el test» — el nom aquest tan llarg que abans he dit —, «Avui hem lliurat l'últim estoc de plasma sense la determinació del dit anticòs. De moment, nosaltres esperem...», etcètera. Hi ha una segona qüestió relacionada també amb el banc —es refereix al banc de sang, no al banc de diners—: què es pot fer amb els diners +/- 4.000.000 que els Laboratoris X tenen a disposició de l'hospital? Doncs, bé, aquestes són les manifestacions, d'una banda, de premsa, i de l'altra, del personal, que a nosaltres ens han fet, diguem-ho així, néixer aquest neguit que motiva la nostra interpellació, i que Déu vulgui que el senyor Conseller ens pugui desmentir, per tranquil·litat de tots.

Evidentment, la nostra interpellació té dues vessants, i així diem nosaltres que arran de la detecció en diversos casos del virus de la SIDA a l'hospital de Bellvitge, Prínceps d'Espanya, la premsa ha palesat un cop més que continuen les —entre cometes— «donacions» retribuïdes de sang en uns centres hospitalaris dependents de l'ICS o concertats amb aquest, i també la venda pels esmentats centres del que s'anomena plasma sobrant a laboratoris farmacèutics, per a la producció per aquests de productes hemoderivats. Aquestes compres i vendes, d'ésser certes, s'haurien produït amb inobservança de la normativa legal; d'altra banda, cenyint-nos a l'hospital de Bellvitge, s'afirma que des del 1984 s'ha venut a un determinat laboratori plasma per més de 20 milions de pessetes —entre cometes—, d'acord amb una tarifa de preus pactada amb la Conselleria de Sanitat de la Generalitat, diner que no va anar a parar finalment al banc de sang, sinó que va ser objecte de desviació cap a altres capítols o pressupostos.

Preocupa —dèiem— al Diputat sotasignat que les apuntes compres i vendes, possiblement il·legals, siguin reals, tarifades i fins i tot cobrades —les segones— per la Conselleria de Sanitat, i, d'ésser així, el seu veritable import i la destinació d'aquestes al llarg dels darrers anys.

I és per això que aquest Diputat formulava la interpellació següent: «quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu en el tema de la compra de sang i de venda de plasma per centres hospitalaris dependents de l'ICS o amb ell concertats?», i continuàvem dient: «i en la destinació atorgada als diners pagats per determinats laboratoris?» Cal palesar que aquesta segona part ha estat esborrada de la nostra interpellació, per acord de la Mesa del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller doctor Laporte, té la paraula per a la contestació.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Josep Laporte): Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores diputades, senyors diputats, senyor Esteve, vostè ha fet abans unes consideracions prèvies que jo em veig obligat també a fer-ne una mica d'eco. És cert, entre vostè i jo hi ha una certa desigualtat, i no caldria sinó!; jo conec millor

que vostè —és la meua obligació— la terminologia mèdica i tot el procés de la transfusió de sang. Però, altrament, també és absolutament cert, com vostè mateix ha dit, que vostè té sobre meu una gran superioritat en el terreny de la jurisprudència, i gairebé li diria de la retòrica, o sigui que... en fi, sospèsats els dos plats de la balança, no sé quin pesa més. Deixem-ho en taules; només li puc assegurar, per començar, que vostè no ha comès absolutament, al meu entendre, cap anomalia, cap error, cap errada terminològica en l'exposició dels fets que s'han produït.

Bé, explicat això, sí que voldria, abans d'explicar-li altres coses, fer una afirmació total i absoluta, de la qual puc respondre d'una manera garantida.

Des de fa quatre anys, totes les donacions que es fan a Catalunya són altruistes. No hi ha ni un donant, no ja als centres de l'ICS ni als hospitals concertats ni a qualsevol mena de laboratoris, siguin privats o no, no hi ha ni un donant que rebi una retribució pel fet de donar la sang. Això està formalment prohibit, no ja per l'ètica, sinó per la normativa vigent, i, per tant, això li puc assegurar que es compleix.

Un altre tema és el que vostè planteja: què passa amb el plasma? I en això sí que em permetrà que jo, per a la millor comprensió de les senyores i els senyors diputats, faci una breu explicació dels principis de la transfusió de sang.

Miri, les transfusions de sang en el nostre país són encara insuficients per atendre la totalitat de les necessitats que es plantegen en medicina. Afortunadament, en aquests darrers anys han augmentat molt; l'any 1980, hi havia a Catalunya 17 donacions per 1.000 habitants en el curs de l'any; l'any passat hi va haver 24,6 donacions per 1.000 habitants. Hem aconseguit un increment notable, insuficient encara, i de mal comparar no solament amb països estrangers, sinó amb altres comunitats. Estem encara ben per sota —i això és el que a nosaltres ens neguiteja—, per exemple, del País Basc, de Navarra, de la Rioja, on les taxes de donació són més importants, força més importants que aquí. Cal insistir, cal acudir a la generositat de tots els nostres conciutadans perquè aquestes donacions s'incrementin.

Ara, un cop feta la donació, la tècnica actual consisteix a separar la part que en podríem dir orgànica, sòlida, de la sang, de la resta. La primera part és el component cel·lular —els hematies i les plaquetes—, que tenen diferents indicacions. L'altra part és el component que en podríem dir líquid, que és el plasma, és el líquid en el qual estan suspesos els glòbuls rojos o blancs o les plaquetes, perquè puguin circular per tot el sistema vascular. També li puc dir que amb la nostra taxa actual de donacions tenim material suficient, senyor Esteve, per fer transfusions de sang pròpiament dites, és a dir, per donar el que se'n diu ara «concentrats» d'hematies o de plaquetes, però ens falten, en canvi, tots aquells factors que es poden extreure del plasma i que són molt necessaris per al tractament de diverses malalties, la més típica d'elles és, no cal dir-ho, l'hemofília, que es tracta amb el factor 8, que és un dels productes que circulen dissolts en el plasma, que no formen part de les cèl·lules, dels glòbuls.

En aquest sentit, caldria, doncs, que les donacions a Catalunya s'incrementessin encara entorn de tres vegades, per tal de ser absolutament suficients en ambdós sentits, tant en concentrats —tant en cèl·lules—, com en plasma. I, aleshores, no

hi ha dubte que s'ha de procedir, evidentment, a l'aprofitament del plasma sobrant, i això és una cosa que no la pot fer un laboratori qualsevol, sinó que això és una activitat que està concentrada, a Catalunya, a l'Estat i a tots els països del món, en determinats laboratoris de la indústria farmacèutica, especialitzats en allò que vostè correctament ha dit «fraccionament del plasma», per tal d'obtenir els diversos components que després són útils per a aplicació independent en terapèutica —les albúmines, el factor 8—, etcètera.

Bé, i això es fa, evidentment, d'una manera sistemàtica a tot arreu. I no hi ha dubte que cal fer-ho més, encara; és a dir, voldríem, com he dit abans, tenir més donacions per tal de poder fraccionar més plasma, perquè com més plasma fraccionem i com més components del plasma tinguem aquí, menys serà el volum d'importacions que forçosament cal fer des de l'exterior per tal de suplir aquestes deficiències en la producció interior. I no cal dir que hi ha tota una sèrie de raonaments ètics, sanitaris, de dependència exterior i econòmics, que fan molt favorable el fet que es produeixi el fraccionament de plasma aquí per a la indústria nostra pròpia. Des del punt de vista sanitari, li puc dir que, per exemple, la sang, o el plasma, més ben dit, em rectifico : no la sang, el plasma que importem, els factors que importem, de vegades ve de països que encara que siguin molt avançats i capdavanters en moltes coses, no prenen sempre les precaucions que cal per tal d'evitar que es produeixin després accidents en el curs de la utilització d'aquests factors.

I des del punt de vista econòmic, senyor Esteve, li vull dir, per exemple, que la factura estatal conjunta de la importació de plasma i hemoderivats puja uns 4.000 milions de pessetes l'any; 4.000 milions de pessetes l'any. Això és el que hem d'importar, i que no caldria que importéssim si tinguéssim la suficient generositat tots plegats per donar la sang necessària per a totes aquelles necessitats terapèutiques que hi ha i que, com vostè sap, són moltes.

Ara bé, entrem en el nus de la qüestió, i jo m'excuso per l'allargament potser excessiu d'aquesta explicació prèvia, que m'ha semblat imprescindible per fer comprendre la necessitat del fraccionament del plasma. Hi ha un Reial Decret, el Decret 1945/85, del 9 d'octubre, que regula l'hemodonació i els bancs de sang. Aquest Decret diré entre parèntesi que hi ha recorregut el Consell Executiu de la Generalitat en determinades parts, perquè creiem que afecta allò que entenem que són les nostres competències, però, malgrat això, aquest Decret òbviament és vigent, i en el tros que ara vaig a llegir no està recorregut. Aquest Decret diu, a l'article 17 : «Se establecerá la relación entre los laboratorios farmacéuticos de producción de plasma y derivados y los bancos de sangre, que serán regulados por el Ministerio de Sanidad y Consumo en cuanto a productos, condiciones técnicas y económicas, procedimientos y formas de constancia y control, garantías de suministro e intercambio, de acuerdo con el artículo 3.» O sigui, aquest Decret dóna per descomptat que això es produeix i explica que es desplegarà la manera com això s'ha de fer legalment. Bé, pels motius que siguin —el Decret, ho repeteixo, és de l'any 85, de l'octubre del 85—, aquest Decret no ha estat desplegat a nivell estatal encara en el moment actual.

El Departament de Sanitat i Seguretat Social va elaborar una Ordre, l'Ordre del 29 de setembre de 1986, que desplega el pro-

grama de donació i transfusió de sang establert anteriorment pel Consell Executiu —això figura al DOGC número 751—, i aquesta Ordre, en els seus articles 2.4, 3.4 i 7 —o sigui, 2 punt 4, 3 punt 4 i 7, en tinc jo una còpia que li puc lliurar ara mateix a l'Il·lustre Diputat—, disposa que els bancs de sang tindran pressupostos individualitzats i facturaran els seus productes d'acord amb els criteris establerts a tals efectes per l'article 16 del Reial Decret 1945/85, o sigui el Decret a què abans m'he referit. Aplicant aquesta Ordre, el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha iniciat ja el procés d'aplicació de la comptabilitat separada prevista en l'Ordre aquesta que dic, del 29 de setembre, i en aquest sentit està preparant l'establiment d'un conveni únic de l'ICS amb la indústria fraccionadora. És a dir, fins ara hi havia acords entre els diferents centres, siguin de l'ICS o no siguin de l'ICS, siguin hospitals concertats o no concertats importants, que tinguin bancs de sang, i la indústria fraccionadora. Tractes que variaven i que en algun cas simplement el que es feia era un bescanvi de productes; donaven plasma a canvi de sang. D'altres vegades... —no a canvi de sang, perdó, a canvi de productes obtinguts pel fraccionament. D'altres vegades, donaven plasma a canvi d'una retribució econòmica que després era utilitzada pel banc de sang de la manera que creia més oportuna.

Així mateix, li puc assegurar, senyor Esteve, que des de la gerència de l'ICS i del programa de donació i transfusió sanguínea s'han donat en aquest moment totes les instruccions pertinents sobre la necessitat d'una comptabilitat separada dels ingressos i de les despeses dels bancs de sang als hospitals propis de la Seguretat Social, i en aquest sentit, també li puc dir que no solament això passa a l'ICS, sinó que segons les nostres notícies tres hospitals, molt importants, molt grans, que tenen bancs de sang, que són l'Hospital Clínic, l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona i l'Hospital de Sant Pau, han posat en pràctica o estan posant en pràctica realment una normativa... vaja, aplicant realment la nostra normativa per tal d'arribar a aquest procés de comptabilitat separada, separada de la resta del pressupost dels hospitals respectius, entre els ingressos i les despeses del banc de sang i la resta de la comptabilitat que, com vostè sap, ascendeix moltes vegades a mils de milions de pessetes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat interpellant vol tornar a intervenir?

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Gràcies, senyor President, il·lustres senyores diputades, senyors diputats. Primera afirmació, Honorable Conseller : des de fa quatre anys les donacions són altruistes. A *sensu* contrari vol dir que abans no podem pas retrotreure aquesta afirmació.

Jo li haig de dir que la gratuïtat i l'altruisme en la donació de sang queda consagrada, si més no, en una Ordre de vostè mateix, una Ordre del 25 de febrer del 82, en la qual es creava el Programa —llavors es deia Sectorial— de Promoció de Transfusió Sanguínia, que, com vostè sap, es modifica l'abril del 84, i canvia de nom, i en comptes de dir-se Programa Sectorial de Promoció de Transfusió, es diu Programa de Donació i Transfusió Sanguínia. Doncs, bé, amb aquesta Ordre del maig del 84, ja s'estableix palesament la gratuïtat, i ho diu concretament l'article segon en el seu apartat a) : «Promocionar la do-

nació de sang, que ha de ser voluntària i altruista.»

Per consegüent, siguem acurats, no quatre, sinó cinc anys —si s'escau—, o vol dir que, durant un any —i això ho discutirem després, quan hi hagi la Moció del senyor Lucchetti— no es complia, vostès no es preocupaven que es complís el principi de gratuïtat. Primera qüestió.

Si més no, ja ens tranquil·litzen, ells. Diuen : «Ara sí, ara ja hi ha gratuïtat, des de fa quatre anys». Perfecte! Això, ho repeteixo, ens tranquil·litza, perquè encara vostè, contestant la pregunta de la senyora Pilar Ferran, li esmentava, en la sessió del 4 d'abril del 87, que encara es donen supòsits en els centres petits, on es va a buscar —ho llegeixo textualment— «un donador voluntari que van a buscar a la cantonada». Per tant, si ho vol vostè, són situacions excepcionals, però que encara es donen, i es donen, precisament, perquè —diguem les coses com cal— encara hi ha centres on s'està comprant la sang. I a qui es compra, senyor Conseller? A allò que vostè ens deia que eren els «grups de risc elevat», perquè aquell que va a vendre la seva sang, necessita generalment la seva sang perquè està en una situació que el digne representant del PSUC ens qualificava de «marginal» i de «marginats». És a dir, homosexuals —homes homosexuals, moltes vegades—, drogaaddictes i, en particular, heroïnòmans i, per consegüent, amb majors riscos de la SIDA.

Insuficiència de donadors. És cert. Li agraeixo els aclariments de la diferència entre concentrats i plasma —podríem parlar dels congelats o no congelats, etcètera—, i estic d'acord, també, senyor Conseller, que calen laboratoris especialitzats per al fraccionament, però jo formulo el següent sillogisme, i és la segona pregunta que li formulo —la primera és què va passar aquest primer any, sembla, de la *vacatio legis*— : si, certament, no es paga; si estatutàriament, per l'Ordre del 82, pel Decret estatal d'octubre del 85 —ja en parlarem—, i per l'Ordre de la Conselleria de vostè, del setembre del 86, són entitats que mai han de percebre lucre per als bancs de sang, que només han de cobrar despeses —i és així, despeses generals i de personal—, i no paguen als donants, qui és qui obté la plusvàlua o el guany d'aquesta, diguem-ne, manipulació, per emprar un mot suau? Qui és qui gaudeix d'això?

És que estem davant d'una situació que, en definitiva, vostè diu : «O es paga amb diners o es paga amb servei». És allò que ens ensenyaven a la facultat, del «contrato de maquila», per a la transformació dels olis en albúmines. En definitiva, ens agradaria que ens diguessin, si certament es van a cobrir costos, on van a parar, i qui gaudeix d'aquesta plusvàlua.

D'altra banda, si de passada cal dir que el Decret 1945, del 9 d'octubre de l'any 85, dictat pel Ministeri de Treball, vostè ens afirma —i és cert— que està recorregut per la Generalitat, i jo no sé, en aquest moment, quins articles estan recorreguts, però no deixa de ser sorprenent que aquest Decret que, per una cosa que em sembla que n'hem d'estar molt cofois, que és la nostra autonomia total, resulta que vostès, mitjançant l'Ordre del 29 de setembre del 86, tradueixen a la paraula del castellà al català —llevat que, jo em trobava una mica..., se'm girava el cap veient que els paràgrafs no es corresponien, i és que oblidava que, en castellà, existeix la «elle», la «ela» doble, i en català, no, i llavors hi havia un corriment de paràgrafs...—, dic que, a part que, simplement, s'ha limitat a traduir aquest Decret —em sembla molt bé que reclamem la

nostra competència per redactar-ho de bell antuvi, i aprofitar si la redacció és bona—, resulta que aquest Decret, que està recorregut, està esmentat en dos passatges de la mateixa Ordre de vostè; suposo que serà en els articles que no estan recorreguts.

Però és que tampoc és cert que l'Administració central —valgui la precisió— no ho ha desplegat, perquè justament el Decret del 9 d'octubre del 85 està desplegat per l'Ordre del 9 de desembre del 85 en el Butlletí del 16 de desembre. El que no està desplegat és, precisament, l'Ordre del 29 de setembre del 86, llevat l'Ordre del 10 d'octubre, que fa referència a una altra cosa, i que fa referència a la Moció del senyor Lucchetti, que no la hi vull pas trepitjar en aquest moment.

En definitiva, jo resumeixo demanant-li, concretament, que ens aclareixi què va passar aquest primer any, respecte a l'Ordre del maig del 82 fins al 83; si és cert o no és cert —segona qüestió— que, encara que sigui en petites entitats hospitalàries, existeix aquest anar a buscar a la cantonada el donant i, a l'últim, si és cert o no és cert que aquest tràfic produeix uns determinats guanys, i on van a parar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol replicar? (Pausa.)

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL : Sí, gràcies, senyor President. En primer lloc, no hi ha hagut cap *vacatio legis*, senyor Esteve. Jo li he dit que, des de fa quatre anys, a tot Catalunya —i li ho repeteixo ara—, no hi ha donacions retribuïdes, ni als nostres hospitals ni en cap altre. En tenim plena i absoluta constància.

I a partir del moment en què es van promulgar les primeres ordres, l'any 82, i abans i tot, jo li puc assegurar que als hospitals importants de Catalunya, és a dir, tots els que formen part de la xarxa pròpia de l'ICS, o els grans centres hospitalaris de Barcelona i de Catalunya —l'Hospital Clínic, l'Hospital de Sant Pau—, no s'ha pagat ni un gram de sang. Les donacions han estat totes altruistes.

A més, és evident que han estat altruistes, pels mateixos motius que explicava l'Illustre interpellant : és cert que, si les donacions no fossin altruistes, hi hauria la possibilitat, com es va donar, malauradament, durant bastants anys, senyor Esteve —i això ho reconec, i no hi tinc jo cap responsabilitat ni, segurament, la hi té ningú; amb això no vull culpar ningú ni escórrer cap responsabilitat—, però, certament, durant molts anys, i quan jo era estudiant de medicina i durant els primers anys que jo exercia, jo veia com al banc de sang del Clínic hi anava el bo i millor de cada casa; no hi havia cap norma que ho regulés, i tothom anava allà a donar sang, i tot i que hi havia una normativa —aquesta sí— que deia que només es podia donar sang, per exemple, un cop cada mes, hi havia gent que anava cada mes al Clínic, però entretant havia anat cada mes a Sant Pau i cada mes a la Creu Roja i cada mes a altres llocs, i, és clar, com que no hi havia un registre encreuat, com hi ha ara, de les donacions i dels bancs de sang, bé, per això, durant molts anys, la transfusió de sang..., jo vaig dir l'altre dia, i ho repeteixo avui, que encara ara és un risc —un risc que s'ha de córrer, evidentment, moltes vegades—, però era aleshores un risc molt més gran. I no fa gaire, casualment, un il·lustre metge del país i ex-diputat d'aquesta Cambra, em deia : «Ui!, si vostè sabés, amic Laporte, la quantitat de paludismes que jo he

vist com a conseqüència de transfusions sanguínies...» Evidentment, durant molts anys, les coses no s'han fet prou bé. No s'han fet prou bé aquí, no s'han fet prou bé a la resta d'Espanya, no s'han fet prou bé a la resta del món.

Estigui tranquil, en aquest sentit. No hi ha donacions retribuïdes, de cap manera; la gent que va ara a donar sang en general està sana, i, en fi, per aquest cantó, sí que li'n puc donar una garantia total.

Vostè, la segona pregunta que em fa és : «I, qui obté la plusvàlua?» Bé, jo suposo que vostè vol dir que si compren la sang, a tant, o, en fi, no la paguen, i, si després reben uns diners, què es fa d'aquells diners, no? Bé, l'obligatorietat és, com li he dit, per les ordres nostres, el compliment de les quals s'està posant en pràctica, i li puc assegurar que les coses van així, un cop ben desglossades totes les partides, els eventuais beneficis que s'obtinguin per la venda o per la cessió —diguem-ho d'una altra manera— del plasma sobrant als laboratoris que fan el succionament de la indústria farmacèutica, van a parar al compte del mateix banc de sang, i s'utilitzen exclusivament per millorar els equipaments, les instal·lacions i les necessitats que comporta el funcionament d'un banc d'aquest tipus. El que no pot ser —i això és el que diu la nostra Ordre, i el que diu una carta-circular que, en virtut d'aquesta Ordre, el gerent de l'ICS, senyor Bosch, ha dirigit a tots els ge-

rents dels nostres hospitals— el que no pot ser és que els diners que es recullin per aquest procediment siguin utilitzats per a qualsevol altra finalitat —per lloable que sigui—, dintre del mateix hospital. És a dir, la cosa queda, els eventuais beneficis queden concentrats en el mateix banc de sang i, per tant, per a un millor servei i per a un perfeccionament dels mètodes d'extracció, de conservació, d'anàlisi, de tot el que sigui.

I, finalment, el tercer punt que vostè ha tocat en la seva rèplica, senyor Esteve, és el Decret estatal. Jo he dit que havíem recorregut contra el Decret estatal, no perquè estigués malament, sinó perquè, en alguns punts, pel que fa al control i a la manera, a la vigilància, de com s'ha de fer en els bancs de sang, toca el que nosaltres entenem que, legalment, són les nostres competències. I són aquests aspectes formals contra els quals hem recorregut. Altrament, nosaltres no solament l'hem plasmat en una ordre que el desplega, sinó que l'estem aplicant amb tota la seva exactitud.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Acabada per avui la nostra tasca, convoquem per a demà a dos quarts de deu, per continuar i acabar el nostre ordre del dia.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a les vuit del vespre i deu minuts.)